

Edini slovenski dnevnik v
Zedinjenih državah.
Izhaja vsak dan izveniši
nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenic daily
in the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 17, 1908. — TOREK, 17. LISTOP ADA, 1908.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 270. — ŠTEV. 270.

VOLUME XVI. — LETNIK XVI.

Posebno zasedanje kongresa zagotovljeno.

BODOČI PREDSEDNIK WILLIAM H. TAFT JE ŽE IZDAL TO ZADEVNO IZJAVO.

Kongres bode sklical k zasedanju kmalo po svoji inavguraciji.

TAFT ODPOTOVAL V CINCINNATI.

Washington, 16. nov. Včeraj se je mudil novozvoljeni predsednik Taft v Washingtonu kot gost predsednika Roosevelta in tem povodom je naznanil, da za stalno namerava sklicati 61. kongres kmalo po svoji inavguraciji k posebnemu zasedanju in sicer pred vsem radi tega, da se tako doseže revizija tarifa oziroma varnostne carine. Zvečer ob 7. uri je Taft odpotoval v Cincinnati, O., kamor je moral iti radi važnih rodbinskih opravkov. Prvotno je nameraval potovati zopet naravnost nazaj v Hot Springs, Va., toda radi važnih poročil, koja je dobil od doma, je potoval v Ohio.

Tekom dopoldneva se je Taft posvetoval z predsednikom Rooseveltom o raznih važnih vprašanjih administracije, ktera so pomembna za sedajočo in prihodnjo vlado. Ko so ga pa za žurniški poročevalci vprašali o čem se je posvetoval s predsednikom, jim je s smehom naznanil, da sta se menila o vremenu. Po posvetovanju je odšel Taft v cerkev unitarcev k božji službi, dočim je odšel Roosevelt, kakor običajno v nizozemsko reformirano cerkev.

Pri zajuterku po božji službi se je bodoči predsednik razgovarjal z zvezinim tajnikom Rootom in članom kongresa Nic. Longworthom. Tekom popoldneva so prišli v Belo hišo tudi poslanik White iz Pariza, generalni poštni ravnatelj George Meyer in tajnik zveznega zaklada Beekman Winthrop.

Taft je tudi govoril o svojih načrtih glede bodočnosti. V Cincinnatiju namerava ostati le tri dni in od tam se vrne potem v Hot Springs, Va., kjer se mudi tudi njegova žena. Dne 7. decembra pride v Washington in od tam potuje potem v New York, kjer bode prisostvoval zborovanju članov North Carolina Society. Od tam se vrne zopet v Washington, kjer se bode vršilo zborovanje ameriške družbe rudečega križa, ktereje je on predsednik. V drugi polovici decembra potuje v Augusto, Ga., kjer ostane na počitnicah poldrug mesec.

Varani nabiralci starin in umetnin.

NJIHOVE ZBIRKE SO POLNE PONAREJENIH UMETNIN, SLIK IN DRUŽIH PREDMETOV.

V Franciji je več tovarn, ki izdelujejo slike starih mojstrov.

ODKRITJA ZVEDENCA.

J. Purviss Carter, ki je avtoriteta na polju starin in umetnin, je izjavil, da je v Ameriki in Evropi preiskal vse polno zasebnih in javnih zbirk starin in umetnin, in da je pri tem pronašel, da so bili nabiralci pri mnogih predmetih temeljito prevarani.

Carter izjavlja, da je mnogo predmetov v zbirkah ameriških bogatinov, za koje so slednji plačali od \$10.000 do \$100.000, ponarejenih, tako da so ti predmeti popolnoma brez vsake vrednosti. Pri vsem tem, pa ti predmeti tudi niso stari stari, temveč so bili izdelani šele v novejšem času. V Parizu in Bruselju je na duceate tovarn "starih mojstrov", ktere je že večkrat policija zasledovala in prisilila, da so prenehale z delom. Glavno trgovišče za izdelke delo lovov je naravno New York. Vsa ponarejanja so izvrstno izvedena in kadar jih prodajajo, nastopajo izredno rafinirano. Običajno pripovedujejo ti lopovi kupcem, da je kakaka oseba, ki ima krasen prihranek v finančnih stiskah in da se želi radi tega ločiti od svojih zbirk starih mojstrov ali pa starih slik. Potem se nabavijo ponarejeni dokumenti, da se tako "pravilnost" starih mojstrov kupcu dokaže. Američani zelo radi sedejo na ta lim. Ako kasneje izvedo, da so bili prevarani, se niti ne ganejo in raje pozabijo na zgubo, nego, da bi lopove naznanili.

Tako ima Sir William Van Horn v Montrealu, Kanada lepo zbirko 300 starinskih slik, toda med temi jih je nekaj nad dvanajst ponarejenih in sicer zelo slabo. Dve slike, koje je bajše slikal Constable, sta bili izdelani v kakoj delavnici v Bruselju.

Mnogo ponarejenih slik je tudi v zbirki Francis Bartletta v Bostonu, Mass. Med temi je tudi slika Rembrandta, "ladjelece in žena", za ktero je dal lastnik \$50.000, ponarejena in nima nikake vrednosti. Original te slike ima kralj Edward v svoji zbirki.

Oče umoril sina.

Fort Plain, N. Y., 16. nov. Alfred Billington, veteran državljanske vojne, ki živi v Wagner's Hollow, par milj severno od tukaj, se je včeraj sprl s svojim 30 let stari sinom in ga je pri tem z nožem zabodel, tako da je nesrečnej par ur kasneje izkrmavel in umrl. Oba sta bila pijana, ko sta se pričela pripraviti in pretepati. Ranjenec je ležal par ur, predno je prišel na lice mesta zdravnik, toda bilo je že prepozno, kajti sin mu je v rokah umrl. Morilec je ušel, toda kmalo potem so ga zopet vjeli in odvedli v zapor. Evo, posledice pijančevanja!

Dirka med konji in psi.

Nome, Alaska, 16. nov. Na Sewardovem polotoku se je vršila zanimiva dirka med konjem in psom, ktera oba sta bila vprežena v voz. Na razdalji desetih milj je pes premagal konja za petdeset sekund. Tekom treh tednov se vrši zopet jedna dirka, na ktero se je že sedaj položilo \$10.000 stave.

Dva velika protislovja pri sodišču.

Na Long Branchu, N. J., bi lahko pri policijskem sodišču na dolgo in široko razpravljali o pomenu imena. Pred sodnika so namreč istočasno dovedli dva jetnika. Prvi je bil beli, imenom Black, dočim je bil drugi zamorec, imenom White. Oba sta bila pijana in sta se skrajno nedostojno obnašala, radi česar so jih zaprli. Sodnik se je čudil, kakor je mogoče, da se imenuje zamorec White (beli) in beli Black (črni). Vsled tega je oba samo nekoliko opoval in poslal domov.

Nativisti na delu. Protiv naseljencem.

DELAVSKE ORGANIZACIJE SE BOJE NOVEGA VELIKEGA NASELJEVANJA.

Ako se število naseljencev zopet pomnoži, bode to baje škodovalo domačim delavcem.

AGITACIJA.

Kakor znano so vse naše delavske organizacije že od nekdaj sovražne naseljevanju inozemskih delavcev v Zjed. državah, in tako se ni čuditi, da pride ta sovražnost napram naseljevanju čestokrat tudi v javnost potem predavanj.

Central Federated Union je imela minolo nedeljo v New Yorku zopet svojo sejo in tem povodom je nek govornik med vestranskim pritrjevanjem izjavil, da mora biti dolžnost naše vlade, da ne prepove le samo Kitajcem in Japoncem naseljevanje v Ameriki, temveč tudi vsem drugim plemenom, koja se na nikak način ne morejo pomešati z našim prebivalstvom, kakoršno je v sedanjih časih. Naseljevanje tujih narodnosti, ki tu di pri nas običajno odbije svoje šege in navade, nikakor ni koristno niti za našo deželo niti za naše ljudstvo, s kterim se tujci, ki v najvejšem času prihajajo v deželo, nikakor nečejo, oziroma ne znajo pomešati. Govor se je pred vsem nanašal na čilve, ki se v najvejšem času v velikem številu naseljujejo v naših državah.

Neki Moffet je na podlagi Rooseveltovega poziva preiskal v koliko inozemski delavci škodujejo domačim, in ta je dognal, da bi domači delavci lahko mnogo več zaslužili in da bi med njimi bilo le malo brezposelnih, ako bi tukaj ne bilo toliko inozemskih delavcev, ki se zadovoljujejo z vsako plačo in ustanovljajo med domačini velike kolonije v kterih vladajo povsem drugi običaji, ki spominjajo se vedno na srednjeveštvo. Moffetovo poročilo bode sedaj predložili vsem velikim nacionalnim delavskim organizacijam, ktere bodo na podlagi tega poročila pričele razpravljati o naseljenem vprašanju in potem vplivale na kongres, da se naseljevanje po možnosti omeji. Pred vsem se mora takoj nekaj ukreniti, da se prepreči onim stošiferim delavcem povratek v Ameriko, ki so takoj pričetkom lanske krize bežali v Evropo. Sedaj, ko so se časi pričeli boljštati, je prav gotovo pričakovati, da bodo naseljenji prihajali kar trumoma v Ameriko na škodo domačinov.

Nekteri govorniki so svetovali, da bi bilo boljše, ako bi se kaj storilo na tem, da se naseljenji primerno razdelje po vsej deželi, nego, da se jim prepreči prihod v deželo. Toda za vse argumente zagovornikov naselništva, se navzeti delegatje imenovane organizacije niso mnogo zmenili, in vsi so bili za to, da se naseljevanje po možnosti omeji in da se takim plemenom, ki se ne morejo, ne znajo, oziroma nečejo asimilirati, jednostavno zabraniti naseljevanje.

NA ALEUTE.

Profesor Jochelson in njegova žena potujeta na Aleute, da proučita tamošnje domačine.

Profesor Jochelson je skien potovati zajedno s svojo ženo na Aleutsko otočje, kjer namerava živeti dve leti, da tako po možnosti natančno prouči tamošnje prebivalstvo. Včeraj sta odpotovala iz New Yorka v Kamčatko v Azijo in od tam potujeta na Aleute, kjer domačini izredno hitro izumirajo. Profesor je prepričan, da bode na Aleutih zamogel doznati, da so severoameriški Indijanci istega plemena, kakor prebivalci na Aleutih in v Kamčatki ter drugod na skrajnem severu Azije. Profesorja Jochelsona je je poslala na Aleute akademija znanosti v Petrogradu.

Papežev jubilej. Velike slavnosti.

VČERAJ SE JE VRŠILA V RIMU VELIKA SLAVNOST V POČAST 50LETNICE PAPEŽEVEGA MAŠNIŠTVA.

Slavnosti je prisostvovalo na tisoče ljudi; 34 kardinalov prisotnih.

NADALJEVANJE SLAVNOSTI.

Rim, 16. nov. Kakor smo že včeraj na kratko poročali, so se pričele včeraj v vatikanu velike slavnosti v proslavo papeževe petdesetletnice mašništva s tem, da se je v cerkvi sv. Petra vršila slavnostna pontifikalna maša. Take slavnosti v vatikanu že ni bilo, odkar je bil sedanjji papež kronan. Iz vseh krajev sveta je prišlo v Rim vse polno tujcev, tako da so po hotelih in zasebnih stanovanjih imeli od njih obilo dobička.

Ker je sedanjji papež zelo demokratičnega mišljenja, ni dal napraviti za slavnost posebnih tribun za gledalce, le za njegove sestre so zgradili posebno tribun. Tudi diplomatični zastopniki in člani kraljevih rodbin so imeli tribune. Ostali ljudje so zamogli v cerkev k slavnosti le v slučaju, da so imeli posebno pismeno dovoljenje.

Izven vatikana in cerkve sv. Petra so skrbeli za mir in red policiji in italijansko vojaštvo, dočim so v notranjih prostorih to oskrbovali papeževi orožniki in švicarska garda. Kraljevi gostje so bili v vatikanu trije, in sicer ruski veliki knez Aleksander Mihajlovič in veliki knezinja Ksenija. Iz Saksouske je prišla princeznja Matilda. Avstrije je pri slavnosti zastopal knez Schwarzenberg in tudi razne nemške knezevine so bile zastopane po posebnih odposlancih, kteri vsi so prišli k slavnosti v krasnih uniformah.

Cerkev je bila razsvetljena s tisoči električnih luči in vse polno svetilni. Najlepši del slavnosti je bil papežev spoved, v kterem je bilo videti najkrasnejše dvorne in zelo različne kostume. Kardinali so bili oblečeni v rdeče in škofje v višnjeve obleke. V sprevodu so nosili papeža na vzvišenem stolu. Oblečen je bil skoraj popolnoma v belo. V sprevodu je bilo 34 kardinalov in 360 škofov.

Pri vohdu v baziliko je sprejel papeža kardinal Rampolla. Papež je mavešal pri oltarju nad skrinjo sv. Petra. Po maši je vse navzoče blagoslovil.

Slavnosti se danes nadaljujejo in bodo trajale še jutri ves dan.

Rim, 17. nov. Papež je sklenil, da bode še pred koncem tega leta izdal katoličanom naslovljeno encikliko, s ktero se vsem zahvalja za časti, koje so mu izkazali povodom petdesetletnice njegovega mašništva.

Prava zima.

Utica, N. Y., 17. nov. V pokrajini krog Tupper Lake je včeraj ves dan divjal snežni vihar.

Harrisburg, Pa., 17. nov. Tako mrzlega novembra tukaj že od leta 1880 naprej ni bilo. Toplomer je kazal včeraj zjutraj le 11 stopinj nad ničlo. V nekterih krajih Pensylvanije je pa kazal toplomer na ničlo.

Tudi v New Yorku je nastala prava zima in v soboto smo dobili prvi sneg.

Denarje v staro domovino

pošljamo	50 kron
za \$ 10.35	100 kron
za 20.50	200 kron
za 41.00	500 kron
za 102.50	1000 kron
za 204.50	5000 kron

Poštarna je včeta pri teh vstopih doma se nakazuje vrste popolnoma isplačajo brez vinarja odbitka. Naše denarne pošiljave isplačajo. Kr. poštni kran: i urad v 11. do 12. dne.

Denarje nam pošlaji je najprilije saje do \$25.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem plam, velike caske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft. FRANK SAKSER CO., 92 Cortlandt St., New York, N. Y. 4104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

Vojne priprave. Srbija in Avstrija.

AVSTRIJSKI MINISTER INOSTRANIH DEL IZJAVLJA, DA JE AVSTRIJA MIROLJUBNA.

Na njegova zatrjevanja o miru se nihče ne ozira; guerilja v Bosni.

VOJNA NEIZOGIBNA.

Dunaj, 17. nov. Avstr. minister inostranih del Aehrenthal se dobro zaveda položaja, ki postaja za Avstrijo radi resnih vojnih priprav v Srbiji vedno bolj nevaren. Radi tega skuša imenovani minister sedaj ostale evropske države pomiriti s tem, da izjavlja obojestrano, da je položaj dovoljen in da nikakor ni tako kritičen, kakor se splošno sodi. Minister za gotovo pričakuje, da se mir na Balkanu ne bode kalil. Vendar pa njegovim izjavam niti v Avstriji nihče ne verjame, to tem manj, ker je znano, da se Srbija z vso resnostjo in z vsemi močmi pripravja na vojno, ki je skoraj neizogibna. Tudi je znano, da Avstrija še vedno mobilizira in da se avstrijsko vojaštvo pošilja noč in dan po vseh železnicah na jug Avstrije, kar je veljalo že neštete milijone. Nadaljni razvoj položaja na Balkanu vsa Avstrija z nekako bojaznijo pričakuje, tako da Aehrenthalovih izjav nihče ne more smatrati resnim.

Belgrad, 17. nov. Med prebivalstvom Hercegovine sovražno proti Avstriji od dne do dne narašča. Vse one deputacije, ki so potovale na Dunaj, da se poklonijo Avstriji kot nove lastnici Hercegovine, so potovale na Dunaj za vladin avstrijski denar, kajti "delegat", ki pa so zastopali le sami sebe, je poslala Avstrija sama na Dunaj. V kratkem je pričakovati, da se po obeh železih prične guerilja bojevanje. Avstrija kruto ravna z domačini in vsa bosanska inteligencija, kakor tudi vsi narodni vođe so že po več mesecev v ječi. Malo posadko v Trebinju v Hercegovini so sedaj pomnožili za 10,000 mož, kajti Črnogorec se najbolj boje in haš v Trebinje pridejo Črnogorec najljubše. Tudi ob mejah je Avstrija pomnožila vse svoje čete, vendar se jej pa dozleva, da je to celo za defenzivno bojevanje premalo. Avstr. vojna uprava je sedaj dala vse gorske prelaze, kakor tudi vodna pota minirati, kajti vojaštvo se brez min ne more braniti pred eventualnim sovražnikom, kteremu so vsa pota mnogo bolj znana, nego avstr. generalnemu štabu.

Dunaj, 17. nov. Vojna nevarnost med Avstrijo in Srbijo še vedno ni odstranjena in postaja od dne večja. Avstr. vlada je danes izjavila, da je prisiljena storiti vse odločne korake, ako bi srbska izzivanja ne prenehala. V par dnevih se bode odločilo, kake korake naj nastopi avstr. vlada, kajti odločitev je zelo težavna, to tem bolj, ker Avstrija nima pričakovati moralne pomoči od nijedne evropske države in najbrže tudi ne od Nemčije. Vse to je v Belgradu dobro znano in baš radi tega se tamkaj z vso silo agituje za vojno.

Budimpešta, 17. nov. V nedeljo 15. t. m. je prišlo do krvavega boja med avstrijskim in črnogorskim vojaštvom Črnogorec so prekorali avstr. mejo, toda kasneje so se umaknili. V boju je bilo na obeh straneh nekoliko vojakov ubitih in ranjenih. Ta dogodek je Avstrijo nepopisno razburil in sedaj je vojno ministerstvo odredilo, da pričeta še dva nadaljna avstr. vojna kora z mobilizacijo. Avstrijsko in ogrsko časopisje o tem boju ni poročalo, dasiravno je dobilo poročila. Tudi v uradnih krogih nečejo niti potrditi, niti zanikati to vest.

Carigrad, 17. nov. Odbor Mladoturkov je obdolžil maršala Ševket pašo, da je svoje vojaštvo nagovarjal za upor proti sedanjji vladi. Paša se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Bogat plen.

South Bend, Ind., 16. nov. V minolej noči so vlomili tatovi v tukajšnji poštni urad in so odnesli za \$18,653 poštinih znamk. Lopovi so tako spretno ušli, da oblasti nimajo niti najmanjšega sledu za zasledovanje.

Tajnosti iz dvora na Kitajskem.

SEDAJ SE ZATREJUJE, DA STA KITAJSKI CESAR IN CESARICA POSTALA ŽRTEV ZAROTE.

Cesarica je umrla neposredno potem, ko se je zvedelo o smrti cesarja.

GOVORICE.

London, 16. nov. Pekinški poročevalci tuk. Times brzojavlja, da po Pekingu krožijo vsakovrstne govoriče o senzacionalnej smrti kitajskega cesarja in cesarice vdove, ki sta umrla skoraj istočasno. Ker je cesarica še minolo soboto izdala poseben edikt glede prestolonasledstva, je bilo to smatrati, da je bila še tedaj pri polnem zdravju in zavesti in radi tega se je tem bolj čuditi njene nagle smrti. V mestu se govori, da je zavladal v cesarske palači velikanski nered in to velja tudi o vsej okolici palače.

Dvorni uradniki trdijo, da cesarica ni dopustila, da bi jo pred njeno smrtjo prenesli v dvorano smrti. Tudi cesar se ni vse do svoje smrti zmenil za cesarico vdovo, ki je bila vzrok njegovim mukam in najbrže tudi njegovej smrti.

Melbourne, Avstralija, 16. nov. Iz Sydneya se brzojavlja, da je kitajska stranka reformerjev dobila poročilo iz Kitajske, vsled kterega je bila smrt cesarice vdove nasilna, in da se je bati v kratkem revolucije v Pekingu. Novi cesar oziroma vladar bode prevzel vlado na kitajsko novo leto, dne 21. januarja. Danes popoldne se vrši tukaj posebna konferenca inozemskih diplomatičnih zastopnikov, da se dogovore, kake korake jim je treba ukreniti z ozirom na pripoznanje novega vladarja.

Cesarica vdova je umrla popoldne dne 14. t. m., dočim se uradoma trdi, da je umrla v nedeljo ob 2. popoldne. V mestu vlada mir.

230 MILJ DALEČ V ČOLNU.

Angleški potnik je potoval v malem čolnu z ženo in otrokom 230 milj daleč.

Frederick Ball iz Anglije je potoval v malem indijanskem čolnu 230 milj daleč ob obrežju Južne Amerike. V čolnu je imel seboj tudi svojo ženo in svojega otroka. Imenovani drzni potnik je prišel včeraj v New York s parnikom Admiral Schley iz Nicaragua. Ball se je napolnil s svojo rodbino ob obrežju potem, ko je vihar popolnoma razdelal njegovo haizendo banan. Predno so rešili mornarji Balla in njegovo rodbino, se je moral preživljati z želvami in ribami, koje je lovil v morju.

Ballova nesreča se je pričela, ko je pred dvema leti ostavil Anglijo in kupil pri Rio Curivis v Nicaragui haizendo banan. Jedva da se je na svojem posestvu uredil, že mu je vihar razdelal vsa njegova polja in ves krasen nasad banan. Vihar je bil tako jak, da je od 300 hiš v njegovem okraju ostala le jedna nepoškodovana. Ko je vihar ponehal, je nastala taka povodenj, da Ballu ni bilo mogoče priti do ljudi. Vsled tega je sklenil, da se poda na pot v indijanskem čolnu zajedno s svojo ženo in otrokom v Bocas del Toro, ktero mesto je bilo od njegovega nasada oddaljeno 230 milj. Seboj je vzel le nekoliko jestvin in malo pitne vode. Dva dni kasneje, ko so se podali na pot, je pričel zopet divjati vihar in le malo je manjkalo, da jih vihar ni odnesel na prosto morje. Končno so vendar prišli v varno zavetje pred viharjem. Ko je končno pošla vsa hrana, kar so jo vzeli seboj, so bili prisiljeni loviti ribe, toda le malo so jih vjeli in ako bi ne dobili nekoliko želv, bi gotovo ne mogli nadaljevati svoje pot. Po preteku petih dni so končno vendarle prišli v mesto Bocas del Toro, kjer so Ballovo ženo in otroka nakrcali na nek angleški parnik in sta se sedaj napolnila domov v Anglijo, dočim je Ball prišel semkaj, da tu poskusi svojo srečo.

Ball trdi, da v Nicaragua ni mogoče živeti, kajti sod moke velja 80 pesov in tudi vse druge potrebščine so izredno drage.

Razne novosti iz inozemstva.

V PORTUGALSKEJ KOLONIJI MACAO NA KITAJSKEM SE JE PRIČELA REVOLUCIJA.

Na neke angleške oklopnice sredozemske brodogva se je pripetila nesreča.

PONOS JAPONSKO.

Lizbona, Potrugalska, 16. nov. Iz portugalske kolonije Macao na Kitajskem, se javlja, da so Kitajci zasedli vso imenovano portugalsko kolonijo in da je položaj skrajno kritičen. Domačini nečejo biti vo pokorni portugalskim oblastim in kitajske čete, ki vzmernirajo kolonijo, so sedaj zasedle carinski urad v mestu. Vsak trenotek je pričakovati, da pride do krvavega boja. Kitajci so zasedli mesto in okolice radi tega, ker so tedaj, ko so Kitajci zaplenili japonski parnik Tatsu Maru, Portugalcem izjavili, da se je zaplenitev parnika izvršila na kitajskem ozemlju in ne na portugalskem. Japonska ladija je bila usidrena le dve milj južno od Macao in radi tega izjavljajo sedaj Kitajci, da so zasedli okolico mesta radi tega, ker so Portugalcem sami izjavili, da je ono ozemlje kitajsko. Ta portugalska izjava je pa po kitajskem mnenju ravno taka, kakor da bi se Portugalcem odpovedali svoji suvereniteti v Macao. Portugalska vlada je včeraj pri posebnej seji sklenila, da bode v Macao poslala štiri vojne ladje.

Cadix, Španska, 16. nov. Semkaj se javlja, da se je na neke oklopnice angleškega sredozemskega vojnega brodogva pripetila velika nesreča. Ime ladje ni bilo mogoče doznati.

Kobe, Japonska, 16. nov. V kratkem se vrši tukaj velika parada japonske vojsne mornarice. Parade se vdeleži 30 vojnih ladij. Brodogve je že zbrano v tuk. mestu in ko se je včeraj pripeljal cesar semkaj v posebnem vlakcu, ga je vse brodogve zajedno pozdravilo. V Kobe se je pojavilo več slučajev indijske kuge. Cesar radi tega ni ostal v Kobem, temveč se je peljal dalje v Maiko.

Paris, 16. nov. Veliki knez Alekskej Aleksandrovic, stric ruskega carja Nikolaja, je tukaj umrl radi pljučnice. Pokojnik je bil preje vodja ruskega mornariškega urada in sicer celih 24 let. Leta 1905 se je preselil v Paris.

Paris, 16. nov. V Franciji je pričela igra na biljard zelo nazadovati. V letu 1894 je bilo v Franciji še 95.000 biljardnih miz, toda sedaj jih je le še nekaj nad 70.000. Francozje se sedaj bolj zanimajo za igro na karte.

Paris, 16. nov. Današnje časopisje javlja, da je princeznja Sagan, preje Gouldova Ana iz New Yorka vložila proti svojemu novemu možu princu de Saganu, tožbo na ločitve zakona. To je storila vsled nasveta njenih odvetnikov, kajti ako ostane pri princu še v nadalje se mora ločiti od svojih otrok, koje ima z prvim možem grofom de Castellane. Njena rodbina v New Yorku jo skuša prepovoriti, da odstopi od tožbe in da se tako izogne nadaljnemu skandalu.

Berne, Švica, 17. nov. Pri železniški postaji Eingerwand, kjer građe velik tunel, so hrnili 70.000 funtov dinamita in ta velikanska količina se je včeraj z groznim pokom razetela. Pravi čudež pri vsem tem pa je, da ni bil nihče razjen. Po vsej okolici je bilo razstrelbo slišati in čuti. Ljudje so mislili, da je nastal potres.

Dunaj, 17. nov. Iz Budimpešte se poroča, da je 20 let stara "grofica" Maria Luiza Harnoncourt ušla z ogrskim "grofom" Anton Sigrayem.

Boljši časi bodo nastopili, dela bode dovolj in v tem slučaju bodete ali denar v staro domovino pošiljali, ali svoje k sebi vzeli. Za vse to se zavestno obrnite na FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt St., New York ali 6104 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Cena vožnja.

Parniki Avstro-Americana črte na dva vikaja

"LAURA" odpluje dne 25. novembra.

Parnik vozi 14 dni v Trst. Vožnji

Hotek valje iz New Yorka:
do Trsta ali Raha \$21.00
do Ljubljane \$22.00
do Zagreba \$23.00

Ameriški klateži in postopači,

Ugodnosti in neprilike ameriških trampov so kaj raznolične.

Časopisi prinašajo sledeča poročila: "Cleveland, O., meseca julija. Tukajšnji šerif je s svojimi ljudmi danes popoldne iztiril iz mesta 500 trampov, ki so se tekotom 24 ur nabrali v mestu. Peljal jih je do mestne meje, kolikor mogoče daleč od železnice ter jih opominjal, naj se nikar več ne vračajo, ker sicer jih mora utakniti v luknjo."

To je pravi originalni način ameriških oblasti se znebiti postopavačev in klatežev. Da oblasti nimajo stroškov z ljudmi enake vrste, jih kar jednostavno iztirajo iz svojega mesta in navežejo sosedu na vrat, če: Pa se ti z njimi boji, mi se ne bomo. Sosed pa naj gleda, kako se reši trampov in bumsov, pod katerimi imeni so ameriški kultivirani splošno znani.

Drug način, kako se znebiti postopavačev — v Ameriki imamo sploh samo dva načina — popisuje potepač Jack London v svoji knjigi "Cesta" ("The Road"), in sicer popisuje tako drastično, da bi najraje svojim bravcem prestavil vsa knjiga, kakor tudi nekora nemogoče. Naj povemo samo nekaj: Primerilo se je junaku povesti, ki je svoje dnij šel na potepanje radi nesrečne ljubezni, kakor sam zatrjuje, da ga prime policija v Niagara Falls in ga privede pred sodnika zajedno z 15 drugimi postopači.

V sodnji sobi so navzoči sodnik, dva sodnja uslužbenca in 16 trampov. Priče niso bile navzoče, kakor tudi meščani iz Niagara Falls ne, da vidijo in slišijo, kako se v njih občinskem svetu deli pravica. Sodnik pregleda na poli pred seboj vse spisane zločine in prestopke delikventov in pokliče enega za imenom. Nekaj lump se drigne. Sodnik pogleda sodejca uslužbenca. "Zaprta radi potepanja, gospod sodnik," odgovori uslužbenec.

"Trideset dnij zapora," zahrešči sodniška žast. Lump se zopet vsede, in sodnik pokliče drugo ime. Obravnava prvega postopača je trajala 15 sekund; druga je gotova v istem času. Sodnji uslužbenec reče: "Potepal se je, gospod sodnik," in gospod sodnik reče: "Trideset dnij zapora." Tako je tekla obravnava kot namazana in vseh 15 lumpov je bilo obsodjenih v 3 in pol minute. Stroj pravice je izvrstno deloval. Najbrž sodnik vzprie zgodaje jnatranje ure še ni zajtrkoval, torej se mu je zelo mudilo. Medtem pa so šestnajst hudodelnikov lepo sparoma odpeljali proti county zaporu....

Ali postopače pregnati ali pa zapreti za nekaj dnij, to je edini pomoček, ki ga imajo ameriške oblasti namram postopačev. Ameriškim sodnikom bi bilo preveč ukvarjati se z vsakim lovevom, ki ničesar drugega ne stori kot se potepa po okolici. Če pride pred sodnika, ga izene ali pa za dva do tri meseca zapre, pa je mirna Bosna. Sodnik smatra spolnjevanje svoje uradne dolžnosti namram potepačem kot nepotrebno zamudo časa. Tudi širše ameriško občinstvo se ne zanaa mnogo za trampe. Pač pa imajo z njimi mnogo zabave razni humoristi, ki jih uporabljajo kot vir svojega neizbrnega humorja.

Problem, kako se rešiti postopačev je tembolj težaven, ker trpi pred njimi vsak kraj v Zedinjenih državah, tako velika mesta kot male vasice; velikanska prostornost uniže še bolj onemogočuje boj proti tej javni nadlegi. Uspehe bi dosegli le tedaj, če bi se združile vse občine ter skupno postopale proti postopačem, kar dosedaj ni bilo mogoče, ker je ena občina drugi nakladala bremo na glavo. Da je postal problem potepuhov v Ameriki narodni problem, ni nihče bolj prepričan kot ameriške železnice, ki so bile v teku let prisiljene najeti cele garde posebnih policistov, ki čuvajo njih proge, ker trampom ni nikdar zaupa. Ti posebni stražniki žive z trampami, ki se pojavljajo posamično ali pa v večjih skupinah, v neprestanem boju, ne da bi jih pri njih delu podpirale javne oblasti. Na železnicih progi so trampe prava nadloga in nevarnost za železniško osebje, potnike in blago. Ne samo, da se skrivaj splazijo pod vozove in se tako zastoj prevažajo iz kraja v kraj, temveč krajezdajo tudi kot srake, kar jim pride pod roke, zažigajo tovarne vozove iz masčevanja, ker so bili morda spodenji, predstavljajo signalne aparate in odstranjujejo hlode na tirih, mečejo kamenje v okna vlakov, ki vozijo mimo ter semtertja celo umore kakoga sovražnega železniškega uradnika. Ameriške železnice ocajajo škodo, ki jo povzroče trampe na njih progah na letnih \$25.000.000. In to je lep denar.

Iz letnega poročila mednarodne prometne komisije posnemamo, da so skoro tri četrtine železniških žrtev trampov, ki si preskrbijo brezplačno vožnjo pod vozovi. Vsako leto je ubitih na železnicih več trampov kot

potnikov ali železniških uradnikov skupaj, kakor na primer v letu 1905: 3983 ubitih železniških uslužbencev, 553 potnikov in 4865 trampov. Letna poročila od 1901 do 1905 napolnjejo brava skoro z grozo; v tej kratki dobi petih let je bilo ubitih na progah ameriških železnic 23.974 postopavačev in klatežev, in sicer 2286, ker so nesrečno skočili iz vozov, 1947, ker so padli iz vozov, 15.256 jih je bilo povozenih — dočim jih je bilo 25.236 več ali manj nevarno ranjenih. Nikdo se torej ne boče čudil, če povemo, da so posamezne večje železnice privedle le posebna pokopališča in nastavile v svojo službo posebne grobarje, ki pokopujejo nepoznane trampe, kar se da hitro, da ne ležijo po progah.

Da se železnici uslužbenec ne boje nobenih sredstev, kako bi se odkrižali trampov, ki se zastoj prevažajo po vlakih, nam kaže zgled, katerega popisuje Jack London v svoji knjigi, in ki je le presrečena. Ko je tramp zlezal pod voz in se med štirimi kolesi in podstavkom voza izbral odobno počivališče, se ga ne more odkrižati, dokler je vlak v teku. V tem položaju se čuti tramp popolnoma varnega proti vsem vojnim zvijačam železniških uslužbencev, dokler nekega dne ne pokusni svoje zvijače na "slabi" železnici. Pod "slabo" železnico razumejo trampe tak vlak, kjer so bili pred kratkim umorjeni dva, trije, štiri železniški uslužbenec. Nebo naj bo milostno trampu, če se ga zapazi, ko leze pod vlak, da si zbere svoje ležišče, zanj je smrt neizprosna, pa naj vodi vlak tudi šestdeset milj na uro. Zavirač vzame dolg, za priklopanje vozov poraven drog in dolgo vrvo, na prednjo stran voza, pod katerim sluti trampa. Zavirač spusti drog, ki je navadno železen, navzdol med dvema vozovoma, seveda ga prej pritrdi na vrvo. Drog odskakuje po tiru in objednem bije trampa po glavi; če pomislimo, da vlak hiti večkrat po šestdeset milj na uro, mora biti vsak udarec smrtonosen. Drugega jutra pa dobe na progi grozno razmesarjeno truplo trampova, in majhna notica v lokalnem listu naznanja, da so našli na progi truplo neznanega moža, ki se je najbrž napil, in v tem stanju ga je povozil vlak....

Že samo dejstvo, da dobimo na progah ameriških železnic vsako leto 5000 trupel postopačev, bi moralo zadovoljiti, da se poprimemo ostrejših in boljših sredstev, kako bi se rešili postopačev. Ne smemo pozabiti omeniti, da so vse države uniže izdale posebne odredbe proti trampom, toda vse dolobne so nezadostne, v ponajveč slučajih brez pomena, da, trampe, se enakim postopnim določilo celo rožajo.... Nadalje so tudi postavna določila za trampe zelo pomankljiva. Na primer v državi New York imenuje postavodajca vsako osebo brez denarja, brez stanovanja, brez dela in brez podpornih sredstev postopača. Da se takih oseb ne zapira postoge, je umevno, in ni toliko krivda postavbe kot nevolja sodnikov, ki nečejo obsojati oseb samo radi vzroka, ker nimajo denarja in dela. Drugače je v Avstriji, kjer človeka takoj zapre, če ga dobe brez dela, denarja in pomočnih sredstev.

Iz vsega tega povzamemo, da nudi trampovsko življenje večno spremembo: zdaj je na cesti, v prosti naravi, v cenem prenočišču, v policijskem zaporu, iča, cesta, itd. itd. imenovani kraji se vedno menjaajo med seboj, dokler ne pride grozen konec na železnici, kar je običajno pri vseh postopačih.

Seveda se ne manjka ljudij, ki trdijo, da bi postopanje in klatenje prenehalo, če bi se ljudem dalo zaslužka, da bi si s poštenimi rokami priborili svoj vsakdanji živež. Tega menja je sam Jack London, ki si je zadel ime "Tramp Royal" — dasi v svoji knjigi ravno ne dokazuje svojega mnenja, ker se izogiba vsakemu delu in se preživlja edino le s prosjačenjem.

Kakor so trampe na javni cesti velika nevarnost za življenje potnikov, tako so v velikih mestih večna nadloga in nevarnost v zdravstvenih oziroma za varnost in moralo. Marsikateri farmerica le raditega ne spodi trampa izpod svoje strehe, ko jo prosi prenočišča, ker se boji, da se tramp ponoči skrivaj vrne, prenoči v skednju in zjutraj zažge skedenj in hišo. V velikih mestih pa so 10 in 15 centov prenočišča pravo zbirališče vseh lumpov in izvrzkov človeške družbe. Sicer pa omenjena prenočišča niso tako slaba kot njih sloves, posebno v New Yorku ne, kjer so organi javne zdravstvene oblasti kaj strogi in skoro brezobzirni. Lastniki trampovskih prenočišč prav dobro vedo, da z vo, milom in karbolovo kislino ne smejo preveč hraniti, če nečejo imeti posla s postavami in paragrafi. Na

stotine enakih prenočišč je v New Yorku na Park Row in Bowery, dočim glasom policijskih poročil prenočišče vsako noč okoli 50.000 oseb za deset centov; polovica teh ljudi je seveda onega razreda, ki opravlja manjša dela in zasluži ravno toliko, da se preživi; vsi drugi so pa člani postopaške družbe, so klateži in beirači. Njih mržnja do dela je tako velika, da ne bi opravljal niti majhnih del proti stanovanju in hrani. Značilno dejstvo je, da oblasti ne iščejo več delaveev pri enakih prenočiščih, tudi delaveev za odvažanje snega ne, kar je, kakor znano jako dober zaslužek, če pomislimo lahko delo. (\$2.35) na dan. "Gospodje" v desetcentnih prenočiščih bi bilo smrtno razražljeno, če se jim ponudi delo za dober denar.

Sicer se pa v našem mestu prav dobro spleča postopanje, kakor povsemamo iz poročila, ki ga je izdala Charity Organization Society. Posebni policisti imenovane družbe so nekega dne prišli 1863 adutov, ki so hodili za svojim "delom" od hiše do hiše; ko so preiskali njih žepce so dobili pri njih \$4099.34, ali povprečno pri vsakem \$2.20. Dva njih sta imela čez \$500 v žepih, 1104 zneske od enega centa do \$900, 757 pa ni imelo nobenega denarja. Vse so zaprli zvečer po pretečenem dnevnem delu. Iz istega poročila posnemamo tudi, da zaslužijo stanovniki desetcentnih prenočišč povprečno \$3.00 na teden, od ktere svote moramo odračunati \$1.40, namreč 70 centov za tedensko prenočišče, in 70 centov za hrano na teden. Postopači namreč obiskujejo restavrate, kjer se dobi nekoliko godlje za pet centov dvakrat na dan; nekateri si pa prihranijo tudi to svoto, ker si hrano sprosijo pri drugih ljudih. Na vsak način pa ostane vsakemu še \$1.60, terej zapije v raznih žganjarnah.

Da se posonekni desetcentnih prenočišč "iščeti" spleča, mora imeti v hiši prostora vsaj za 250 oseb, večina hiš pa ima še večje število postelj in — skoro neverjetno je — vse postelje so vsak teden dvakrat čisto preoblečene. Kar se tiče postelj, moramo razločevati dvojne vrste. So posamezne sobe, kjer ima vsak "gost" svojo posteljo; tak prostor imenujejo trampe "hlev"; nadalje so pa sobe, kjer je prostora za petdeset oseb. Vse elee in sobe so zamezene z močnim živcem proti tujemu obisku: celice so navadno 7 čevljev dolge in 4 široke; cene za enkratno prenočišče se menjaajo med 25, 20, 15 in 10 centi. Samo najdražje, prave lukurizne sobe za trampe, imajo majhno prenočišče, ogledalec in stojalo za obleko; v cenejših sobah pa ni nobene oprave. Postelja v skupnem prenočišču stane 15 ali 10 centov; ena se ravna po ugodni legi postelje; kdor je bližje vrat ali oken, plača več kot oni, ki je v sredini. Med dvema posteljami je presledek enega čevlja in postelje so med dnevom urejene kakor po vojaških predpisih; v celoti prenočišča ne naredijo slabega utisa, sosebno, ker je vse jako čisto, radi strogih zdravstvenih predpisov. Tudi drugega perila je povsod dovolj, obirasič včasih še preveč. Uporabo glavnika in krtač vse vrste kontrolira posebni klerk v železni gajbi; pri njem se dobi tudi papir, šivanke, nit in druge potrebšine. Ker je konkurenca med enakimi prenočiščji precej velika, so bili prisiljeni lastniki prenočišč podajati svojim stalnim gostom vsako jutro še škuldelico gorke kave ali pa nakaznico, na katero dobijo v sosednjem saloonu čašo pive ali žganja. Prenočišča, kjer je prenočišče vredno samo 5—7 centov je za zdravstveni urad zadnje čase prepovedal. Prenočišče mora biti torej vredno vsaj 8 centov. Da so vsa taka prenočišča "for gentlemen only" je samo ob sebi umevno.

Kako se ti "gentlemen" dvakrat na dan po pet centov do sitega najedo, smo že omenili. Dotični restavrant, ki so navadno v kletih, se ravnaajo po starodavnem tipu in šegah; navadno visi pred tako jedilnico napis: "A square meal for a nickel," in gostje imejo na izbiro stew, solnato meso in zelje, "pork and beans," chowder in dvoje trdo kuhanih jajc. Pri vsaki južini se dobi tudi škuldelica gorke kave in štirje kosci kruha, vse seveda za 5 centov. Stopnjo višje zavzemajo restavrant po 10 centov, v katerih strežajo strežaji z belimi jopiči, in kjer imajo gostje mize pokrite. Svojo hrano si lahko zberejo izmed več mensih vrst, pečenih in kuhanih, krompir dvoje vrst, sočivja, kavo ali čaj, poleg tega, pa še kruh in surovo maslo in — kaka potrata — selo namizni prtič dobe, da si obrišejo roke in usta — žalibože je prtič iz papirja.

Radi svojih las in brade postopačev v New Yorku ni treba mnogo skrbeti. Po Bowery in drugje na vzhodni strani New Yorka je dovolj takozvani "Barber Academy," kjer čaka dovolj "profesorjev" brivske umetnosti, ki drage volje obrijajo in ostrizajo vsakega, ki je toliko predrzen, da zaupa svoje lase in brado začetniku v brivski umetnosti. Britje, friziranje, umivanje glave, masažiranje po obrazu — vse je zastoj za onega, ki se ne zmeni mnogo, če mu odtrgajo kos kože na glavi ali pa če pokropijo njegova kri "akademjska" tla.

Nadalje imamo v New Yorku, posebno na Bowery, mnogo prodajalen "for gentlemen only," kjer se postopač za svotico 99 centov lahko od nog do glave popolnoma na novo obleče, če ne prav novo, pa vsaj tako kot bi bil nov. Ugodna prilika za obleke se nudi posebno na vogalu Bayard in Elisabeth St., kjer razni mešetarji prodajajo ono obleko, ktero so po dnevu naberačili po boljših hišah. Prodaja take obleke za cestne kneze se vrši najraje po saloonih ali pa položje prodajalec svoje blago kar po cestah, da si moreš boljše ogledati. Kar ostane tega blaga, se ponudnikom "skoro zastoj" proda. Na tej borzi vladajo sledeče cene: "Srajce od 3 do 10 centov, spodnja obleka od 8 do 20 centov, hlače in sukaja od 20 centov do 50. Telovniki in druga obleka, ki ni neobhodno potrebna, se navadno "navrže" k ostalemu. Zinske sukaje dobiš za 20 centov do 100, vratniki in manšete se prodajajo po pol centa komad, klobuki od 10 do 25 centov, čevlji od 10 do 50 centov.

Torej postopačev v New Yorku ni treba dovolj skrbeti: glavne njegove težnje so, da si preskrbi denar za spanje, ktereja imenuje "banner money." Če si je tramp preskrbel ta denar, na ta ali oni način, tedaj mu je vse drugo "vurst". Za razna dela, ki jih nudijo naše dobrodelne naprave raznim postopačev, se slednji presneto slabo zmenijo. Zakaj bi pa delali, ko žive brez dela kot ptič pod nebom? V tem slučaju celo slavni Ciceron ne bi bil upravičen napram takim postopačem zakliati: Quousque tandem.... Dokler se mestna uprava ne loti postopačev s premeralnimi odredbam, bodo slednji vedno brez dela. Zakaj pa bi jim krtili njih svobodo? Saj so istotako svobodni državljani kot je vsak drug pošten delavec!

Začarane roke.

"In potem?"... vpraša John z boječimi, izbuljenimi očmi in tresočimi ustnicami, dočim se njegova sestra, ki se ni tako bala, le neprisljano smeje.

"Torej vrag je zlezal v ogenj — vrag laško tudi v ognju diha in se ne opeče — v peklju je namreč sam ogenj."

"To ni mogoče, saj ni res," se smeje Marica prisiljeno.

"Tako, torej nemogoče je, otrok? Torej ti povem, da vrag živi samo od ognja ter ne zgori kakor sladkor. Vsak vrag žre ogenj; čimbolj vroč je, tem rajše ga ima. Toda pripovedovati hočem uadale. Vrag je zlezal v ogenj in noga mu je spodaj gledala ven; z ustmi je tako sopihala, da se je v kuhinji celo noč kadilo — kar so postavili nad ogenj na ognjiščju, je zletelo vse v zrak, in ko je kuharica hotela skuhati krompir, se je slednji pričel vrteti v ponvi, vrtel se je čim dalje huje, dokler ni zletel v zrak, po dimniku in zgnil. Nihal je pa grozno zašmelo, vrag je pihal buhuhuhu, buhuhuuu! in v ponvi je ostal samo pepel."

Otroci molče. Anica, pripovedovalka, ki se je v temi sama sebe ustrašila, je boječje pogledovala svetlice na oknu, Marica pa se je zazrla v posteljo, in John je bil tako preplašen, da se niti ganiti ni drznil.

Dajci planejo vsi trije kvišku. Spodaj je neki glas zaklical:

"Anica!... Anica!..."

"Da, mama!"

"Pojdi navzdol! Spat takoj!"

"Da, mama!"

Tako je bil obisk končan. Dve uri je sedela pri njih in sedaj mora domov.

John in Marica jo spremljata po stopnjicah. Kar treslo ju je, ker sta se bala vraga, ki ogenj žre. Marica se prestraši in obstoji.

"Priži vendar luč!" prosi John.

"Toda kje je luč?" reče Marica in išče okoli, "saj nimamo luči...."

"Potem pa ne grem v posteljo," reče John z jokavim glasom.

"In ti praviš, da si fant," se norčuje Marica. Konečno pa le dobi svetilnico, v kateri strežajo strežaji z belimi jopiči, in kjer imajo gostje mize pokrite. Svojo hrano si lahko zberejo izmed več mensih vrst, pečenih in kuhanih, krompir dvoje vrst, sočivja, kavo ali čaj, poleg tega, pa še kruh in surovo maslo in — kaka potrata — selo namizni prtič dobe, da si obrišejo roke in usta — žalibože je prtič iz papirja.

Radi svojih las in brade postopačev v New Yorku ni treba mnogo skrbeti. Po Bowery in drugje na vzhodni strani New Yorka je dovolj takozvani "Barber Academy," kjer čaka dovolj "profesorjev" brivske umetnosti, ki drage volje obrijajo in ostrizajo vsakega, ki je toliko predrzen, da zaupa svoje lase in brado začetniku v brivski umetnosti. Britje, friziranje, umivanje glave, masažiranje po obrazu — vse je zastoj za onega, ki se ne zmeni mnogo, če mu odtrgajo kos kože na glavi ali pa če pokropijo njegova kri "akademjska" tla.

Neverjetno zre otrok na svetlo črto na steni, ki je edina svetila po temni sobi.

"Ali ne veruješ?" vpraša Marica. "Poglej!" in spraska z rokami črto na steni, da so plamenčki švigali na vse strani. "Le potiplji z roko!" reče Marica.

Fantek potiplje z roko po steni. "Ne — ne gori," reče.

"No torej. Kaj se pa bojiš! V posteljo skoči!"

"Ne," reče svojeglavo, "najprvo luč, ker se tako bojim...."

"Zakaj?"

"Poglejva pod posteljo in pod mizo!"

Otroka prižgata vžgalice za vžgalico in stikata pod posteljo, pod mizo, pod omaro.

"Ali vidiš, da ni nikogar v sobi, ti poredneč ti!" kara ga Marica.

John oblečen samo v spodnje hlače sledi in koraka za sestrico po vseh kotih. Niti za trenutek se ne premakne od nje. In če Marica priže na steni vžgalico, hitro zbrže z rokami svetlo črto s stene, ker se je grozno bal.

Nato pa skočita v posteljo. John je spal poleg svojega očeta, Marica pa nasproti.

"Ali že spiš?"

"Še ne," odvrne Marica pod odejo.

"Daj mi kaj povedati!"

"Ne, ker sem trudna!"

Mladič pa z izbuljenimi očmi gleda po sobi proti vratom. Medel sijaj je padal skozi okna v sobo. Gledal je preroge ob oknu — posodica za čaj pa je imela podobo kot bi se smejala — z odprtimi ustmi z jezikom in zobmi. Budilnik je tiktal — tikataka, tikataka. Anica bi sedaj lahko lepe zgodbee pripovedovala. Saj ni vraga, ni ga....!

"Ali spiš.... Marica, ali spiš?"

Zopet vse tiho.

Posodica za čaj je bila prav kot ona gospodična v gorenjem nadstropju, ki so je hoteli zobje — in evetlice so se igralo ob zastorih. Tikataka. Če vrag....

Strah ga strese, in z enim skokom se zadere še bolj globoko v posteljo in se pokrje čez glavo. Tako ni mogel ničesar videti, ničesar slišati. Vendar ne zamiži, skrčuje koleca — in hipoma skoči s strašnim krikom zopet po kolu.

"Fantek, kaj pa počenjaš vendar!" zakliče Marica izpod odeje.

"Ah, ah!" zakliče John in skoči iz postelje, "poglej moje roke — gori, moje roke gorijo!"

Marica se zgane. Johnove ročice so res plamtele v svetlem sijaju ognja.

"Ah, pomagaj, že gorim!"

Na stopajicah postane živo. Sosedinja pride z lučjo v sobo, da pogleda, kaj je otrokoma. Hipoma odpre vrata.

"Kaj pa je, za božjo voljo! Kaj pa delata!"

"Janezek je v plamenih!"

"Ah, moje roke, moje roke!"

"Presneta paglavca!" se zadere sosedinja, "kaj me hočeta imeti za norea! Pokaži roke!"

Tresoč in kričeč pokaze John roke na rokah ni bilo niti sledu ognja!

"Tako je posteljo!" se jezi žena.

"Ti se pa samuj, tako velika punca!"

"Pa pustite vendar luč v naši sobi, prosim, lepo prosim!"

"Dovolj je vajinih neumnostj! Če ne mirujeta povem očetu!"

Treskoma zapre žena vrata, vendar še ni prišla tri korake daleč, že začuje otroški glas:

"Ogenj! moje roke gorijo!"

In sicer zelo pametna Marica, skočič k vratom in zakriči:

"Ah, moj bratec! Moj ubogi bratec! Vrag sedi na njegovih rokah!"

Sosedinja postane bleda kot smrt. Mrzla groza jo popade. Še enkrat stopi v sobo, potiplje otrokove roke, jih pogleda pri luči — ničesar, ničesar. Sama se je prestrašila; Johna položila v posteljo, pomiri Marico, vzame svetilko in odide mrmraje iz sobe. Pa komaj se oddalja za dva koraka, že zakriči John:

"Ogenj.... Vrrrrrag! Vrrrrrag!"

Vsa tresoč položil svetilko, na tla in polahko opre vrata. In ko vidi v temni sobi svetleče dečkove roke, zakriči še bolj presumljivo kot otroka. Zgoraj in spodaj so pričeli odpirati vrata, in navzdol pride tudi gospodična z zoboholom.

"Vrrrrrag!" kriči John, "vrrrrrag je prišel iz dimnika in se je vsedel na moje roke! Ah, vrrrrrag!"

Stoječi pri vratih gledajo sosedje na svetleče dečkove roke. Kaj enacega še nihče ni videl — roke, ki se v temi svetijo.

"Ah, moj bratec!" kriči Marica. "Čudež!" reče gospodična z zoboholom.

"Kako more vrag obsesti tako nedolžnega dečka!" povprašuje druga sosedja.

Cele ure stojijo pri dečku.

Ko pride oče dečka domov, dobi natlačeno sobo ljudi.

In še cele dneve in meseca je govorila vsa hiša o Johnovih začaranih rokah. Tri priče so videli goreti roke.

In ko je stari učitelj, ki je stanoval v bližini, izjavil, da so plameni na dečkovi roki izvirali od vžgalice, so ljudje majali z glavami in rekli: "Vrag je poslal ogenj!"

Bolgarski car.

IZVOR SEDANJEGA NASLOVA BOLGARSKEGA VLADARJA.

Kako je postal car Ferdinand bolgarski knez.

Bolgarska je zopet svobodna dežela, neodvisna od Turčije, kateri je formalno pripadala več kot pol stoletja. Bolgarski knez Ferdinand je ob tej priliki spremljal svoj naslov in si pridjal priimek "car vseh Bolgarov." Oziroma se nekoliko v zgodovino starodavnega bolgarskega cesarstva!

Bilo je leta 1396, ko je pridrvel grozovit sultan Bajazid nad nesrečno Bolgarsko; Bolgarom so prihletli na pomoč razni francoski in mažarski vitezi; vendar vsa njih hrabrost se je razbila nad vstrajnostjo turške vojske; vršila se je krvava bitka pri Nikopolju, kjer so bili popolnoma poraženi. Seveda že pred to bitko ni imelo bolgarsko cesarstvo one slave in moči kot svoje dnij. Petsto let po prej (leta 893 po Kr. r.) si je mladi bolgarski knez Boris, sin prvega kristijanskega bolgarskega cesarja Simeona, pridjal naslov car. Boris je bil torej prvi slavjanski knez, ki je nosil ime car. Boris je živel dalj časa na bizantinskem dvoru, kjer je bil življenje jako potratno in razuzdano; toda naenkrat se je premislil in se preselil v samostan, kjer je živel kot preprost menih, dokler ga ni očeta smrt poklicala na prestol. Beseda car je prinečena iz Bizanca, glavnega mesta vzhodnih rimskih cesarjev, oziroma cesarjev vzhodnega rimskega cesarstva. (Cesar Djokleccjan je sprevidel, da ne more sam vladati tako velikanske države kot je bilo tedaj rimsko cesarstvo, ki je obsegalo skoro ves tedanji poznani del sveta. Razdelil je torej vse velikansko cesarstvo v štiri dele. Za svojega pomočnika ali soecarja si je zbral surovega Maksimijana s sedežem v Rimu; sam si je zbral prestolnico v Niceomediji; Maksimijana je pridil še enega pomočnika Klora, sebi pa je pridržal Galerija. Sto let pozneje pa je postal Bizanc ali sedanji Carigrad prestolnica vzhodnega dela cesarstva, ki se je od Rima popolnoma ločilo.)

Beseda car, ki se je pri Slavjanih najprvo glasila cesar, iz ktere so naredili car, je bil prej naslov samo bizantinskih vladarjev. Vendar bizantinski Grki in Bolgari imena car niso popolnoma jednaki pomenu cesarja, kot se je nazival bizantinski vladar. Grki so prestavljali besedo car z basileus, torej kralj, dočim so bizantinski vladarji sebe nazivali cesar.

Najstarejši naslov bolgarskih knezov pa ni priščeja ali slavjanskega izvora, temveč hunskega. Zgodovina pripoveduje, da so se imenovali poveljniki Hunov, Tartarjev in Turkov kani. Huni in drugi tartarski narodi so pridrli iz svojih step v osrednji Aziji ter preplavili Evropo, zlasti pa slavjanske narode. Bolgari so sicer del južnih Slavjanov, toda svoje ime so dobili od svojih tedanjih gospodarjev, Tartarjev. Bolgari so bili poznani kot najhrabrejši vojniki med tartarskimi Huni. Ko so Huni zgnilili iz zgodovinskega povrja, so se Bolgari pridružili drugim Slavjanom ob Donavi in navzdol Donave, toda obranili so svoj lastni jezik in svoje narodne običaje. Njih narodna vlada je lepo uspevala, dasi je imela veliko zaprek in so se Bolgari morali skoro neprestano bojevati proti drugim narodom. Bolgarsko cesarstvo je trajalo, kar je gotovo dognano od devetega do 14. stoletja. Moč bolgarskega carja Simeona je segala od Ornega morja in od Donave do Adrijanskega morja. Pozneje pa je razpadlo cesarstvo v vzhodno in zahodno polovico, in bolgarski carji so postali vazali bizantinskih. Sploh so bili Slavjani na Balkanu glede zgodovine vedno v tesni zvezi z bizantinsko. V dvanajstem stoletju se je še enkrat dvignilo bolgarsko cesarstvo do svoje prvotne slave in veličine. Glavno mesto je bilo Trnovo, ono mesto, kjer je bil pred kratkim proglašen novi bolgarski car. Toda za tem pa je bolgarsko carstvo kmalu propadlo. Zadnji cesar Ivan Šišman je umrl kot turški jetnik.

Kako je postal sedanji bolgarski car knez Bolgarije, pripoveduje pariški list "Petit Journal" svojim bravcem. Tedaj je vodil vlado na Bolgarskem znani diktatorični Štambulov. Ko se preganila kneza Battenberga, se je napotil Štambulov in se nekaj delegatov po Evropi, da iztaknejo pravega "princa" za prihodnjega kneza. Sprva so hoteli Bolgarski usiliti nekega princa Mingrelje, ki pa ni bil kar nič samostojnega mišljenja, temveč bi se dal voditi pre-

več po ruskem upljuju. Bolgarska je pa rabila v onem času vladarja, ki je bil odločno samostojnega mišljenja, in zajedno vladarja, ki je bil v zvezah z več vladajočimi hišami v Evropi. Bila je pač težavna naloga. Na koga naj se obrnejo? Kdo je hotel e Bolgarih kaj vedeti in slišati, ker je Rusija stala na straži? Prišli so delegati na Dunaj. Nihče jih ni hotel sprejeti. Hodili in obiskovali so razna variete gledališča in pili po kr

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Obpravne proti glavnim demonstrantom v Ljubljani so se završile s tem, da je sodišče spoznalo vseh 14 obtožence krivim in sicer:

1. Ernest Windischer je kriv hudodelstva javnega nasilstva v smislu § 85 a in b k. z., storjenega s tem, da je dne 18. sept. v zvezi z drugimi metal kamenje v kazino, pri čemer je bilo v nevarnosti tudi življenje, zdravje in telesna varnost ljudi; škoda znaša 3883 K. Kriv je tudi prestopka v zvezi s § 311 k. z., storjenega s tem, da je ponujal stražniku Gerloviču 100 K, da bi mu bil, ter se obsodi po § 86 k. z. na šest mesecev težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem vsak mesec.

2. Srečko Potnik kriv hudodelstva javnega nasilstva v smislu § 85 a in b k. z. in se obsodi na 4 mesece težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni.

3. Frane Staut je kriv hudodelstva javnega nasilstva v smislu § 85 a in b in se obsodi na pet mesecev težke ječe, poostrene z enim postom vsak mesec.

4. Andrej Koren je kriv hudodelstva v smislu § 85 a in b ter se kaznuje s trimesečno težko ječo, poostreno z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni.

Vsi štiri so dolžni tudi poravnati vso škodo pri kazini v znesku 3883 kron.

5. Stefan Kamensk je kriv hudodelstva po § 85 a in b ter se obsodi na šest mesecev težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem vsak mesec.

Dolžan je povrniti z drugimi vred škodo pri realki 114 K in pri Sebhrey 60 K.

6. Jošt Bajželj je kriv hudodelstva po § 85 a in b ter se obsodi na dva meseca težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni.

Poravnati mora tudi škodo pri Bambergu 100 K.

7. France Parkelj je kriv hudodelstva po § 85 a in b ter se kaznuje s trimesečno ječo, poostreno z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni.

Povrniti mora škodo pri realki in "Tonhalle" (116 K.)

9. Milan Makar je kriv hudodelstva po § 85 a in b ter se obsodi na štiri mesece težke ječe poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni. Povrniti mora škodo pri Marhu 131 K. — Oprosti se obtožbe za radi prestopka po § 320 e (lažna napoved imena).

10. Ignacij Mavrlje je kriv hudodelstva po § 85 a in b ter se obsodi na 6 tednov težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni. Plavati mora škodo pri Perscheta 56 K.

11. Slavko Bekar je kriv hudodelstva po § 85 a in b ter se obsodi na pet mesecev težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni.

12. Alojzij Cvelbar je kriv prestopka po § 468 in se obsodi na 3 dni zapora. Povrniti mora 2 kroni škodo Hudabignjevi.

13. Anton Hojnik je kriv prestopka po § 468 k. z. in 320 e ter se obsodi na 14 dni zapora. Povrniti mora škodo za dve šipi pri nemški gimnaziji.

14. Ivan Kimovec je kriv prestopka po § 468 in se obsodi na 6 dni zapora. Povrniti mora Somnitzu škodo 5 K.

Vsi privatni udeležniki se zavrnejo s svojimi zahtevami na civilno pot. Na predlog državnega pravdnika se izpuste iz zapora Srečko Potnik, Frane Staut, Alojzij Cvelbar, Anton Hojnik in Ivan Kimovec, seveda proti obljubi, da se takoj odzovejo pozivu za nastop kazni.

Preprečena pot. Dne 3. nov. je na kolodvoru v Ljubljani službojuči stražnik Večerin prijel 20letnega Iv. Gerbeca iz Sv. Jošta nad Vrhniko, kateri jo je mislil odkuriti v Ameriko, ne da bi bil se pokusil rojaski kruh.

Dan 20. septembra — dan narodne žalosti. Kakor čujemo, se bo vsako leto dan 20. sept. v Ljubljani slovesno praznoval kot dan narodne žalosti.

Tri osebe padle iz vlaka. Med potujejo Verd in Logatec na južni železnici so padle 30. vinotoka iz osebnega vlaka št. 33 19letna gospica Niša Rubina, petletna deklica Liza Abraša in štiri letna Sergijevna Abraša. Vse tri potujejo iz Rusije v Argentino. Vzrok nezgode je, da so se odprla stranska vrata pri vozu. Ranjena je bila štiri letna Sergijevna Abraša na glavi, dočim je zaletela Liza Abraša le podplat krvi.

Avstr. Slovensko

Ustanovljeno

Bol. Pod. Društvo.

16. januarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans.

GLAVNI ODBOR:

John Bedene, predsednik, P. O. Box 154, Frontenac, Kansas.
Karol Starina, podpredsednik, Mulberry, Kansas.
Leo Hromek, tajnik, P. O. Box 263, Frontenac, Kansas.
Blaž Murij, blagajnik, P. O. Box 294, Frontenac, Kansas.

UPRAVNI ODBOR:

Frank Markovič, Frontenac, Kansas.
Frank Premk, Cherokee, Kansas.
Frank Buchman, Radley, Kansas.
Anton Lejak, Chioopee, Kansas.

Pri kočevskem sodišču se je v soboto, 31. pret. mes. vršila obravnava zasebnih obtožiteljev Matije Kovačiča, Jakoba Kraja in Josipa Turca, posestnikov Slovencev iz županije Ljovld proti Francetu Klunu, tamšnjemu zagriznemu nemškemu županu radi žaljenja časti. Župan ima gostilno in je omejenje goste Slovencev in vrget ter jih posoval. Bil je radi jednakega prestopka tudi že predkaznovan. Zastopnik zasebnih obtožiteljev, dr. Azman, pisarna dr. Tavčarja, pa ni zahteval stroge kazni, povzlarjajoč, da naj se kot olajševalno upošteva razburjenje vsled političnega nasprotstva. Sodnik je nato obsodil obtožena na 30 K globe, oziroma 3 dni zapora.

PRIMORSKE NOVICE.

Prijet mednarodni tat. V Trstu so zaprli 29letnega Janna Tiropolisa iz Mitlen na Grškem. Kot kvartopiree je hodil po vsej Evropi in sodeloval soigralske kar na debelo. Zna 20 jezikov.

Nesreča s puško. Karol Kodermač, star 16 let, iz Solkana, se je te dni igral s puško. Po nesreči pa je puška počila in strel ga je zadal v levo nogo. Prepeljali so ga v bolnico v smiljenih bratov v Gorici.

Dinamit je odtrgal prste. Dne 2. nov. so pripeljali v mestno žensko bolnišnico v Gorici desetletno Franciško Begno iz Nem. Ruta. Na čisti je našla dinamitno patrono, jo pobrala in jo jela ogledovati. Nakrat pa se patrona razpoši in deklici je razmesarilo tri prste, enega pa odneslo. Najbrže ji bodo morali vsled hudih ran roko odrezati.

Krvav prepri zaradi "more". Surova laška igra "more", ki noče ponelati tudim Sloveni, je zahtevala zopet svojo žrtve. V krčmi pri "Bonazzi" v Sv. Mariji Magdalezi Zgornji pri Trstu sta se pri tej igri sprla 21 let stari Josip Sturm in Avreljij Peršolja. Prijatelji so jih sicer spravili narazen in navidežno pomirili, toda med potom domov je Peršolja zahrbito napadel Sturma z nožem ter ga težko ranil. Sturma so prepeljali v bolnišnico, napadaleca pa roparstvo še išče.

Za goriska podžupana sta izvoljena Cesciuti in dr. Venier. Vedno boljše je na goriskem magistratu. Tam se vname nova gonja proti Slovencev.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Dr. Ivan Dečko. Dne 2. nov. ob pol 8. zvečer je v Gradu umrl velezastojni politični bojovnik štajerskih Slovencev, bivši deželni poslanec dr. Ivan Dečko v starosti 48 let. Umrl je po tri leta trajajoči bolezni na pljučah. Pokojnik se je že v mladih letih z vso energijo posvetil političnemu delu.

Kot odvetniški kandidat in kot odvetnik je bil dr. Dečko izredno delaven na političnem in na gospodarskem polju.

KOROŠKE NOVICE.

Samomor soproge bankirja Winklerja. V Celovcu se je soproga radi konkureza aretirane bankirja Winklerja obesila. Samomorilka je bila hči celovskega hišnega posestnika Paleschijina.

Protj slovensčini na Koroškem. V koroškem deželnem zboru je predlagal nemški kršanski socialce Weiss, naj bo poslovni jezik koroškega deželnega šolskega sveta nemščina. Proti je bil samo poslanec Grafenauer. Ob takih razmerah naj se Nemci ne čudijo, ako jim bo kranjski deželni zbor in odbor meril z enako mero!

HRVATSKE NOVICE.

Zopet zakonska tragedija "Amerikanca". V osješkem sodnem okraju na Hrvaškem živel je kmet Slavko Vaskusić 15 let v zakonu s svojo ženo Ljubo. Imela sta štiri otroke. Tedaj pa Vaskusić odide v Ameriko za boljšim kruhom in pusti ženo samo doma. Kakor se to čisto dogaja, je žena pozabila na svojo zakonsko

PROŠNJA.

Znano je čitateljem "Glasa Naroda", kakor tudi drugim Slovencev po Ameriki, da je pogorela mnogim Slovencev v Chisholmu, Minn., vsa njih lastnina ob priliki velikih gozdnih požarjev, ki so divjali v onem kraju. Tamojšni Slovenci se nahajajo v najhujši bedi in siromaštvu ter nujno potrebujejo radodarne pomoči. Obručamo se ponovno do vseh radodarnih rojakov, ktere ni prizadela kriza, da blagodušno po svojih močeh prispevajo z malimi darovi ali večjimi, kakor kdo more, v korist nesrečnih pogorelecev v Chisholmu, Minn. Vsa darila naj se blagovoljno pošiljati na "Glas Naroda", 82 Cortland St., New York, ali pa na Rev. John Tscholl, Chisholm, Minn. Vsem darovalcem se že vnaprej v imenu šlovelkoljubja kar najprisrčneje zahvaljujemo.

V imenu slovenskih pogorelecev na Chisholm izrečem vsem dobrotnikom presrečno hvalo. Pričakujemo še od drugih rojakov pomoči. Chisholm, Minn.

Rev. John Tscholl, župnik.

PROŠNJA.

Znano je čitateljem "Glasa Naroda", kakor tudi drugim Slovencev po Ameriki, da je pogorela mnogim Slovencev v Chisholmu, Minn., vsa njih lastnina ob priliki velikih gozdnih požarjev, ki so divjali v onem kraju. Tamojšni Slovenci se nahajajo v najhujši bedi in siromaštvu ter nujno potrebujejo radodarne pomoči. Obručamo se ponovno do vseh radodarnih rojakov, ktere ni prizadela kriza, da blagodušno po svojih močeh prispevajo z malimi darovi ali večjimi, kakor kdo more, v korist nesrečnih pogorelecev v Chisholmu, Minn. Vsa darila naj se blagovoljno pošiljati na "Glas Naroda", 82 Cortland St., New York, ali pa na Rev. John Tscholl, Chisholm, Minn. Vsem darovalcem se že vnaprej v imenu šlovelkoljubja kar najprisrčneje zahvaljujemo.

V imenu slovenskih pogorelecev na Chisholm izrečem vsem dobrotnikom presrečno hvalo. Pričakujemo še od drugih rojakov pomoči. Chisholm, Minn.

Rev. John Tscholl, župnik.

PROŠNJA.

Znano je čitateljem "Glasa Naroda", kakor tudi drugim Slovencev po Ameriki, da je pogorela mnogim Slovencev v Chisholmu, Minn., vsa njih lastnina ob priliki velikih gozdnih požarjev, ki so divjali v onem kraju. Tamojšni Slovenci se nahajajo v najhujši bedi in siromaštvu ter nujno potrebujejo radodarne pomoči. Obručamo se ponovno do vseh radodarnih rojakov, ktere ni prizadela kriza, da blagodušno po svojih močeh prispevajo z malimi darovi ali večjimi, kakor kdo more, v korist nesrečnih pogorelecev v Chisholmu, Minn. Vsa darila naj se blagovoljno pošiljati na "Glas Naroda", 82 Cortland St., New York, ali pa na Rev. John Tscholl, Chisholm, Minn. Vsem darovalcem se že vnaprej v imenu šlovelkoljubja kar najprisrčneje zahvaljujemo.

V imenu slovenskih pogorelecev na Chisholm izrečem vsem dobrotnikom presrečno hvalo. Pričakujemo še od drugih rojakov pomoči. Chisholm, Minn.

Rev. John Tscholl, župnik.

PROŠNJA.

Znano je čitateljem "Glasa Naroda", kakor tudi drugim Slovencev po Ameriki, da je pogorela mnogim Slovencev v Chisholmu, Minn., vsa njih lastnina ob priliki velikih gozdnih požarjev, ki so divjali v onem kraju. Tamojšni Slovenci se nahajajo v najhujši bedi in siromaštvu ter nujno potrebujejo radodarne pomoči. Obručamo se ponovno do vseh radodarnih rojakov, ktere ni prizadela kriza, da blagodušno po svojih močeh prispevajo z malimi darovi ali večjimi, kakor kdo more, v korist nesrečnih pogorelecev v Chisholmu, Minn. Vsa darila naj se blagovoljno pošiljati na "Glas Naroda", 82 Cortland St., New York, ali pa na Rev. John Tscholl, Chisholm, Minn. Vsem darovalcem se že vnaprej v imenu šlovelkoljubja kar najprisrčneje zahvaljujemo.

V imenu slovenskih pogorelecev na Chisholm izrečem vsem dobrotnikom presrečno hvalo. Pričakujemo še od drugih rojakov pomoči. Chisholm, Minn.

PROŠNJA.

Znano je čitateljem "Glasa Naroda", kakor tudi drugim Slovencev po Ameriki, da je pogorela mnogim Slovencev v Chisholmu, Minn., vsa njih lastnina ob priliki velikih gozdnih požarjev, ki so divjali v onem kraju. Tamojšni Slovenci se nahajajo v najhujši bedi in siromaštvu ter nujno potrebujejo radodarne pomoči. Obručamo se ponovno do vseh radodarnih rojakov, ktere ni prizadela kriza, da blagodušno po svojih močeh prispevajo z malimi darovi ali večjimi, kakor kdo more, v korist nesrečnih pogorelecev v Chisholmu, Minn. Vsa darila naj se blagovoljno pošiljati na "Glas Naroda", 82 Cortland St., New York, ali pa na Rev. John Tscholl, Chisholm, Minn. Vsem darovalcem se že vnaprej v imenu šlovelkoljubja kar najprisrčneje zahvaljujemo.

POZOR!

Tekom štirinajstih dni izide v zalogi "Glas Naroda" prvi in drugi zvezek krasnega potovalnega romana "V padiašhovej senici" in sicer prvi zvezek pod imenom "Po puščavi," in drugi "Po divjem Kurdistanu." Našim rojakom dobro znani pisatelj Karol May popisuje v teh knjigah svoje potovanje po Arabiji, Kurdistanu, Turaki Aziji, deloma tudi po Egiptu. Vsak stavek v knjigi je pisan tako zanimivo, da bravec knjige ne odloži preje iz rok, dokler je ni do konca preital. Da smo cenjenim naročnikom Glas Naroda zelo ustregli, ker smo jim preskrbeli prestavo omenjenih knjig, nam naj bolj pričajo številni novi naročniki, ki so se naročili na list, odkar je pričel izhajati krasni potovalni roman "V padiašhovej senici," ki obsega skupno šest knjig, katerih dve sta zdaj gotovi.

Da bravec bolj iznenadimo, smo tiskali obe knjigi na posebnem finem papirju z ličnimi platnicami. Na prvi strani prve knjige prinašamo tudi sliko smešnega, junaškega, zvitega in zvestega služabnika Kare ben Nemat, znanega pod imenom hadži Halef Omar, ben hadži Abul Abas ibn hadži Davud al Gosara. Na naslovni strani drugega zvezka pa vas preseneči slika hrabrega buluk emina, ki je v bogve kateri bitki zgubil svoj nos. Njegov zvesti spremljevalec je seveda sivec osel, ki je rigal vse noči.

V ožgled velikih stroškov, finega papirja in ličnosti knjige smo postavili ceno posamezni knjigi 60ct., dve knjigi skupaj \$1, in ceno vsem šestim knjigam skupaj \$3.00. Opozorjamo pa že sedaj rojake, da imamo le omejeno število knjig v zalogi; kdor hoče dobiti gotovo knjige v roke, naj se čimprej naroči, ker smo prepričani, da bodo hitro razprodane. Poleg tega pošljemo nekaj stotin knjig tudi v staro domovino, vendar bo mo gledali, da v prvi vrsti zadovoljimo naše ameriške rojake. Knjige so objednem krasen dar svojim prijateljem v Ameriki ali pa v stari domovini, ker so kras vsaki knjižnici ali zbirki knjig. Zabave, smeha, bark je v knjigi dovolj, objednem pa ne primanjkuje poučnega berila o razmerah in šegah raznih narovov v Afriki in Aziji, kar vse popisuje pisatelj zelo natančno, ker je sam dalj časa bival in hodil po onih krajih.

Rojaki, sezite torej po knjigah, dokler so pri rokah, ker prinesle vam bodo marsikako zabavno in smešno urico razvedrila.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Pozor Rojaki!

Gotovo pomoč v bolezni zadobite, ako se obrnete na Dr. R. Mielke-ja, vrhovnega zdravnika najstarejšega in najzanesljivejšega zdravniškega zavoda za Slovence v Ameriki:

THE COLLINS N. Y. MED. INSTITUTA

On ima nad 40 letno prakso v zdravljenju vseh bolezni ter EDINI ZAMORE JAMIČTI za popolno ozdravljenje vsake notranje ali zunanje bolezni, pa naj bode ista akutna ali zastarela (kronična), kakor:

bolezni na pljučah, prsih, želodcu, črevah, jetrah, bolezni mehurju, vse bolezni v trebušni votlini, — potem v nosu, glavi in grlu, nervoznost, živčne bolezni, bolezni srca, katar, prehlad, težko dihanje, bronhialni, prsni in pljučni kašel, bljuvanje krvi, nepravilno prebavo, neuralgijo, reumatizem, giht, trganje in bolečine po udih, zlato žilo, grizo, otekline, vodenico, padavico ali božjast, nemočnost v spolnem občevanju, polucijo, posledice onanije, šumenje v ošesih in tok iz ušes gluhost, izpadanje las, mazulje, srbečino, lišaje, hraste in rane, vse bolezni na notranjih ženskih ustrojih, glavobol, neredno mesečno čiščenje, belitok, padanje maternice, neplodovitost i. t. d.

On edini na posebni moderni način hitro in zanesljivo ozdravi jetiko in sifilis, kakor tudi vsako tajno spolno bolezen moža in žene.

Zdravljenje spolnih bolezni ostane tajno. —

ZATORAJ ROJAKI! Ako ste bolni ali slabi ter Vam je treba zdravniške pomoči, ne odlašajte z zdravljenjem in ne obračajte se na zdravnike in zdravniške zavode, katerih delovanja ne poznate, ker tako brez koristi trošite težko prisluženi denar, temveč natančno opišite Vašo bolezen v svojem materinem jeziku in pri tem naznanite koliko časa traja, kako je nastopila in vse podrobnosti ter pismo naslovite na spodaj označeni naslov, potem smete mirne duše biti prepričani v najkrajšem času popolnega ozdravljenja. — Ako pa Vam bolezen ni znana, pišite po obširno knjigo ZDRAVJE, katero dobite ZASTONJ, ako pismu priložite nekoliko poštih znamk za poštino.

Vsa pisma naslavljajte točno na sledeči naslov:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
140 WEST 34th ST., NEW YORK N. Y.

Zdravju najprimernejša pijača je

LEISY PIVO

ktero je varjeno iz najboljšega importiranega češkega hmela. Radi tega naj nikdo ne zamudi poskusiti ga v svojo lastno korist, kakor tudi v korist svoje družine, svojih prijateljev in drugih.

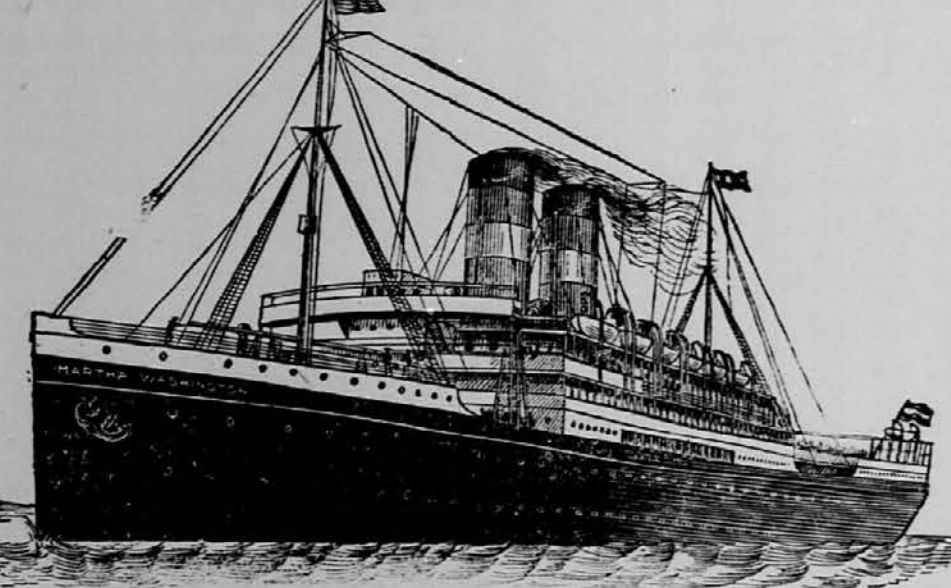
Leisy pivo je najbolj prijetno in zdravo v vseh boljših gostilnah. Vse podrobnosti zveste pri Geo. Travnikarju 6102 St. Clair Ave. N.E. kteri Vam drage volje vse pojasni.

THE ISAAC LEISY BREWING COMPANY CLEVELAND, O.

AVSTRO-AMERIKANSKA ČRTA

(preje bratje Cosulich.)

Najpripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO

Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:

ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	
ALION, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.	
V marcu naj bi najzjane bodeta zgoraj navedenemu brodomu pridružila še dva druga nova potniška parobroja.	
Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".	
REGULARNA VOŽNJA MED NEW YORKOM, TRSTOM IN REKO	
Vs. spodaj navedeni novi parobrodni na dva vijaka imajo brezlični brosojav:	</

GLAS NARODA

(Slovenic Daily)

Owned and published by the SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (a corporation.)

FRANK SAKSER, President, VICTOR VALJAVEC, Secretary, LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and address of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

6a leto vrnja list za Ameriko in	
Canada	\$3.00
pol leta	1.50
6a leto za mesto New York	4.00
pol leta za mesto New York	2.00
Evropa za vsa leta	4.50
pol leta	2.50
Evropa četrt leta	1.75
Evropa pošiljamo skupno tri številke.	

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikom.

"GLAS NARODA" ("Voice of the People") owned every day, except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne natisnejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje številke naznani, da hitreje najdemo naslovnike. Dopisom in pošiljankam narežite naslov: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City, Telefon: 4687 Cortlandt.

Volitve na Cubi.

Predsedniške volitve na Cubi so se završile povsem mirno in že to dejstvo je smatrati ugodnim znamenjem. Pri tem moramo sicer spoštovati dejstvo, da je okupacijska vlada Združenih držav storila vse potrebno, da se je vzdržal mir in red, toda tudi ako bi bile te priprave izredne, bi se volitve ne završile tako mirno, ako bi cubansko ljudstvo tudi samo ne želelo in skrbelo za to, da vlada na dan volitev povsodi po mladej republiki mir.

Udeležitev državljanov pri volitvah je bila nad vse živahna in zmagnali so liberalci, ki so dosegli skoraj povsodi veliko večino. Iz tega je izhajati tudi jamstvo, da bo vlada predsednika José Magnuela Gomeza bolj stalna in stanovitna, kakor je bila ona njegovega prednika, nedavno umrlega prvga cubanskega predsednika Tomas Estrada Palma. Takoj pri organizaciji prve vlade se je namreč pokazalo, da Palma nima za seboj večine cubanske prebivalstva, temveč da se pred vsem opira na moralno podporo in vpliv iz Združenih držav in ostalega inozemstva. Vlade tega je bila trajnost Palmove vlade že v naprej izključena, kajti v vsaki državi, ki ima republikansko vlado, mora slednja propasti, ako ni vse ljudstvo, oziroma večina ljudstva za njo, da jo podpira.

Položaj novega cubanskega predsednika Gomeza je v tem pogledu povsem drugačen, kakor je bil oni predsednika Estrada Palma. Dasi ravno je tudi Palma vse spoštovalo, on je tekom dolžih let svoje odsotnosti iz Cube kljub svojemu gorečemu patriotizmu postal tujec, kajti zveze med njim in njegovim ljudstvom so bile pretrgane, kajti predolgo je moral živeti v prognanstvu. General Gomez je pa živel vedno med svojim ljudstvom, tako kot vojak in kot patrijarh. Z ljudstvom zajedno se je boril proti Špancem za svobodo Cube in tako si je pridobil v sreju cubanskega ljudstva častni prostor. S tem se odstranjeni za Gomeza vsi oni predsodki, s katerimi se je moral Palma vedno boriti in kterim je kočno tudi podlegel. Gomezova vlada bo pred vsem cubanska in vpliv Združenih držav in ostalega inozemstva bo sedež na Cubi mnogo manjši, nego je bil v Palmovih časih. Radi tega zamoremo že sedaj prepričani, da bo cubanska republika, oziroma njena vlada v nadalje mnogo bolj stanovitna in krepkejša, kakor je bila dosedanja.

Temni oblaki.

Med Srbijo in Črno Goro je sklenjena vojna konvencija. Stojan Novaković je odptoval v Carigrad, da pridobi Turčijo za vojno zvezo proti Avstriji, a prestolonaslednik Gjorgije je odptoval v Petrograd, da preda carju Nikolaju lastnoročno pismo kralja Petra. Turška vlada je pretrgala dogovore s Avstrijo, ker hoče tako Anglija, medtem ko se z Bolgarijo nadaljujejo dogovori.

To je bila scenarija dneva.

Turčija se oborožava z mrzličavo naglicjo, a kakor se vidi: ne proti — Bolgariji!

Znano je, koliko si je Anglija prizadevala, da izneveri Avstrijo svoji zaveznici Nemčiji, a ker je ostala Avstrija zvesta, hoče se jej Anglija sedaj bridko maščevati. Ne radi Turške, ne radi srbskega naroda, ampak zato, da udari preko Avstrije — Nemčijo: postavila se je Anglija na stran balkanskih narodov. Politiška morala, spoštovanje mednarodnih dogovorov, spoštovanje človeških pravic, o kterih deklamujejo angleške novine, silijo k vprašanju: ali je sploh Anglija, ki se ima za vso svojo moč in oblast zahvaliti edinole svoji nemoralni politiki, večnemu gaženju mednarodnih dogovorov ter gaženju človeških pravic, ali je sploh ta Anglija kedaj poznala vse te pojme!

Ali ponudila se jej je lepa prilika, da dade klofuto svoji največji konkurentinji — Nemčiji! In ker je ne more zadeti naravnost, zadeti jo hoče preko — Avstrije!

Splošni evropski mir ni bil od časov Napoleona I. še nikdar v taki nevarnosti, a položaj avstrijske države podoben je danes na las položaju v l. 1848. Srbija in Črna Gora sta res mali državi, ali ako se jima pridruži še Turška, tedaj je to sila, s katero mora računati tudi Avstrija. To tembolj, ker Srbi in mohamedanci v Bosni komaj čakajo na vstajo, a prav lahko bi se dogodilo, da se prikažejo angleške vojne ladje v avstrijskem morju.

Spomenik padlim žrtvama Lunder in Adamič in za podporo ranjencem v ljubljanski bolnišnici:

Marija Lautar in tovariši iz Kenosha, Wis., \$10.20

Mat. Paternoster iz Bingham Canyon, Utah, izročil nam je osobno na povratu v staro domovino nabrani znesek \$13.00, in sicer so darovali: Po \$1.00: Mat. Paternoster, Ivan Marinko, Ivan Baš, Josip Rudgi, Fr. Pance, Ivan Sone in Mihael Snaj. — Po 50c: Ivan Podobnik, Ant. Grad, Fran Snaj, Fran Šeme, Tomaž Šeme, Fran Šeme, Ivan Paternoster, Anton Paternoster, Josip Sone, Fran Orehek, Ignac Paternoster in Alojzij Paternoster.

Živeli zavedni rojaki iz ljubljanske okolice!

Dosedaj izkazano \$118.36.

Uredništvo "Glasa Naroda".

Osvojitev zraka.

Pod takimi in slimi naslovi pri našajo dan za dnem novine vseh narodov poročila in razprave o poskusih in uspehih onih tehničnih umotvorov, ki naj bi človeka dvigali v zrak in mu omogočali obvladovanje tudi tega elementa.

Neki nemški dnevnik je priobčil nedavno temu v podlistku celo opis prihodnje vojne med Avstrijo in Rusijo, v katero je posegla v prilog Avstriji tudi Nemčija s svojimi oklopnimi zrakoplovi, in je, nadevši istim imena ruskih zrakoplovec, zvijajno zajela cel voj ruske vojske brez najmanjšega boja. Opis ima nekaj slinčnega z znanimi romani Julija Verne. Dočim je pa karakteristika Verne-ovih romanov ravno opisovanje tehnične strani predmeta, se je nemški pisatelj temu izognil popolnoma. Njegov opis ni torej doprinesel neposredno nič k rešitvi problema, pač pa se lahko veruje, da je vzpodbudil nemške zrakoplovec k intenzivnemu delu, da čim več doprinesejo k rešitvi te naloge in s tem eventualno dovedejo svoj narod do onega lorovega nemca, ki mu ga pisatelj vije v svojem opisu. In res se mora priznati, da Nemčija danes prednjači v svoji poštvovalnosti na tem polju.

Občudovati moramo železno energijo sivolasega stareca Zeppelina, ki se ni ustrašil tudi večkratnih nezdov svojih zrakoplovec, ki so ga stali na stotisoče mark, temveč je neumorno začel z nova. Njegova navzeten in delni uspehi sta mu pridobila simpatije rojakov in tudi drugih narodov. To se je najlepše pokazalo, ko mu je ponosrečil tudi zadnji njegov model. Nemški narod mu je tekom nekoliko dnij stavil na razpolago več milijonov mark, da mu omogoči gradnjo novega zrakoplova.

Ko bi bil svet vedno tako podpiral svoje izumitelje, veselili bi se že danes boljše soejalne dobe! Da ni temu tako, so krivi največ predsodki. Neče se namreč upoštevati, da, kar je pesnik v književnosti, to je izumitelj v tehniki. Ne jeden ne drugi ne moreta dosežati taci svjestve še le na visoki šoli. Anglija in Amerika, ki upoštevata to dejstvo, sta v tehniki najbolj napredovali.

Zrakoplovec se delijo danes v dve skupini z različnima vodilnima idejama. Eni delujejo na balonih, ki se dajajo voditi in so lažji, drugi pa na aparatih, ki so težji od zraka. Dasi so imeli pripadniki vodilnega balona na plin do sedaj več uspehov, nego pa oni, ki delujejo na aparatih, težjih od zraka, opazamo, da se zadnji drže neomahljivo svojega principa. Santos Dumont, ki je bil važen član prve skupine, se je le-te celo izneveril in danes je zopet neumoren graditelj letalnega stroja.

A, da tudi ne bi bilo teh okolnosti, da ne bi bilo v ozadju močne Anglije, je javno mnenje v Srbiji in Črni Gori tako vzemirjeno, da bi te dve državi pod silo javnega mnenja moral početi vojno z Avstrijo tudi brez vsake nvanje pomoči.

Seveda se bode marsikdo tudi med čitatelji "Glasa Naroda" vpraševal, kake so razlogi, da vlada v Srbiji in Črni Gori tako razburjenje, ko se za pravo z aneksijo Hercegovine-Bosne dajanski položaj ni v ničemer spremenil, a v marsikterem oziru se utegne položaj naroda v anektiranih pokrajinah zboljšati na podlagi objavljenih ustavnih določil. In tu je ravno poglavje, o kterem naša slovenska javnost ni dobro poučena.

Že leta 1878 je zavladala velika razburjenost, ko je bila Avstriji poverjena okupacija; črnogorski knez Nikola je moral porabiti vso svojo avtoriteto, da je umiril razburjeni narod, a reklo se je narodu, da je okupacija le provizorna, za 25 let. Tega uverjenja je bil narod do zadnjega časa. Čul sem celo avstrijske podanike, ki so mi zatrjevali z vso resnostjo, da so velesile leta 1903 podaljšale rok na daljši pet let. Narod je bil torej uverjen, da Avstrija letos zapusti deželi, kteri dobita svojo avtonomijo, ako bi ne bilo možno doseči združenja Hercegovine s Črno Goro, a Bosne s Srbijo.

In v te nade je padlo kakor bomba — proglašanje aneksije. Tedaj je vzplamtelo. Srbi v kraljevini in Črni Gori videli so se prevarane v svojih nadah, videli so zrušene svoje ideale, a videli so ugroženo tudi svoje gospodarsko bodočnost. In temu poslednjemu momentu je več, nego vsem drugim okolnostim, pripisovati razburjenost osobito v Srbiji. Avstrija je pokazala Srbiji v carinski vojni svojo moč, in danes zna vsak Srb izračunati, koliko škode mu je povzročila carinska vojna z Avstrijo, a istotako zna vsak Srb, da mora Srbija gospodarski propadati, dokler bode glede prodaje svojih produktov odvisna edino in izključno le od Avstrije! Srbija mora v interesu svojega gospodarskega razvoja dobiti pot do morja, cesto, po kteri bode lahko pošiljala na svetovna tržišča svoje proizvode, ne da bi bila pri tem odvisna od Avstrije ali Turčije. Narod sploh zahteva Bosno in Hercegovino, a pametni politiki uvidevajo, da je to stvar nemožnosti. Zato reklamirajo za Srbijo južni del Bosne med Drino in novopazarskim sandžakom ter južno Hercegovino. In ako se jim odreče tudi to, tedaj bode vojna neizogibna. Bode to vojna, ktere izida ni težko prorokovati, a bode to boj naroda, ki v svojem obupu ne vidi druge pomoči. Narod pravi: Mi imamo samo dve poti: ali poginiti slavno na bojišču, ali poginiti kakor miška v kletki. Tako misli in tako govori danes vsaki Srb.

Pustimo na strani vprašanje, ali je zahteva Srbije s stališča mednarodnega prava opravičena ali ne; gotovo pa je Srbija opravičena do te zahteve v interesu svoje bodočnosti. Gre za prilično 6—7 tisoč kvadratnih kilometrov zemlje nekako deseti del anektiranih pokrajin.

To je za Avstrijo malenkost, a za Srbijo vprašanje življenja!

In sedaj vprašamo: Ali je vredno, da se radi take malenkosti ugrožava evropski mir?! Ali je vredno, da pogine radi take malenkosti na tisoče ljudi?! Ali je vredno, da radi take malenkosti postane na tisoče pohabljenec, vdov in sirot?! Zato bi bilo v interesu humanitete, v interesu človečanstva, ako avstro-ogrška vlada ne bi zatinkala ušec pred željami srbskega naroda! Ed.

Prezare čutov.

Svet eksistira za nas le v toliko, v kolikor ga morejo zapopasti naši čuti, in njegova slika je za nas ona, katero nam čuti, kmalo bi bil rekel, varljivo predstavljajo. Naša duša sedi v telesu kakor zaprtja v hiši, in vsi vtiski morejo dosepeti do nje še le skozi okna, oči in ušesa. Pri tem pa trpe različne izpremembe, kakor jih na primer trpi luč, ki skozi rdeče šipe pada v sobo. In kakor človek, ki bi bil žive dni videl svet skozi rdeče steklo, ali da namesto neverjetne primere navedemo dejstvo, kakor za barve slepi vidi svet napačno, napačno v našem smislu, tako velja enako tudi za nas. Samo da smo mi va-jeni sliki, ki jo vidimo v svoji duši, identifikovati z resnico, kar moremo toliko lažje delati, ker je konstrukcija čutnih organov pri vseh ljudeh vseh plemen v splošnem ista, tako da gledamo toraj vsi skozi enaka očala.

A zato ta očala absolutno niso brez napake. Seveda, in navadnem življenju ne opazimo ničesar o nepopolnostih našega čutnega aparata, znanost pa, ne samo eksperimentalna, ampak tudi praktična, ima velik interes na tem, da pozna slabosti, da more potem eliminirati po njih povzročene napake, ktere na končni rezultat v njegovi pravilnosti često bistveno vplivajo.

Nepopolnost naših čutov se ne omejuje zgolj na oko, toda pri tem najvažnejšem naših organov se prikazuje najbolj razločno in najbolj občutno, radi česar hočemo v bistvu razpravljati samo o prevarah očesa.

Spoznanje, da sveta ne vidimo takega, kakoršen je v resnici, ampak da nas naše oko često vara, je tako staro, kakor opazovanje in prenišljevanje sploh. Da se nam meste zdt včasih veliko večji, včasih zopet manjši, šcip namreč, in sicer večji, kadar stoji globoko na obzorju, manjši, kadar plava vrh neba, to so zabeležili že stari Egipčani in dostavili, da se ista prikazen more opazovati na soncu, ki je pri vzhajanju in zahajanju večje nego opoldne. Že Ptolemej v prvem stoletju po Kristu je to prikazen prav raztolmačil, češ, da je optična prevara.

V tem slučaju se tiče prevara velikosti predmeta, ki ga je oko videlo. Na enaki vzrok, namreč na zmoto nehtne sposobnosti za presojevanje distance, moramo reducirati tudi prevare smeri. Za vzgled bode omenjeno, kar so mnogi čitatelji gotovo že sami opazovali: ako se postavimo na absolutno naravnost potekajoči železniški progi med oba trta, se nam zdt, kakor bi se ista v daljavi vedno bolj drag drugemu bližala, torej konvergirala, dočim sta vendar v resnici popolnoma paralelna.

Da morejo biti take optične prevare tudi v praksi jako važne, je pokazala polemika za takozvane Martove kanale. (Mart je naši zemlji najbližja zvezda.) Schiaparelli je namreč našel na našem sosednjem planetu omrežje dvojnatih črt, ki jih je imel za kanale. Od druge strani se je mu ugovarjalo in trdilo, da je do-zvedna dvojnatosť zgolj optična prevara. Istinito so šolski otroci, kterim je narisal učitelj na tablo mrežo enojnih tenkih črt, te črte često prisavali dvojnato, dokaz, da se taka optična prevara res dogaja. Pri takozvanih Martovih kanalih so potom fotografije, ki je istotako dala spoznati dvojne črte, stvar pač razrešili v prilog Schiaparellijevega opazovanja.

Sla pogoste so optične prevare na barvah. V tem pogledu kažejo posamezne oči veliko subjektivno različnost. Saj se je tudi pri čutu za barve, če so trditve naših jezikoslovcev prave, izvršila edina dokazljiva izprememba v zgodovinskem času na človeškem telesu: kajti junaki Homerjevi so videli eno barvo manj, vse človeštvo je bilo takrat za modro barvo slepo!

A ne z različnostjo vtiska pri različnih ljudeh glede na lice in intenzivnost barve se hočemo pečati, temuč z onimi prevarami, ki so nam vsem skupne, ki so tako navadne, da celo računamo z njimi.

Ako dolgo gledamo svetlo točko, na primer naše sonce, in ako pogledamo potem na belo ploškev, tedaj vidimo na njej navidezno isto točko zopet, in sicer v drugi barvi. Solnčna plošča izgleda večinoma v svojem optičku črna, ker je njena luč pravzaprav čisto bela. Ako je bil predmet, ki smo ga gledali, rdeč križ, tedaj se pokaže na beli steni ista figura v zeleni barvi. Ti odtiski trajajo precej dolgo.

Ta "kontrastni učinek" nastopa tudi istočasno. Ako na primer napravimo na platnu vrtice svetlordečo in čisto belo liso, kdaj bode bela pri istočasnem opazovanju kazala zelenkast blek. Poleg modre barve izgleda bela lisa rumenkasto. Te barvne učinke so slikarji že od nekaj opazovali. Tehnika modernih, takozvanih secesionistov je delala jako močno s tem sredstvom kontrasta, da

POZDRAV.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam iz obali Atlantika vse moje prijatelje in znance, posebno pa brate od moje žene Fran in Anton Tekavec ter Antona in Marijo Korošak v Christopher, III. Na veselo svidenje!

New York, 16. listopada, 1908.

Ivan Hiti.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam iz obali oceana vse prijatelje in znance, posebno pa moja brata Ivana in Ignaca Paternoster v Bingham Canyon, Utah. Hvala vsem, ki so pri moji odhodnici prisostvovali ter kličeni vsem skupaj: Na veselo svidenje!

New York, 16. listopada, 1908.

Matevž Paternoster.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse rojake širom Amerike, posebno pa Janeza in Jero Seršen v Leadville, Colo. Živili!

New York, 16. listopada, 1908.

Fran Tomičič.

Pred odhodom v stari kraj pozdravljam vse znance in prijatelje, posebno ker Srbi in mohamedanci v Bosni komaj čakajo na vstajo, a prav lahko bi se dogodilo, da se prikažejo angleške vojne ladje v avstrijskem morju.

New York, 16. listopada, 1908.

Anton Valentič.

Osvojitev zraka.

Pod takimi in slimi naslovi pri našajo dan za dnem novine vseh narodov poročila in razprave o poskusih in uspehih onih tehničnih umotvorov, ki naj bi človeka dvigali v zrak in mu omogočali obvladovanje tudi tega elementa.

Neki nemški dnevnik je priobčil nedavno temu v podlistku celo opis prihodnje vojne med Avstrijo in Rusijo, v katero je posegla v prilog Avstriji tudi Nemčija s svojimi oklopnimi zrakoplovi, in je, nadevši istim imena ruskih zrakoplovec, zvijajno zajela cel voj ruske vojske brez najmanjšega boja. Opis ima nekaj slinčnega z znanimi romani Julija Verne. Dočim je pa karakteristika Verne-ovih romanov ravno opisovanje tehnične strani predmeta, se je nemški pisatelj temu izognil popolnoma. Njegov opis ni torej doprinesel neposredno nič k rešitvi problema, pač pa se lahko veruje, da je vzpodbudil nemške zrakoplovec k intenzivnemu delu, da čim več doprinesejo k rešitvi te naloge in s tem eventualno dovedejo svoj narod do onega lorovega nemca, ki mu ga pisatelj vije v svojem opisu. In res se mora priznati, da Nemčija danes prednjači v svoji poštvovalnosti na tem polju.

Občudovati moramo železno energijo sivolasega stareca Zeppelina, ki se ni ustrašil tudi večkratnih nezdov svojih zrakoplovec, ki so ga stali na stotisoče mark, temveč je neumorno začel z nova. Njegova navzeten in delni uspehi sta mu pridobila simpatije rojakov in tudi drugih narodov. To se je najlepše pokazalo, ko mu je ponosrečil tudi zadnji njegov model. Nemški narod mu je tekom nekoliko dnij stavil na razpolago več milijonov mark, da mu omogoči gradnjo novega zrakoplova.

Ko bi bil svet vedno tako podpiral svoje izumitelje, veselili bi se že danes boljše soejalne dobe! Da ni temu tako, so krivi največ predsodki. Neče se namreč upoštevati, da, kar je pesnik v književnosti, to je izumitelj v tehniki. Ne jeden ne drugi ne moreta dosežati taci svjestve še le na visoki šoli. Anglija in Amerika, ki upoštevata to dejstvo, sta v tehniki najbolj napredovali.

Zrakoplovec se delijo danes v dve skupini z različnima vodilnima idejama. Eni delujejo na balonih, ki se dajajo voditi in so lažji, drugi pa na aparatih, ki so težji od zraka. Dasi so imeli pripadniki vodilnega balona na plin do sedaj več uspehov, nego pa oni, ki delujejo na aparatih, težjih od zraka, opazamo, da se zadnji drže neomahljivo svojega principa. Santos Dumont, ki je bil važen član prve skupine, se je le-te celo izneveril in danes je zopet neumoren graditelj letalnega stroja.

A, da tudi ne bi bilo teh okolnosti, da ne bi bilo v ozadju močne Anglije, je javno mnenje v Srbiji in Črni Gori tako vzemirjeno, da bi te dve državi pod silo javnega mnenja moral početi vojno z Avstrijo tudi brez vsake nvanje pomoči.

Seveda se bode marsikdo tudi med čitatelji "Glasa Naroda" vpraševal, kake so razlogi, da vlada v Srbiji in Črni Gori tako razburjenje, ko se za pravo z aneksijo Hercegovine-Bosne dajanski položaj ni v ničemer spremenil, a v marsikterem oziru se utegne položaj naroda v anektiranih pokrajinah zboljšati na podlagi objavljenih ustavnih določil. In tu je ravno poglavje, o kterem naša slovenska javnost ni dobro poučena.

Že leta 1878 je zavladala velika razburjenost, ko je bila Avstriji poverjena okupacija; črnogorski knez Nikola je moral porabiti vso svojo avtoriteto, da je umiril razburjeni narod, a reklo se je narodu, da je okupacija le provizorna, za 25 let. Tega uverjenja je bil narod do zadnjega časa. Čul sem celo avstrijske podanike, ki so mi zatrjevali z vso resnostjo, da so velesile leta 1903 podaljšale rok na daljši pet let. Narod je bil torej uverjen, da Avstrija letos zapusti deželi, kteri dobita svojo avtonomijo, ako bi ne bilo možno doseči združenja Hercegovine s Črno Goro, a Bosne s Srbijo.

In v te nade je padlo kakor bomba — proglašanje aneksije. Tedaj je vzplamtelo. Srbi v kraljevini in Črni Gori videli so se prevarane v svojih nadah, videli so zrušene svoje ideale, a videli so ugroženo tudi svoje gospodarsko bodočnost. In temu poslednjemu momentu je več, nego vsem drugim okolnostim, pripisovati razburjenost osobito v Srbiji. Avstrija je pokazala Srbiji v carinski vojni svojo moč, in danes zna vsak Srb izračunati, koliko škode mu je povzročila carinska vojna z Avstrijo, a istotako zna vsak Srb, da mora Srbija gospodarski propadati, dokler bode glede prodaje svojih produktov odvisna edino in izključno le od Avstrije! Srbija mora v interesu svojega gospodarskega razvoja dobiti pot do morja, cesto, po kteri bode lahko pošiljala na svetovna tržišča svoje proizvode, ne da bi bila pri tem odvisna od Avstrije ali Turčije. Narod sploh zahteva Bosno in Hercegovino, a pametni politiki uvidevajo, da je to stvar nemožnosti. Zato reklamirajo za Srbijo južni del Bosne med Drino in novopazarskim sandžakom ter južno Hercegovino. In ako se jim odreče tudi to, tedaj bode vojna neizogibna. Bode to vojna, ktere izida ni težko prorokovati, a bode to boj naroda, ki v svojem obupu ne vidi druge pomoči. Narod pravi: Mi imamo samo dve poti: ali poginiti slavno na bojišču, ali poginiti kakor miška v kletki. Tako misli in tako govori danes vsaki Srb.

Pustimo na strani vprašanje, ali je zahteva Srbije s stališča mednarodnega prava opravičena ali ne; gotovo pa je Srbija opravičena do te zahteve v interesu svoje bodočnosti. Gre za prilično 6—7 tisoč kvadratnih kilometrov zemlje nekako deseti del anektiranih pokrajin.

To je za Avstrijo malenkost, a za Srbijo vprašanje življenja!

In sedaj vprašamo: Ali je vredno, da se radi take malenkosti ugrožava evropski mir?! Ali je vredno, da pogine radi take malenkosti na tisoče ljudi?! Ali je vredno, da radi take malenkosti postane na tisoče pohabljenec, vdov in sirot?! Zato bi bilo v interesu humanitete, v interesu človečanstva, ako avstro-ogrška vlada ne bi zatinkala ušec pred željami srbskega naroda! Ed.

Prezare čutov.

Svet eksistira za nas le v toliko, v kolikor ga morejo zapopasti naši čuti, in njegova slika je za nas ona, katero nam čuti, kmalo bi bil rekel, varljivo predstavljajo. Naša duša sedi v telesu kakor zaprtja v hiši, in vsi vtiski morejo dosepeti do nje še le skozi okna, oči in ušesa. Pri tem pa trpe različne izpremembe, kakor jih na primer trpi luč, ki skozi rdeče šipe pada v sobo. In kakor človek, ki bi bil žive dni videl svet skozi rdeče steklo, ali da namesto neverjetne primere navedemo dejstvo, kakor za barve slepi vidi svet napačno, napačno v našem smislu, tako velja enako tudi za nas. Samo da smo mi va-jeni sliki, ki jo vidimo v svoji duši, identifikovati z resnico, kar moremo toliko lažje delati, ker je konstrukcija čutnih organov pri vseh ljudeh vseh plemen v splošnem ista, tako da gledamo toraj vsi skozi enaka očala.

A zato ta očala absolutno niso brez napake. Seveda, in navadnem življenju ne opazimo ničesar o nepopolnostih našega čutnega aparata, znanost pa, ne samo eksperimentalna, ampak tudi praktična, ima velik interes na tem, da pozna slabosti, da more potem eliminirati po njih povzročene napake, ktere na končni rezultat v njegovi pravilnosti često bistveno vplivajo.

Nepopolnost naših čutov se ne omejuje zgolj na oko, toda pri tem najvažnejšem naših organov se prikazuje najbolj razločno in najbolj občutno, radi česar hočemo v bistvu razpravljati samo o prevarah očesa.

Spoznanje, da sveta ne vidimo takega, kakoršen je v resnici, ampak da nas naše oko često vara, je tako staro, kakor opazovanje in prenišljevanje sploh. Da se nam meste zdt včasih veliko večji, včasih zopet manjši, šcip namreč, in sicer večji, kadar stoji globoko na obzorju, manjši, kadar plava vrh neba, to so zabeležili že stari Egipčani in dostavili, da se ista prikazen more opazovati na soncu, ki je pri vzhajanju in zahajanju večje nego opoldne. Že Ptolemej v prvem stoletju po Kristu je to prikazen prav raztolmačil, češ, da je optična prevara.

V tem slučaju se tiče prevara velikosti predmeta, ki ga je oko videlo. Na enaki vzrok, namreč na zmoto nehtne sposobnosti za presojevanje distance, moramo reducirati tudi prevare smeri. Za vzgled bode omenjeno, kar so mnogi čitatelji gotovo že sami opazovali: ako se postavimo na absolutno naravnost potekajoči železniški progi med oba trta, se nam zdt, kakor bi se ista v daljavi vedno bolj drag drugemu bližala, torej konvergirala, dočim sta vendar v resnici popolnoma paralelna.

Da morejo biti take optične prevare tudi v praksi jako važne, je pokazala polemika za takozvane Martove kanale. (Mart je naši zemlji najbližja zvezda.) Schiaparelli je namreč našel na našem sosednjem planetu omrežje dvojnatih črt, ki jih je imel za kanale. Od druge strani se je mu ugovarjalo in trdilo, da je do-zvedna dvojnatosť zgolj optična prevara. Istinito so šolski otroci, kterim je narisal učitelj na tablo mrežo enojnih tenkih črt, te črte često prisavali dvojnato, dokaz, da se taka optična prevara res dogaja. Pri takozvanih Martovih kanalih so potom fotografije, ki je istotako dala spoznati dvojne črte, stvar pač razrešili v prilog Schiaparellijevega opazovanja.

Sla pogoste so optične prevare na barvah. V tem pogledu kažejo posamezne oči veliko subjektivno različnost. Saj se je tudi pri čutu za barve, če so trditve naših jezikoslovcev prave, izvršila edina dokazljiva izprememba v zgodovinskem času na človeškem telesu: kajti junaki Homerjevi so videli eno barvo manj, vse človeštvo je bilo takrat za modro barvo slepo!

A ne z različnostjo vtiska pri različnih ljudeh glede na lice in intenzivnost barve se hočemo pečati, temuč z onimi prevarami, ki so nam vsem skupne, ki so tako navadne, da celo računamo z njimi.

Ako dolgo gledamo svetlo točko, na primer naše sonce, in ako pogledamo potem na belo ploškev, tedaj vidimo na njej navidezno isto točko zopet, in sicer v drugi barvi. Solnčna plošča izgleda večinoma v svojem optičku črna, ker je njena luč pravzaprav čisto bela. Ako je bil predmet, ki smo ga gledali, rdeč križ, tedaj se pokaže na beli steni ista figura v zeleni barvi. Ti odtiski trajajo precej dolgo.

Ta "kontrastni učinek" nastopa tudi istočasno. Ako na primer napravimo na platnu vrtice svetlordečo in čisto belo liso, kdaj bode bela pri istočasnem opazovanju kazala zelenkast blek. Poleg modre barve izgleda bela lisa rumenkasto. Te barvne učinke so slikarji že od nekaj opazovali. Tehnika modernih, takozvanih secesionistov je delala jako močno s tem sredstvom kontrasta, da

POZDRAV.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam iz obali Atlantika vse moje prijatelje in znance, posebno pa brate od moje žene Fran in Anton Tekavec ter Antona in Marijo Korošak v Christopher, III. Na veselo svidenje!

New York, 16. listopada, 1908.

Ivan Hiti.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam iz obali oceana vse prijatelje in znance, posebno pa moja brata Ivana in Ignaca Paternoster v Bingham Canyon, Utah. Hvala vsem, ki so pri moji odhodnici prisostvovali ter kličeni vsem skupaj: Na veselo svidenje!

New York, 16. listopada, 1908.

Matevž Paternoster.

Pred odhodom v staro domovino pozdravljam vse rojake širom Amerike, posebno pa Janeza in Jero Seršen v Leadville, Colo. Živili!

New York, 16. listopada, 1908.

Fran Tomičič.

Pred odhodom v stari kraj pozdravljam vse znance in prijatelje, posebno ker Srbi in mohamedanci v Bosni komaj čakajo na vstajo, a prav lahko bi se dogodilo, da se prikažejo angleške vojne ladje v avstrijskem morju.

New York, 16. listopada, 1908.

Anton Valentič.

Osvojitev zraka.

Pod takimi in slimi naslovi pri našajo dan za dnem novine vseh narodov poročila in razprave o poskusih in uspehih onih tehničnih umotvorov, ki naj bi človeka dvigali v zrak in mu omogočali obvladovanje tudi tega elementa.

Neki nemški dnevnik je priobčil nedavno temu v podlistku celo opis prihodnje vojne med Avstrijo in Rusijo, v katero je posegla v prilog Avstriji tudi Nemčija s svojimi oklopnimi zrakoplovi, in je, nadevši istim imena ruskih zrakoplovec, zvijajno zajela cel voj ruske vojske brez najmanjšega boja. Opis ima nekaj slinčnega z znanimi romani Julija Verne. Dočim je pa karakteristika Verne-ovih romanov ravno opisovanje tehnične strani predmeta, se je nemški pisatelj temu izognil popolnoma. Njegov opis ni torej doprinesel neposredno nič k rešitvi problema, pač pa se lahko veruje, da je vzpodbudil nemške zrakoplovec k intenzivnemu delu, da čim več doprinesejo k rešitvi te naloge in s tem eventualno dovedejo svoj narod do onega lorovega nemca, ki mu ga pisatelj vije v svojem opisu. In res se mora priznati, da Nemčija danes prednjači v svoji poštvovalnosti na tem polju.

Občudovati moramo železno energijo sivolasega stareca Zeppelina, ki se ni ustrašil tudi večkratnih nezdov svojih zrakoplovec, ki so ga stali na stotisoče mark, temveč je neumorno začel z nova. Njegova navzeten in delni uspehi sta mu pridobila simpatije rojakov in tudi drugih narodov. To se je najlepše pokazalo, ko mu je ponosrečil tudi zadnji njegov model. Nemški narod mu je tekom nekoliko dnij stavil na razpolago več milijonov mark, da mu omogoči gradnjo novega zrakoplova.

Ko bi bil svet vedno tako podpiral svoje izumitelje, veselili bi se že danes boljše soejalne dobe! Da ni temu tako, so krivi največ predsodki. Neče se namreč upoštevati, da, kar je pesnik v književnosti, to je izumitelj v tehniki. Ne jeden ne drugi ne moreta dosežati taci svjestve še le na visoki šoli. Anglija in Amerika, ki upoštevata to dejstvo, sta v tehniki najbolj napredovali.

Zrakoplovec se delijo danes v dve skupini z različnima vodilnima idejama. Eni delujejo na balonih, ki se dajajo voditi in so lažji, drugi pa na aparatih, ki so težji od zraka. Dasi so imeli pripadniki vodilnega balona na plin do sedaj več uspehov, nego pa oni, ki delujejo na aparatih, težjih od zraka, opazamo, da se zadnji drže neomahljivo svojega principa. Santos Dumont, ki je bil važen član prve skupine, se je le-te celo izneveril in danes je zopet neumoren graditelj letalnega stroja.

A, da tudi ne bi bilo teh okolnosti, da ne bi bilo v ozadju močne Anglije, je javno mnenje v Srbiji in Črni Gori tako vzemirjeno, da bi te dve državi pod silo javnega mnenja moral početi vojno z Avstrijo tudi brez vsake nvanje pomoči.

Seveda se bode marsikdo tudi med čitatelji "Glasa Naroda" vpraševal, kake so razlogi, da vlada v Srbiji in Črni Gori tako razburjenje, ko se za pravo z aneksijo Hercegovine-Bosne dajanski položaj ni v ničemer spremenil, a v marsikterem oziru se utegne položaj naroda v anektiranih pokrajinah zboljšati na podlagi objavljenih ustavnih določil. In tu je ravno poglavje, o kterem naša slovenska javnost ni dobro poučena.

Že leta 1878 je zavladala velika razburjenost, ko je bila Avstriji poverjena okupacija; črnogorski knez Nikola je moral porabiti vso svojo avtoriteto, da je umiril razburjeni narod, a reklo se je narodu, da je okupacija le provizorna, za 25 let. Tega uverjenja je bil narod do zadnjega časa. Čul sem celo avstrijske podanike, ki so mi zatrjevali z vso resnostjo, da so velesile leta 1903 podaljšale rok na daljši pet let. Narod je bil torej uver

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: **FRAN MEDOŠ**, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: **JAKOB ZABUKOVEC**. (Radi boleznim na dopustu v Evropi.)
Glavni tajnik: **JURIJ L. BROŽIČ**, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: **MAKS KERŽIŠNIK**, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: **IVAN GOVŽE**, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

IVAN GERM, predsednik nadzornega odbora, P. O. Box 57, Brad-dock, Pa.
ALOJZIJ VIRANT, II. nadzornik, Cor. 10th Avenue & Globe Street, South Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, III. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

MIHAEL KLOBUČAR, predsednik, porotnega odbora, 115 7th Street, Calumet, Mich.
IVAN KERŽIŠNIK, II. porotnik, P. O. Box 138, Bardine, Pa.
IVAN N. GOSAR, III. porotnik, 5312 Butler St., Pittsburg, Pa.

Vrhovni zdravnik: **Dr. MARTIN J. IVEC**, 711 North Chicago Street, Joliet, Ill.

Krajevna društva naj blagovoljno pošiljati vse dopise, premembe udov in druge listine na glavnega tajnika: **GEORGE L. BROZICH**, Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljave naj pošiljajo krajevna društva na blagajnika: **JOHN GOUZE**, P. O. Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevni društev naj pošljejo duplikat vsake pošiljave tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevni društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: **MICHAEL KLOBUČAR**, 115 7th St., Calumet, Mich. Pridejani morajo biti natančni podatki vsake pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

PRISTOPILO

K društvo sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, Cal. Josip Troje 1864 cert. 10744 I razred. Društvo šteje 80 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Frank Požar 1890 cert. 10745, John Matjašič 1880 cert. 10746. Oba v I razredu. Društvo šteje 139 udov.
K društvo sv. Sree Jezusa št. 2 v Eveleth, Minn. Anton Golobič 1878 cert. 10747 I razred. Društvo šteje 129 udov.
K društvo sv. Barbare št. 5 v Soudan, Minn. John Dragovan 1880 cert. 10749 I razred. Društvo šteje 19 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 67 v Yale, Kans. Frank Gogmavec 1874 cert. 10752 I razred. Društvo šteje 38 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, Cal. Marija Troje 1864 cert. 10743. Društvo šteje 36 udov.
K društvo sv. Barbare št. 5 v Soudan, Minn. Marija Dragovan 1888 cert. 10748. Društvo šteje 12 udov.
K društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydell, Pa. Neža Taužel 1882 cert. 10750, Helena Liković 1893 cert. 10751. Društvo šteje 22 udov.
K društvo sv. Stefana št. 58 v Bear Creek, Mont. John Bregar 1884 cert. 10719 I razred. Društvo šteje 58 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont. Frank Veršnik 1880 cert. 10717 I razred. Društvo šteje 70 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. Gregor Oven 1885 cert. 10714, John Perečić 1878 cert. 10715, Jozef Strubel 1866 cert. 10716. Vsi v I razredu. Društvo šteje 61 udov.
K društvo Zvon št. 10 v Chicago, Ill. Josip Novak 1873 cert. 10731 I razred. Društvo šteje 47 udov.
K društvo sv. Jurija št. 49 v Kansas City, Kans. Frank Rutar 1878 cert. 10729, Marija Petrič 1886 cert. 10730. Oba v I razredu. Društvo šteje 62 udov.
K društvo sv. Barbare št. 79 v Heilwood, Pa. Anton Simon 1890 cert. 10728 I razred. Društvo šteje 17 udov.
K društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. Marija Šergan 1877 cert. 10727 I razred. Društvo šteje 173 udov.
K društvo sv. Alojzija št. 19 v So. Lorain, O. Jozef Matan 1867 cert. 10721, Marija Matos 1880 cert. 10725. Oba v I razredu, Marija Ba-log 1879 cert. 10722, Stefan Trojko 1889 cert. 10723, John Ostrogučaj 1887 cert. 10723, Lovrene Merarič 1889 cert. 10724. Vsi v II razredu. Društvo šteje 89 udov.
K društvo sv. Režna. Telena št. 77 v Goff, Pa. Neža Ueman 1872 cert. 10709. Društvo šteje 5 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. Johana Leskovec 1881 cert. 10713. Društvo šteje 23 udov.
K društvo sv. Stefana št. 58 v Bear Creek, Mont. Frančiška Kastelič 1887 cert. 10718. Društvo šteje 13 udov.
K društvo sv. Alojzija št. 19 v So. Lorain, O. Frančiška Vidrih 1889 cert. 10721. Društvo šteje 40 udov.
K društvo sv. Alojzija št. 31 v Braddock, Pa. Neža Benčar 1880 cert. 10732. Društvo šteje 112 udov.
K društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. Ivana Smožnik 1887 cert. 10697. Društvo šteje 58 udov.
K društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. Marija Baskovič 1873 cert. 10709. Društvo šteje 41 udov.
K društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. Marija Luke-žič 1885 cert. 10706. Društvo šteje 124 udov.
K društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn. Anna M. Brozich 1886 cert. 10693, Antonija Zavri 1887 cert. 10692. Društvo šteje 122 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Marija Luzar 1888 cert. 10682, Terezija Jeriček 1881 cert. 10681. Društvo šteje 32 udov.
K društvo sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Marjeta Fugina 1879 cert. 10687. Društvo šteje 48 udov.
K društvo sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. John Kozjak 1876 cert. 10686 I razred. Društvo šteje 149 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Josip Zunta 1885 cert. 10683, II razred Anton Renar 1882 cert. 10677 I razred, Jakob Gaz-vođa 1865 cert. 10684 I razred, Frank Urbančič 1886 cert. 10684 I razred, Mihael Krips 1875 cert. 10678 II razred, Frank Pajer 1888 cert. 10679 in John Teržinar 1876 cert. 10680 v II razredu. Društvo šteje 71 udov.
K društvo sv. Alojzija št. 78 v Salida, Colo. John Čišnovar 1888 cert. 10694 I razred. Društvo šteje 46 udov.
K društvo sv. Petra št. 69 v Thomas, W. Va. Ivan Boye 1864 cert. 10695 I razred. Društvo šteje 24 udov.
K društvo sv. Jurija št. 22 v Chicago, Ill. Ralko Hečimović 1873 cert. 10672, Mate Blečić 1874 cert. 10675, Blaž Bukavina 1882 cert. 10673, Nikola Grahovac 1882 cert. 10674, Petar Hečimović 1872 cert. 10676. Vsi v I razredu. Društvo šteje 130 udov.
K društvo sv. Petra št. 50 v Brooklyn, N. Y. Mike Bižal 1886 cert. 10691, Avguštín Jakopič 1878 cert. 10689, Ivan Jurkavič 1882 cert. 10688. Vsi v II razredu in Rudolf Jurkovič 1885 cert. 10690 v I razredu. Društvo šteje 30 udov.
K društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. Jozef Dovjak 1883 cert. 10696 I razred. Društvo šteje 146 udov.

K društvo sv. Alojzija št. 13 v Baggaley, Pa. John Lovrenčič 1889 cert. 10698 I razred. Društvo šteje 41 udov.
K društvo sv. Florijana št. 64 v So. Range, Mich. Peter Gradišek 1886 cert. 10699, Florijan Belehr 1883 cert. 10700. Oba v II razredu in Josip Slemec 1888 cert. 10701 I razred. Društvo šteje 41 udov.
K društvo Jezus pri Malenih št. 68 v Monessen, Pa. Juraj Tomas 1889 cert. 10702 I razred. Društvo šteje 38 udov.
K društvo sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah Ivan Kosovič 1887 cert. 10703 I razred. Društvo šteje 50 udov.
K društvo Marija Zvezda št. 32 v Black Diamond, Wash. Frančiška Kramar 1891 cert. 10734. Društvo šteje 25 udov.
K društvo sv. Jerneja št. 81 v Aurora, Ill. Agnes Ferenčak 1881 cert. 10740. Društvo šteje 3 udov.
K društvo sv. Alojzija št. 43 v E. Helena, Mont. Frank Tegel 1888 cert. 10742 I razred. Društvo šteje 17 udov.
K društvo sv. Jerneja št. 81 v Aurora, Ill. Martin Jurkas 1870 cert. 10741 I razred. Društvo šteje 13 udov.
K društvo sv. Stefana št. 26 v Pittsburg, Pa. Louis Volk 1872 cert. 10737, Josip Pavičević 1868 cert. 10739. Oba v II razredu in Franc Ur-bančič 1889 cert. 10738 v I razredu. Društvo šteje 59 udov.
K društvo Marija Zvezda št. 32 v Black Diamond, Wash. Jakob Rihter 1886 cert. 10735, Martin Kajtna 1887 cert. 10736. Oba v I razredu. Društvo šteje 91 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 20 v Sparta, Minn. John Knaus 1873 cert. 10733 I razred. Društvo šteje 70 udov.
K društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. Antoa Domen-čič 1883 cert. 10704, Marko Frankovič 1885 cert. 10705. Oba v I razredu. Društvo šteje 241 udov.
K društvo sv. Petra in Pavla št. 66 v Joliet, Ill. John Miklič 1871 cert. 10707 I razred. Društvo šteje 43 udov.
K društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. Matej Baskovič 1867 cert. 10708 I razred. Društvo šteje 73 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 53 v Little Falls, N. Y. Frančiška Primožič 1879 cert. 10710. Društvo šteje 22 udov.
K društvo sv. Jurija št. 61 v Reading, Pa. Marija Matetič 1881 cert. 10711. Društvo šteje 5 udov.
K društvo sv. Jožefa št. 14 v Crockett, Cal., 3. nov.: Herman Ana, 1874, cert. 10755. Društvo šteje 24 članice.
K društvo sv. Jožefa št. 21 v Denver, Colo., 3. nov.: Zelič Matija, 1888, cert. 10754. I. razred. Društvo šteje 99 udov.
K društvo sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash., 3. nov.: Janko Janžič, 1885, cert. 10756, Oreškovič Mate, 1887, cert. 10757. Oba v I razredu. Društvo šteje 173 udov.
K društvo sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn., 6. nov.: Terezija Oko-ren, 1888, cert. 10760. Društvo šteje 90 članice.
K društvo sv. Jožefa št. 67 v Yale, Kans., 9. nov.: Marie Fauland 1887, cert. 10804, Julijana Hoffer, 1886, cert. 10805. Društvo šteje 6 čl.

ČRTANI

Iz društva sv. Petra št. 50 v Brooklyn, N. Y. Ivan Jambič cert. 6645 I razred. Društvo šteje 28 udov.
Iz društva sv. Režnega Tel. št. 77 v Goff, Pa. Frank Rozina cert. 7606, Frank Zima cert. 7885, Marija Čančelj cert. 7793. Vsi v I razredu. Društvo šteje 20 udov.
Iz društva sv. Sree Jezus št. 2 v Ely, Minn. Alojzij Kromar cert. 438, Matevž Trobec cert. 10298. Oba v I razredu. Društvo šteje 124 udov.
Iz društva sv. Janeza Krst. št. 71 v Collinwood, O. Ivan Bohinec cert. 7084 II razred. Društvo šteje 21 udov.

ODSTOPILO

Od društva sv. Jožefa št. 76 v Oregon City, Ore. Jozef Kastelič cert. 1153, Matevž Okoren cert. 10131. Oba v I razredu. Društvo šteje 22 udov.
Od društva sv. Mihaela Ark. št. 40 v Claridge, Pa. John Šuštaršič cert. 2399 I razred. Društvo šteje 92 udov.
Od društva sv. Alojzija št. 19 v So. Lorain, O. Valentin Rožman cert. 4494 I razred. Društvo šteje 83 udov.
Od društva sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Josip Debelak cert. 6292 I razred. Društvo šteje 148 udov.
Od društva Zvon št. 70 v Chicago, Ill. Frank Augustin cert. 6949 II razred. Društvo šteje 46 udov.
Od društva sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Marija Debelak cert. 8909. Društvo šteje 48 udov.
Od društva sv. Petra št. 50 v Brooklyn, N. Y. Kazimir Zakrajšek cert. 6493 II razred. Društvo šteje 29 udov.
Od društva sv. Mihaela Ark. št. 40 v Claridge, Pa. Marija Šuštaršič cert. 9563. Društvo šteje 44 udov.
Od društva sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. Helena Zadel cert. 8601, Marija Zgone cert. 8597. Društvo šteje 65 udov.
Od društva sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. Anton Zadel cert. 3862 I razred, Andrej Zgone cert. 1264 II razred. Društvo šteje 132 udov.

ZOPET SPREJETI

V društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Frank Struna cert. 2750 I razred. Društvo šteje 72 udov.
V društvo sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Janez Jankovič cert. 1690 I razred. Društvo šteje 169 udov.
V društvo sv. Janeza Krst. št. 37 v Cleveland, O. Ivan Rozman cert. 4052, Franjo Mihelič cert. 4701, Ivan Cimperman cert. 3932. Vsi v I razredu in Rudolf Gričar cert. 5704 II razred. Društvo šteje 126 udov.
V društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. Ivan Stremfelj cert. 1929, Leopold Matavec cert. 4886. Oba v I razredu. Društvo šteje 148 udov.
V društvo Sokol št. 39 v Pueblo, Colo. John Suckle cert. 6688 I razred. Društvo šteje 47 udov.
V društvo sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah. Jozef Tomljanovič cert. 7799 I razred. Društvo šteje 49 udov.
V društvo sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Frank Zobeo cert. 6491 I razred. Društvo šteje 137 udov.
V društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. Marija Rihtar cert. 9762. Društvo šteje 22 udov.
V društvo sv. Jožefa št. 70 v Sparta, Minn. Chas. Kovačič cert. 5088 II razred. Društvo šteje 69 udov.
V društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. Anton Kušer cert. 4328 I razred. Društvo šteje 134 udov.
V društvo sv. Janeza Krst. št. 37 v Cleveland, O. Eva Rozman cert. 9412, Ivana Mihelič cert. 9385. Društvo šteje 81 udov.
V društvo sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Marija Jankovič cert. 8917. Društvo šteje 49 udov.
V društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Neža Struna cert. 9646. Društvo šteje 83 udov.
V društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. Marija Stremfelj cert. 9269. Društvo šteje 59 udov.
V društvo sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblo, Colo. Ivan Oražem cert. 4821 I razred. Društvo šteje 97 udov.
V društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. John Bric cert. 4068 I razred. Društvo šteje 168 udov.
V društvo sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. Florijan Rihtar cert. 3167 I razred, Mat Praprotnik cert. 6664 II razred. Društvo šteje 63 udov.
V društvo sv. Jožefa št. 21 v Denver, Colo., Jacob Meden, cert. 4832. I. razred. Društvo šteje 99 udov.
V društvo sv. Petra št. 50 v Brooklyn, N. Y., Kazimir Zakrajšek, cert. 6493. II. razred. Društvo šteje 29 udov.
V društvo Presv. Sree Jezus št. 2 v Ely, Minn., Anton Zobeo, cert. 552 I. razred. Društvo šteje 125 udov.

PRESTOPILO

Jurij Kodrič cert. 7450 I razred 1876 od društva sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. k društva sv. Florijana št. 64 v So. Range, Mich. Prve dr. šteje 239 udov, drugo 38.

Andrej Rutar cert. 10367 1869 I razred od društva sv. Alojzija št. 19 v So. Lorain, O. k društva sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Prvo društ. šteje 88, drugo 73 udov.
Josip Skufca cert. 5886 1878 I razred od dr. sv. Sree Jezusa št. 2 v Ely, Minn. k društva sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. Prvo dr. šteje 128, drugo 67 udov.
Josip Bajde, cert. 1881 I razred 1881 od društva sv. Stefana št. 58 v Bear Creek, Mont. k društva sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont. Prvo dr. šteje 56, drugo 71 udov.
Ana Bezgočnik cert. 8607 1865 od društva sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont. k društva sv. Janeza Krst. št. 82 v Sheboygan, Wis. Prvo društvo šteje 64, drugo 4 ude.
Kocjan Bezgočnik cert. 1271 1863 I razred istotako kot zgoraj.
Leopold Šepič cert. 6172 1880 I razred od društva št. 55 v Uniontown, Pa. k društva sv. Janeza Krst. št. 37 v Cleveland, O. Prvo društvo šteje 43, drugo 127 udov.
John Hutter, cert. 3508, roj. 1873 I. raz. od društva sv. Jurija št. 22, Chicago, Ill., k društva sv. Petra in Pavla št. 66 v Joliet, Ill. Prvo društvo šteje 127, drugo 44 članov.

SUSPENDIRANI

Iz društva sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Lovrene Petrihar cert. 1585 I razred. Društvo šteje 148 udov.
Iz društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Cleveland, O. Frank Brodnik cert. 2263 I razred, Ivan Smolič cert. 7705 I razred, Jakob Hočvar cert. 4075 II razred. Društvo šteje 122 udov.
Iz društva sv. Jurija Vitezi št. 49 v Kansas City, Kans. John Jakob-čič cert. 2944, Peter Miketič cert. 2929. Oba v I razredu. Društvo šteje 66 udov.
Iz društva sv. Sree Jezus št. 2 v Ely, Minn. Franc Hutar cert. 5007, Anton Zobeo cert. 552, Josip Kromar cert. 431. Vsi v I razredu. Društvo šteje 126 udov.
Iz društva sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash. Filip Blažina cert. 2794, Ciril Randel cert. 3577. Oba v I razredu. Društvo šteje 171 udov.
Iz društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Cleveland, O. Frančiška Brod-nik cert. 9361, Albina Hočvar cert. 9378. Društvo šteje 79 udov.
Iz društva sv. Stefana št. 26 v Pittsburg, Pa. Franc Smrdel cert. 6597 II razred. Društvo šteje 56 udov.
Iz društva sv. Mihael Ark. št. 40 v Claridge, Pa. Andrej Antonič cert. 6745 II razred. Društvo šteje 93 udov.
Iz društva sv. Petra št. 15 v Pueblo, Colo. Ivan Čoš cert. 6222, Andrej Hribjan cert. 5734. Oba v I razredu. Društvo šteje 96 udov.
Iz društva sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. John Rovanešek cert. 3124, Gašper Zorc cert. 2226, Frank Miklaučič cert. 10454. Vsi v I razredu. Društvo šteje 167 udov.
Iz društva sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. Franc Mihelič cert. 6012, Vladimir Štimac cert. 6200, Joe Levečič cert. 6413, Anton Pintar cert. 7806, Miha Štimac cert. 10501. Vsi v I razredu. Društvo šteje 61 udov.
Iz društva sv. Barbare št. 4 v Federal, Pa. Marija Nemeč cert. 8214. Društvo šteje 19 udov.
Iz društva sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah. Ana Brejkovič cert. 9715. Društvo šteje 19 udov.
Iz društva sv. Jurja št. 22 v Chicago, Ill. Martin Oberman cert. 1579, Nikola Dragičević cert. 6766. Oba v I razredu. Društvo šteje 128 udov.
Iz društva sv. Janeza Krst. št. 71 v Collinwood, O. Martin Mustar cert. 6441 II razred. Društvo šteje 31 udov.
Iz društva Marija Pomagaj št. 40 v So. Lorain, O. Alojz Volčina cert. 6781 I razred. Društvo šteje 40 udov.
Iz društva sv. Barbare št. 4 v Federal, Pa. Janez Nemeč cert. 6204 I razred. Društvo šteje 73 udov.
Iz društva Jezus pri Malenih št. 68 v Monessen, Pa. Nikola Štimac cert. 5781 I razred. Društvo šteje 37 pdov.
Iz društva sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah. Jozef Miklič cert. 3857, John Brajkovič cert. 4620. Oba v I razredu. Društvo šteje 48 udov.
Iz društva sv. Alojzija št. 31 v Braddock, Pa. Matevž Simlevič cert. 3948 I razred. Društvo šteje 183 udov.
Iz društva sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Frank Hren cert. 7121, Ignacij Miklaučič cert. 4140, Frank Rozun cert. 6963, Josip Sterbec cert. 6280. Vsi v I razredu. Društvo šteje 136 udov.
Iz društva sv. Barbare št. 60 v Chisholm, Minn. Alojz Cvar cert. 7378 I razred. Društvo šteje 85 udov.
Iz društva sv. Alojzija št. 31 v Braddock, Pa. Marija Simlevič cert. 9169. Društvo šteje 111 udov.
Iz društva sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Ivana Miklaučič cert. 9055. Društvo šteje 44 udov.
Iz društva sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. Blaž Chulek cert. 10340 II razred, John Rakoše cert. 10144 I razred.

NAZNANILO UMRLIH ČLANOV.

Josip Irhlen cert. 6696 od društva sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. umrl 22 okt. 1908. Bil je ubit v rudniku. Zavarovan je bil za \$1000.
Anton Kopitnik, cert. 5948, član dr. sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. Umrl 18. okt. 1908. Vzrok smrti: vročinska bolezen. Zavarovan je bil za \$1000. Društvo šteje 172 članov.
Ana Kastelic, cert. 9718, članica dr. sv. Petra in Pavla št. 51 v Mur-ray, Utah. Umrla 22. okt. 1908. Vzrok smrti je dolgotrajna notranja bolezen. Zavarovana je bila za \$500. Društvo šteje 18 čl.

PREMEMBA RAZREDA

Josip Jurjevič član društva sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, Cal. je prestopil iz drugega v prvi razred.
Frank Luzar cert. 10498 od društva sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. je prestopil iz drugega v prvi razred.
Andrej Smožnik cert. 3431 od društ. sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. je prestopil iz drugega v prvi razred.

PROŠNJA

Novo društvo sv. Jožefa v Aurori, Minn., želi pristopiti k J. S. K. Jednoti. Imena članov in članice:
Ignatz Krall, 1880, cert. 10761. II. raz. Jakob Snoj, 1887, cert. 10762, Jozef Železnikar, 1889, cert. 10763, Josef Stipec, 1867, cert. 10764, Tony Brdaus, 1882, cert. 10765, Josip Grlač, 1863, cert. 10766, John Terdan, 1878 cert. 10767, John Stefančič, 1872, cert. 10768, Mike Klobučar, 1833, cert. 10769, Frank Kovach, 1868, cert. 10770, Max Arko, 1878, cert. 10771, An-ton Kastelic, 1888, cert. 10772, John Petrika, 1870, cert. 10773, John Fran-cel, 1870, cert. 10774, Ignatz Kastelic, 1880, cert. 10775, Martin Sva, 1876, cert. 10776, John Brinšek, 1875, cert. 10777, Andrej Gale, 1866, cert. 10778, John Taužel, 1864, cert. 10779, Frank Stelblaj, 1883, cert. 10780, Frank Kmet, 1870, cert. 10781, Josip Francelj, 1877, cert. 10782, Josip Košir, 1887, cert. 10783, Martin Martinec, 1874, cert. 10784, Andrej Kaučič, 1879, cert. 10785, Frank Lah, 1878, cert. 10786, Mike Levstek, 1867, cert. 10787, Josip Petek, 1884, cert. 10788, John Malenšek, 1863, cert. 10789, Jakob Zajec, 1888, cert. 10790, Josip Mohle, 1874, cert. 10791, Frank Ža-gar, 1879, cert. 10792, John Petrich, 1888, cert. 10793, Martin Nemanich, 1873, cert. 10794, Martin Stelblaj, 1880, cert. 10795. Vsi v I razredu. Društvo šteje 35 udov.
Marija Nemanich, 1879, cert. 10796, Frančiška Mehle, 1872, cert. 10797, Marija Kaučič, 1881, cert. 10798, Marija Francelj, 1891, cert. 10799, Lizzie Arko, 1878, cert. 10800, Ana Kovach, 1867, cert. 10801, Te-rezija Grlach, 1870, cert. 10802, Anna Stepec, 1869, cert. 10803. Društvo šteje 8 članice.

Z bratskim pozdravom;

JURIJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.
Frank Medel, predsednik J. S. K. Jednote.

Spomini na Aleksandra Obrenoviča.

Ko je prišel pokojni Aleksander Obrenović na srbski prestol, še ni bil popolnoma trinajst let star. Dne 13. aprila 1893 se je proglasil polnolet-nim; nekaj dnij pozneje so pa praznovali v kraljevem gradu slavnostni obred proglašenja polnoletnosti.
Baš z velikimi slavnosti se progla-šenje polnoletnosti ni vršilo; ves do-godek popisuje neka dama, ki je slav-nosti prisostvovala v pariškem listu "Matin"; in sicer sledeče: "Ples se je vršil v ne posebno sijani dvorani, kot je dostojna kraljevemu bližnji; da novi kralj kot deček ni mogel uživa-ti pri častnikih istega spoštovanja kot da je bil polnoleten v resnici, ni treba se posebej omenjati. Aleksan-der, mladi kralj ni imel na sebi nič častniške uniforme, temveč črno, mladinsko obleko. Dočim so drugi precej plesali, se je mladi kraljič sa-mo enkrat zavrtil in sicer je plesal kolo, srbski narodni ples; ves ostali čas pa je stal poleg nekega stola in gledal plesalce; neokretni plesalci so ga celo večkrat sunili ali dregnili z nogami, ne da bi prosili kralja opuš-čenja; Aleksander se je pa ves čas smejal, smejal nekam otožno kot bi premissljal in se zalostno zavedal novega življenjskega koraka." Tako poroča pariški list "Matin"; za ve-rodostojnost je seveda odgovorao u-redništvo lista. Nadalje je priobčil isti list izvlečke "Pis m srbskih poli-tikov." Omenjena pisma so sicer zagledala beli dan, vendar so bila kmalu zaplenjena. V teh pismih je tudi precej zanimivostij glede odno-sajev kralja Aleksandra z Drago Ma-šin, rojeno Lunjevico. V pismih se podrobno opisuje tudi, kako je Dra-ga varala svojega moža glede rojstva otroka. V enem izmed pisem se opi-suje kraljevi umor; pismo je bilo pi-sano štiri ali pet dni po umoru ter vsebuje precej podrobnostij, ktere dozdaj še niso bile znane.
"Kralj," tako pripovedje pismo," je vedel, da nameravajo njegovo ženo Drago umoriti, vendar ni imel več časa, da poegne iz Beograda. Ko je bil grad po zarotnikih zaseden, se iz bojazljivosti ni skril, kakor so sprva pripovedovali razni listi, temveč, ker je bil prepričan, da njegovi ženi ne bodo prizanašali, in da se more rešiti le tedaj, če se skriva. ... Ko sta bila oba skrita, je Draga vzdihnila, in ta-ko so zarotniki zaznali, kje tičita; kralja smo takoj posekali, ne da bi mogli izgovoriti eno samo besedico. ... Draga se je pa bojevala, ker ni ho-tela umreti. Videl sem, kako je Alek-sij (Mašin, torej njen sorodnik) sam dvignil sabljo in jo udaril po glavi. Takoj po kraljevem umoru smo proglasili Petra Karagjorgjevića srbskim kraljem in to tudi naznanili vsem diplomatskim dvorom.

Kako je Nasredin zakonsko dvojico pomiril.

V vasi so kuhali jako veliko eme-žino žganja in brinjeve. Kmetje tam niso poznali skoro nobene druge pi-jače, kakor žganje. Koliko razpora, nemira, pretepa je že žganje napra-vilo v marsiakaki hiši! Vsak ve, kdor je že kterikrat pregledoko poknal v kozarček, da je bil potem od svoje boljše zakonske polovice neprijazno sprejet. Tudi je po žganji že marsi-ko zapravlil dom in dvor.
Nečega večera se vrača Nasred

Blazna ljubezzen.

Spisal L.

Odkar se gibljam na tej božji zemlji, še nisem toliko premišljeval kot dandanes. Zdi se mi, da živim samo v domišljajah, ki so zdaj mirne, kratke in blažene, pa že prihajajo trenutki zdvijajo do blaznosti ter so nekrotljive. Res je, v moji duši se je dovršila tako velika sprememba, da prevladuje vse moje misli in težnje, da sem pozabil popolnoma na preteklost, da se vdam sam sedanosti in ne mislim na bodočnost; ko se pa spomnim na bodočnost, tedaj pa — odkrito priznava — me potajno mrzlica, ki se sicer ne bojim, vendar sem tako otožen, ker vem, da bi se morda lahko znebil, če bi se le hotel. In v teh žalostnih dnevih, mi je najljubše, če se moje misli ustavijo vsaj za trenutek pri preteklosti. Ah blažena preteklost! Živel sem kot Adam v rajnu pred grehom, predno je razsrdil svojega Stvarnika, živel sem kot kralj Midas v zlatu, dokler se mu pišjača ni spreminila sama v zlato, živel sem kot Filemon, dokler ga ni ugrabila smrt, le s to razliko, da je z njim zapustila človeško zemljo tudi njegova žena Baucis, a jaz sem pa umrl sam, da prihenem živeti drugo življenje, stoterne razlike od prejšnjega.

Mnogi se bo čudili in dejal, no pišec tih vrstije je pa nezrečeno sentimentalčen, ker ga morebiti vznemirja sama malenkost. Pa ni malenkost, prijatelje moj; morebiti se vam zdi malenkost, če človek ni več človek, če njegove misli niso več njegove, če je gibanje njegovih rok posvečeno drugim, če je do sedaj živel v izobliki, ki se hipoma preneha.

Kaj bi na primer, dragi bravec, ti naredil, ko bi se zaljubil v devojko, krasno kot angelj, mlado kot pomladna vijolica, ki pridruži izpod snežne odeje, strastno kot vodni vrtnice? In živel bi s to "ekleico" v rajskem miru ljubezni, sreče in zadovoljnosti. Ko bi oddal svoje srce in dušo temu ljubeznivemu bitju, ki bi tebi povračevalo isto ljubezno kot jo ti skazuješ njej. In vsaka tvoja misel, vsaka trenutna misel bi bila prepojena z vzduhi na to ljubeznivo bitje, na to pomladno rožico, ki ti je vidihla novo življenje. Kaj ne, odgovoril bi mi, da si ti zaljubljen na smrt. In kaj je to, zaljubljen na smrt? To je človeški položaj, ktere ga le malokdo nas smrtnikov znohi v tem vsakdanjem življenju. To je tak položaj, ki osebi ne dovoljuje ničesar drugega kot misli na svojo drago, ko človek ne more spat, ne da bi saajal o svoji dragi, ki je postala zavodnica njegovega srca.

Pa da je samo to, bi bil vesel, tako vesel kot more biti navadni smrtnik. Za ljubeznivo, ki je strastna, pride lahko ljubezzen, ki je blažna. In ta je pogubna za osebo, pogubna ravno tako kot je ljubezzen na smrt dobrodejna, blažena in krepkosta. Poslušajte me še dalje.

Ljubi se resnično seditaj, če sta oba individuja prepričana, da je njuna ljubezna prva, ktera jima je kdaj ogrevala srce. Če je deklica čista, če še ni nikdar svojih misli posvečevala drugemu, pač pa če si za tihem hropelna možke ljubezni in čakala ugodnega trenutka, da sreča lepega dne svoj ideal. In če se v ta ideal, v to možko popolnost zaljubi na smrt, prvič v svojem življenju, kar dobro pomni, je to čista ljubezna, idealna ljubezna, ki po človeških postavah ne bi smela nikdar nehati, ko bi moral biti blagoslovljen vsak njen trenutek, vsak njen korak. In če mladenič, ki se tudi ni nikdar okusil sladki ali strupi ljubezni, tudi ljubi snako deklicio, tedaj je ljubezzen popolna, in tu so vsi predpogoji za srečno življenje.

Da ne postanem presuhoparen, naj preidem iz iluzije v vsakdanjost v resno življenje. Povedati hočem dogodek, ki je resničen, kteremu sme vsak vrjeti. Pred časom je živel 21 letni mladenič, ki se je zaljubil na smrt v osemnajstletno mladenko. Živela sta kot dva goloba, svet jima je bila igralna žoga, srce je obema kipele kot vrel kotlo (oprostite ta izraz) in vsakdo, kdor je videl mladi par, je rekel: Ta dva sta na vrhuncu sreče....

Pa prišlo je drugače. Mladenič je avredel, da ljubezzen njegove blažene si prva, da so bile njene misli posvečene že drugemu, da on ni prvi, ki je pil med iz njene duše; sprevdel je, da je pil strupeni med, ki mu sicer ni škodoval, ker deklica ga je res odkrito, dasi nekoliko sebično ljubila. Toda on je mislil, da to je njena prva ljubav, in ko je zvedel, da se je prevaral v svojih mislih, je postal otožen. In ko mu nekega dne pove njegova ljubljenska, da bi umrla zanj, tedaj je mladenič zblaznel....

Deklica pa si je ravnala le nekaj dnij potem nad njegovim grobom, ker je v blaženem stanju umrl drugi ideal njene duše. Da končam kratko, vam rečem samo, ljubite samo tedaj, ko ste prepričani, da še ni nihče pil ljubezni med iz srca vaše izvrljenke.

Sedem skrbij McCarthya.

Ameriška humoreska.

Ne da bi kaj preveč povedali: McCarthy je nadziral vse svinje in prešiče zapadno od Mississippija. Od najmlajšega praseta pa do najbolj tolstega mrjasa vse je bilo McCarthyu pokorno. McCarthy je nadzoroval in urejal dovažanje omenjenih ljubih domačih živalj na živinski se-menj v Chicago ali pa v velikanske klavnice. Če pade danes cena svinjskemu mesu v Chicago, se zapodi iz pisarne McCarthya na tisoče brzojavk po vseh Zedinjenih državah, in kakor bi strela udarila, v Chicago ne pride noben transport svinj in prešičev. V teh dneh v Chicagi sploh svinj več nimajo. Sele ko se cene dvignejo, dovoli McCarthy, da se transport nadaljuje. In kako se McCarthy to posreči, je pač njegova skrivnost. On sam ima velikanske hleve, kjer se bavi s svinjerejo; nadalje je v zvezi z vsemi drugimi podjetniki, ki se bavijo z enakim poslom; nadalje ima svoje železnice, kterim niti v sanjah ne pade v glavo transportirati svinjo ali prešička, ki ni last McCarthya. In še enkrat rečemo v kratkem: McCarthy je bil gospod in zapovednik vseh prašičev in svinj zapadno od Mississippija, in je imel toliko denarja, da so ga vsi ljudje posebno v Chicagi zavidali. McCarthy je bil neznančno bogat. Imel je več tisoč milijonov.

In vendar je McCarthy reven in velik siromak: vsak dan mu prinaša sedem skrbij, kterih se ne more znebiti. Pomislite, vsak dan!

... Zjutraj ob osmih. Jaek McCarthya so baš obrili. Čez obraz mu položijo vroče obklade. (Njegov privatni sluga se na ta posel izvrstno razume.) Ko stopi Jaek McCarthy v svojo stanovanje in pozdravi svojo ženo in hčer, ki sta že čakale z zajutrekom naj, pozdravi kakor se spodobi ameriškimu vitezu, in je videti grozno mlad in živahen. Le zdravnik bi lahko opazil bolesterne poteze okoli njegovih ustnic. Prinesejo mu zajutrek — majhno kupico gorkega mleka, ki je poleg tega še do polovice zmešano s kisljo vodo; nadalje krožnik neke pšenične snovi, ki je sicer jako redilna, vendar baje jako slabo prijia okusa. In vsako jutro gleda Jaek nevoščljivo in ljubosumno svojo ženo, ki pije kavo. Mrs. McCarthy pa se priznava posamej iz strese z glavo.

"Kaj ljubi mož, ti res ne smeš pit kave!"

Jaek pa resignirano pogleda svojo ženo in nadalje sriči svoje mleko. No, hvala Bogu, mleku se je že precej privadil. Vendar — kako nezrečeno sovraži kravje mleko! Vsako jutro ga škudelicca mleka sponinja, da je kronični bolnik, ki ne more vsega prebiti, kar bi želel. Njegova boleza izvira še iz onega časa, ko je na lovu za dolarji svoje obede in večerje požiral s hudournikovo hitrostjo, da ne bi zgrabil niti sekundo prepotrebnege časa, ko je v poletnem času pri svojem delu v Chicagu pil venomer kozarec za kozarec mrzle vode, da bi pri delu dalj časa vztrajal. Huhu, Jaek pije z grozno težavo kisljo mleko. Brrr — zopet en dan brez okusa in slasti do jedij. Sicer se glasi smešno, vendar bi Jaek McCarthy takoj plačal več milijonov dolarjev, da bi mogel dobiti isto lakoto nazaj, ktero je imel svoje dni kot pripredalec.

To je bila McCarthyeva prva skrb. Jaek pogleda časopise. Obrvi se mu ježe — semtertja reško zakašlja. Čut skrbij in nezadovoljnosti se mu pojavji v duši. Ah, vedno enaki in enaki nadpisi v časopisju: Proti trustom — boj proti milijardarjem — proč z monopolom. — — — Vrhovno sodišče, tako poročajo časopisi, se baš peča z vprašanjem, kako bi se moglo trustom priti do živega, da ne bi se nadalje odiral ljudstva. Časopisi poročajo o novi poslanici predsednika na kongres, ki že zopet preti, da škoduje gospodarskemu položaju trustov. Vedno in vedno se ponavljajo gonja proti kapitalističnim monopolom. Hm — konečno je njemu že vse deveta brigada. McCarthy je možan in varen svojega položaja. V državnih zakladnici v Washingtonu, na banki v Londonu, pri francoski banki ima kapital gotovega denarja, ki zagotovi celim generacijam McCarthya velikansko premoženje. Da, McCarthy je bogat dovolj, da se smeje v pest vsem postavam proti trustom. Toda če se postave uresničijo, tedaj preneha ono, kar ga najbolj veže na življenje. Zavest namreč, da on diktira cene prešičjemu mesu, da on vlada trgovščice. In če se postave uresničijo, tedaj bi zgrabil to zavest, končana bi bila njegova slava. Ah, ta prekleta gonja proti trustom!

To je bila druga skrb McCarthya. Sluga prinese v sobo na srebrnem krožniku pošto. Zasebna pošta. Ostala pisma ga čakajo v njegovi pisarni. Vendar gleda Jaek z nekako boječnostjo proti pismom, ktera žena in hči litro odpirajo. Ah, same bedasto-

ne! Neumnosti! Posetnice, naznanila o obiskih, povabila. Bedaki! Toda oči njegovih ženskih tovarišic se leskečejo, in tupašem pada njegova žena ali hči McCarthyu posetnico s "plemenitimi" evropskim imenom, z utisnjenim grbom. Jaek strese z glavno. Da bi bilo v njegovi moči, kako bi zbil svoji soprogi in hčeri enake budalosti iz glave z enim samim poveljem, kterega sicer poslušata tisoče njegovih delavcev. Toda v svoji hiši in v družbi ni smel govoriti besedice. V hiši je vladala njegova žena in hči. Jaek se je ustavljal na vse pretege raznim znanjem njegove hčerke s "plemenitimi" Evropei. Vendar, kako bridko ga je rezalo v srce, ko je pomislil, da se nekega večera dne o-moži njegova hči z "grofom" ali "baronom," ktere je smatral za največje lumpe na svetu, ker ničesar ne delajo, in ki mu hočejo odnesti tako težko prislužen denar iz hiše. Njegove milijone bodo odnesli čez morje. Njo, njegovo hči, bodo pa krivo gledali, ker ni "plemenita" po rodu, temveč samo po denarju. Ona, njegova hči, bo postala nesrečna, kakor so nesrečne vse ameriške deklice, ki omože "plemenite" evropske lumpe, bumse in lopove z "grofovskimi," "baronskimi" in drugimi blažnimi naslovi. In po celi Americi bodo ljudje govorili: "Stari osel McCarthy je kupil svoji hčeri plemenitega lum-pa z modro, pasjo krvjo!" Hu, kako se bode on branil taki ženitvi; niti dolarja ne bode obljubil za doto, z roko bo udaril na mizo in gospodar bo v hiši! Toda Jaek se hipoma zmišlja, da pri svoji ženi še ni nikdar zmagal, da se je moral vedno udati.

"Ah, krasno!" zakliče njegova žena. "Le pomislil, Jaek, Lady Dufferin, Mrs. Smithove hči — kako je vendar pogodila svojo srečo, Jaek! — Lady Dufferin pripelje na jesen svojo ženo in hčer, ki sta že čakale z zajutrekom naj, pozdravi kakor se spodobi ameriškimu vitezu, in je videti grozno mlad in živahen. Le zdravnik bi lahko opazil bolesterne poteze okoli njegovih ustnic. Prinesejo mu zajutrek — majhno kupico gorkega mleka, ki je poleg tega še do polovice zmešano s kisljo vodo; nadalje krožnik neke pšenične snovi, ki je sicer jako redilna, vendar baje jako slabo prijia okusa. In vsako jutro gleda Jaek nevoščljivo in ljubosumno svojo ženo, ki pije kavo. Mrs. McCarthy pa se priznava posamej iz strese z glavo.

"Kaj ljubi mož, ti res ne smeš pit kave!"

Jaek pa vstane in gre. Že vidi prihajati vse gorje v hišo....

To je Jaek McCarthya tretja skrb. Jaek stopi v svoj avtomobil, ki ga že čaka pred vratmi. 60 koajskih sil stroj zadirja po cesti. Jaek je navadno vozil z naglieo, ki je bila očitno zaničevanje vseh policijskih prepovedij. Ker pa Jaek s svojim vozom še nikdar nikogar ni povozil, zatise čehiška policija eno oko kakdar zagleda njegov avtomobil. Policijski načelnik je trdno prepričan, da nima nobene koristi, če zapre milijardarja. Pač pa mnogo škode. Na primer pri volitvah ni zvoljen, ker milijardar podari ob volitvenem času precejšnje svote denarja za izvolitev onih ljudi, kteri so njemu po godu; in taki ljudje dobe migljaj od milijardarja, da naj imenujejo drugega policijskega načelnika za Chicago. Pa da, policijski načelnik si je znal pomagati. Jaek sedi v svojem avtomobilu in zavidava svojega — voznika. Zavidava ga radi njegovih mirnih očij, s kterimi strmi venomer naprej v daljino, ktera veda ga radi njegovih železnih živeev, ki mu dovoljujejo, da podi voz z blazno hitrijo po obljudenih ulicah. Jaek skoro s strahom gleda na voznika. In vsak dan mu pride staro vprašanje na um: Ali ne bi tudi jaz lahko tako mirno živel? In vsak dan se grozno ježi, ker ne more vprašanja povoljno odgovoriti. Jaek se zdi sam sebi slab in brez energije. Seveda njegove jeze največji vzrok je njegov želo-dee, ki se masčuje ker je moral jizur-traj kot prvo hrano sprejeti kisljo mleko. Vsak dan pomenja avtomobilska vožnja za Jaeka "mene tekkel," ter mu usiljuje prepričanje, da postajajo njegovi živei vsak dan bolj nevozni. Razjarjeni želo-dee ga grozno muči. Predočuje mu vsakovrstne slike. Sam sebe vidi ležati na postelji brez pomoči, cele dneve in tedne, dokler napolned ne umrje od lakote. Ah, ah, ti živei!

To je McCarthyeva četrta skrb. Žalostne misli ga zapustijo. Jaek je zopet stari, energični Jaek McCarthy, mož neustrane delavnosti. Tu v njegovi zasebni pisarni, v njegovem lastnem notebničniku je polje njegove delavnosti. Svet, kjer zasluži nešete dolarje, kjer neomejeno gospoduje. Tu stanuje uspeh, kterega si je priboril s težkimi rokami. Velikanske svote, s kterimi se tukaj računa, upljuje, ki prihaja iz te sobe na svetovno trgovščice — to je njegovo delo. Tako daleč je prišel s svojim umom. In vse iz lastne moči; njegova mati je bila siromaska ženska, ki ga je porodila v beraški koči nekje na Irskem. Ure in ure sedi Jaek pri delu in te ure so vredne milijonov. Njegovi uradniki prihajajo in odhajajo. Trgovski prijatelji ga obiskujejo, da jim svetuje v važnih zadevah, politični veljaki (ki ga prosijo za denar) se mu sladkajo in mu obljubujejo, da pride do častnega mesta kot zvezni senator v Washington. Naenkrat pa se mu zazdi vse ničevo in varljivo. Za koga vendar služi vsak dan toliko milijonov dolarjev? Za koga vendar dela? Za lumpa, ki bo kmalu poročil

njegovo hčerko. Za nekoga, ki se ne briga za njegovo delo in za njegove načrte, ki ne bo nadaljeval njegovih idej, ker ga ne bode razumel. Ah, če bi imel sina! Če bi vedel, da bo nek-daj v njegovem težkem stolu sedel mož njegovega imena, njegove delavnosti, kteremu bi izročil svojo moč in svoje veselje do lova za dolarji! Kakšno moč in ponos bi doživel njegov sin na svetu. Kako bi postala slavna njegova rodbina. Pa McCarthy nima sina, on ima samo hčer, ki mu bo delala sramoto. Kaj bi dal, da ima sina!

To je bila peta skrb McCarthya. V oblačili sobi pomaga služabnik obleči McCarthya. Jaek nekoliko vzdihne. Večer za večerom se shajajo pri njem znanci, ki govorijo o grozno budalastih stvarih. Toda Jaek jih mora poslušati. V tem oziru ne razume njegova žena in njen ponos nobene šale. Jaek prisliči svoje noge v lakaste čevlje in si zaveže kravato z ono skrbjo, kot ga je naučila njegova soproga. Na tihem si sam s-bi še enkrat zabiji, da radi prepovedij svoje žene v družbi ne sme govoriti o trgovini in jezi ga, ker je bil prepričan da ljudje na tihem govorijo o njegovih trgovini in njegovih prešičih. Oj ti prekleta družba! Jaek bi smatral za največji božji dar, če bi ga po večerji pustili v miru v njegovi sobi pri čaši whiskeya in pri dišeti smodki, kjer bi premišljeval, kako bi do-bil tudi vzhodne prešiče v svojo oblast! Oj ti prekleta družba!

Jaek stopi razdražena obraza v veliko dvorano svoje hiše in se na desno in levo nerodno priklanja. Zložjeve larfe! Soproga nekega senatorja mu začne pripovedovati o misijonih. Jaek naredi kar je mogoče prijazen obraz in nepotrepljivo čaka, dokler dami ne zmanjka besed in pride do svoje zadnje prošnje, kjer ga prosi za podporo — zunanjih misijonov. Neki angleški "grof" mu z navdušenjem pripoveduje, kako je lovil lesice, in Jaek, ki še v svojem življenju ni videl nobene enake živalice, mora (njegova žena ga strogo opazuje) se delati kot bi bil zelo počesčen po grofovem pripovedovanju. Ah, kaj bi plačal Jaek, če bi mogel vsjo bando z eno samo kletvico prgnati iz dvorane! Oj ti prekleta družba!

To je McCarthyeva šesta skrb. Pozno zvečer gre McCarthy k po-čitku. Celo noč slisi vsak udarec ur po bližnjih stopih. Želo-dee ga boli. Zetaj ga prime mrzlica, zdaj misli, da je v peklenški vročini. Noč kar neče prenehati. Vedno in vedno tolče ura v zvoniku. Jaek se zdi — kot bi ga tokli po glavi. Neusmiljeno so noči. Če bi le mogel spat! — spat!

To je McCarthyeva sedma skrb. Pribito dejstvo pa je: Jaek McCarthy kontrolira vse svinje in prešiče onstran Mississippija in je grozno bogat človek; on je milijardar.

Po plesu.

Tako se imenuje najnovejša Tolstojeva novela, ktero pa bodo baje šele po njegovi smrti izdali. Vsebinsko krasne novele pripoveduje A. F. Koloz v svojih spominih na pesnika iz Jasnave Poljane. Osnovna ideja novele "Po plesu" je prepoved ljubezni. Neki mladi dijak se mudi v nekem govnerskem mestu in ob priliki obišče mestni ples. Njegovo pozornost vzbudi takt mlada deklica. Šuročka nazvana, edina hčerka nekega garajzijskega častnika. Mladi dijak se takoj seznanja z mlado deklicio in v mladostnem ognju prve ljubezni začuti v svojem srceu željenje, da po vse svoji izvoljenici: "v njej je našel ideal, ki je že celo vrsto let napolnjeval njegovo dušo." Tu se začuje povelje plesnega ravnatelja: "Mazurka!" Šuročka zaradi same zadovoljnosti. Hotela je plesati. In ne da bi se ozirala na pravila dostojnosti, se odloči, da povabi mladega dijaka na ples. Toda — glej groze! — dijak ne pleše mazurke. Da se pa oprosti svoje krivde, se deklici ponudi, da ji preskrbi plesaveca. Toda Šuročka odkloni njegovo ponudbo in odhiti k nekemu častniku, ki prosi njene roke za ples. Mazurka je skoro končana. Prepojen s čustvi goreče zavisti hiti dijak skozi gnoje plesavcev proti častniku, ki je bil toliko srečen, da je smel plesati z njegovo oboževan-ko. Kaj bi dal mladi, zaljubljeni dijak, če bi mogel tako plesati kot častnik! Zadnji akord ognjevitoga plesa zadoni. In zarača veselja na obraz se podasta Šuročka in z njo častnik k dijaku, kterega prešinja sama ena misel: da prihaja mlada deklica baš k njemu.... Predstavi mu svojega plesaveca: njen oče je! — Oh treh zjutraj. Oče Šuročke mora iz službenih vzrokov v vojašnico in priporoči svojo hčerko dijaku, da jo spremlja domov. Kar je njegovo srce najbolj hrepnelo, mu je bilo sedaj izpolnjeno. Z mladim bitjem, kterega nad vse ljubi, se sme peljati domov.

V ognju presrečnega trenutka sta oba mladiča sprva kaj tih. Nato pa zaupa mlada deklica, vsa zarudeła v obrazu, z otročjo naivnostjo dijaku svoja čutila. Trenutek ločitve se približa: dijak poljubi pri slovesu njeno roko. Šuročka pa se sklone čez njega in ga poljubi na čelo. Dijak je kar ommamljen ljubavne sreče. Vrne se domov, kjer pa mu ni obstanka. Vse je pozabil, kar ga je prej zanimalo, celo dijaški nemiri, ki so ga zadrževali v govnerskem mestu. Ga niso več zanimali; on misli samo na svojo Šuročko. Vedno ga vleče k hiši, kje stanuje ljubeznivo bitje. Postavi se ga blažna navdušenost. Teka iz hodi po mestu semtertja ter zaide tudi v predmestje. Ob robu nekega gozda zagleda delavca, ki svetuje dijaku naj si vendar ogleda prizor, "ko gonijo tartarja." Dijak ve, kaj pomenijo te besede: vojak je bil obsejan, da mora teči med vrstami svojih tovarišev, ki so s šibami topli po njem.... Prevzet gnjeva do vojaških oblastij hiti dijak proti prizorišču. Med vrstami vojakov vidi siromaka, kako dirja, slečen svoje vrhne obleke, med vrsto svojih tovarišev, ki močno udrihajo s šibami po njegovem razgaljenem vrhnem delu telesa. Vi-di tudi častnika z belimi rokavicami, ki pravkar udari nekega vojaka, ki ni dovolj težko zavilhtil svoje šibe nad siromakom, in mu zakliče: "Jaz ti pokazem, kako se mora šibati!" Dijak stopi bliže častnika. Bil je oče Šuročke. Prevzet jeze opusje dijak častnika....

V zadnjem poglavju novele se popisuje notranji boj dijaka; grozovitih duševni boj. Stiri dni se potepa mladi dož neprestano po raznih beznieceh in žganjarnah. Petega dne se vrne domov. Hčerka častnika, ktero je radi njegovega očeta začel zaničevati — njena podoba se mu pojavja v duhu. Nato sledi obupni duševni boj. Ljubezzen zmagaa nad vsemi drugimi čutili. Di-jak hiti k Šuročki, ji pade k nogam in ji prizna, da jo še bolj ljubi kot prej.... To je prepoved ljubezni, ktero stari pisatelj slika v enem svojih zadnjih del. — Kako je dovršil svoje delo, poizvemo šele tedaj, ko bomo knjigo čitali, in to šele po Tolstojevi smrti....

Mačja poezija.

Dasi mačka kot domača žival ni tako priljubljena kot pes, in je pri ljudskega prepričanju celo na sumu, da je zahrbna in hinavska, vendar ima vsaj to zadoščanje, da je v literaturi nekterih narodov, posebni pri Francozih in Nemcih jako visoko čislana.

Posebno Nemci so kaj podvzetni za proslavo mačje poezije. Našteli bi lahko celo vrsto nemških, "slavnih" pesnikov, ki so posvečovali svoje verzje mačkam in mačkamom in mačičam. Hoffman, Keller, Seheffel in drugi so bili kar prepričani mačje poezije. Lepmann piše v svojem zvezku o mačji poeziji. Pri Nemcih ni nič kaj čudnega. Lepmann piše v svojem zvezku o mačji literaturi, da so mačke zelo "nečene," posedajo v "duši" veliko nagujenje k "ljubezni" ter po svojem "prepričanju" zaničujejo človeka. Nemška mačja poezija se prične s pesnijo, naslovljeno "Obuti maček" (der gestiefelte Kater.) Tudi romantične se zdi maček Nemeem. Obhodujejo ga kot velikega junaka, ko v mesečnih nočeh hodi po strehi in z glasovi, kterih se ne da popisati, išče ženske družbe mačjege spola; to se zdi Nemeem kaj romantično, dasi navadnemu smrtniku mačje mijavkaje poudari nič kaj ne ugaja. In baš mačje mijavkaje poudari, ko hodi s svetlimi očmi, navihami brki (po vzoru nemškega cesarja Viljema) po strehah je prineslo mačku med Nemci literaturno vrednost. (Iz tega se da tudi razkladati, zakaj Nemci tolikokrat prirejajo mačje godbe, zakaj imajo tolikokrat "mačka" v pondeljkih, zakaj je ves njih značaj mačji, to je zahrbten.)

Nemci so privzeli nekoliko literature glede mačje poezije od Francozov, ki pa mačjo poezijo dandanes več ne gojijo; toda njih vredni nasledniki so postali Nemci, kteri ne delajo v tem oziru sramote. Pri Francozih so sprva mački nastopali kot junaki v raznih pravljicah, a Nemei opevajo mačke v pravih poezijah. Tako so Nemci glede "duhovitnosti" v mačji poeziji svoje učitelje Francoze zelo nadkrilili.

Nam ni to nič kaj čudnega, ker več kot do mačje poezije se Nemci še niso povzpeli.

Tudi mnenje.

Berta: "Slišala sem, da je Pepica dobro omožena in srečna."
Mara: "To je tudi res — vpričo nje se njen mož ne upa ust odpreti!"

Hudo mu privoči.

Chon (v prepiru s takmavaleem): "V vroči Afriki bi ti moral imeti kuptjejo s kožuvinovo!"

Pošteni najditelj.

Tri slike iz življenja.

Prva slika.

Pošten, zelo priden mladič, ki prenaša iz kraja v kraj razna pisma, ne se pravkar nuno brzojavko. Biti na-prej svojo pot, ne pogleda za desno ne na levo, ne zmeni se za ljudski krik na cesti ne za krik raznih barantačev. Ne zmeni se za podivjane kol-nje, niti v pamet mu ne pride, da hiti vozniku na pomoč, ki kliče Boga in satana — on hiti po veliki cesti ne vidi nič, ne sliši nič — oddati mora njuno brzojavko.

Edina zabava na potu mu je breati pred seboj dva kamena. Hipoma pa se sklone in začudi. Eden kamenov je priletel na oviro — na listnico.

Mlademu dečku zatrepeče srce. Denarnice hipoma dvigne, jo odpre in preišče vsebino. Vnjej dobi sledeče dragocene reči: lačni hump, zastarano vojni listek za ulično železnico in en cent. Mladi dečko se zaničljivo zasmeje in izreče zastavne besede: "Nikomur nisem kaj ukradel!" Toda z listnico še ni gotov. Pride baš do srednjega dela. Le s težavo jo dečko odpre. Grola! Veselje! Rumeni bliše zlatnika mu zablišči nasproti. V listnici dobi zlat za deset dolarjev. Tu začuje pošteni dečko glasove pred seboj, za seboj, na levi in desni.

Prvi glas (od leve, srčne strani, kjer spavajo vse strasti): Mladič! Deset dolarjev! Obdrži jih za seboj! Pomisli, koliko centov je deset dolarjev! (Dečko šteje na prste) Tisoč centov! Kaj pravim, tisoč centov in še eden, kterega sem najprvo zagledal. Koliko stvari lahko kupiš s tem!

V park grem lahko in jaham kozla, kupim si barščico in jo vodim po jezuru, kupim si sladkorja, puško in kono-za z gugalnico. Nihče te ni videl, vrži listnico od sebe in obdrži deset dolarjev.

Drugi glas (od desne): Ali te ni sram! Denar hočeš obdržati, ki ni tvoj! S sladkarjama, ki jih kupiš za ukradeni denar, si pokvariš želo-dee, in če zve tvoja dobra mamica, joj, kako bode žalostna! Nihče te ni videl, misliš? Ali si pa tudi gotov? Po vseh vogalih stoje policisti, ki skrbno pazijo, kaj se godi v njih okolišč. Le ozri se nekoliko; ali ga vidiš tam ob vogalu, kako se šali z neko deklicio? Vendar se šali samo, da ga ti ne vidiš, kako te opazuje, in če pobegneš z denarjem, hiti za teboj, te prime za vrat in odpelje na poljeje. Torej hiti k policaju, izroči mu denarnico, in pomisli, da dobro delo je vedno vredno plačila....

Pošteni mladič je premagan. Odhiti k stražniku, mu izroči denarnico in boče odide. Toda policist, ki ni bil baš dober volje radi neprijetnega motenja v pogovoru s prijazno kuharico, ga pošlje na bližnjo policijsko stražnico.

Druga slika.

Leto dnij je živel mladi pošteni dečko v upih in pričakovanjih. Ko je policijski komisar na postaji pregledal denarnico, mu je rekel: "Pridi zopet čez eno leto, deklico, in če se do tedaj nihče ne odloži, tedaj je denar-nica tvoja." Leto je minilo. Dečka je mati lepo oblekla in ga peljala na policijsko postajo. Dolgo sta morala čakati poleg nekega pijanca, kterega je največ zanimala dečkova obleka, poleg uzmovičev in raznih lopovov, kterim ni bilo ničesar svetega, in kterih celo svetost kraja ni zadrževala; izmaknili so kljub čujčnosti stražni-ka dečkovi materi denarnico iz žepa. Dolgo in dolgo sta čakala.

Neki gospod se postavi pred dečka, zmaže z glavo in reče: "Tako mlad in že tako sprijen!" kar je njegovo mater grozno razburilo. Konečno ji peljejo pred komisarja, ki jima naznani — kakšno veselje — da se za denarnico še ni nihče zgledil, torej je last onega, ki jo je našel. In po kratkem opominu, naj bode vedno počste, izroči komisar dečkovi materi denar-nico z vsebino deset dolarjev in enim centom. Dečkova mati je morala še podpisati svedočbo.

Prejela od policijskega komisarja denarnico, deset dolarjev in en cent.

Mrs Elliott.

In pošteni dečko odide s svojo materjo in celo pot ne govori ničesar drugega kot o svojem "zakladu," kaj bode kupil z desetimi dolarji. Ne ve ali bi kupil obleko, ali pa bi mama povabila svoje prijateljice na pri-jazen večer. Vendar dečko ni bil nič kaj zadovoljen. Jezil se je, ker je moral čakati celo leto na deset dolarjev, ktere je on našel.

Tretja slika.

Deset dolarjev in cent je že davno dobilo svoje odjemalce. Mati poštene dečka je kupila korzet, ki je njeno zmanjšano lepoto precej dvignil. Denarnica pa je postala hišna last.

Zvečer jo mati položi pod vzgljav-poleg ključev, a po dnevu, kadar gre na trg, jo drži neprestano v roki (Odkar so ji tatovi na policijski stražnici zveli denar iz žepa ne zaupa nikomur več.) Mladi dečko pa, ki je denarnico dobil na cesti, si očiha, ker denarja ni takoj obdržal; mama si je sedaj kupila korzet, on pa bi denar lahko veliko bolj uporabil. In vselej, kadar se spomni, reče: Jaz osel!"

Kakšni so duhovi.

Dandanes in svoje dnij, sploh odkar bivajo ljudje na zemlji, je bilo ukoreninjeno mnenje, posebno pri nižjih slojih prebivalstva, da so na svetu duhovi. Duhovi se prikazujejo navadno ponoči, najraje ob dvanajsti uri. Duhovi igrajo tudi važno ulogo pri spiritističnih sejah, vendar dose-daj so skoro vsem spiritistom dokazali, da pri njih ne igrajo v resnici duhovi uloge, temveč spiritisti sami.

Marsikdo, ki še ni videl duha, pa je, kakšni je duh; duhovi so namreč belo oblečeni. Zakaj so si izvolili ravnobelo barvo, naj povemo v sledečem: Ker v historičnih časih niso poznali duhov, moramo vrjeti, da se v vseh slučajih, kjer je oseba duha v resnici videla, gre le za halucinacije opazovalca, ktere povzročijo mrzlica ali pa pokvarjeno zdravje, v slučajih, ko so čutni organi, ki opazujejo okolico, oči, dobili nekake vtise, ki ne odgovarjajo resnici. Zdravniki v raznih bolnišnicah so si dali takozvana prikazovanja duhov natančno popisati, in skoro v vseh slučajih so osebe, ki so "videle" duhove, trdile, da so bili slednji belo oblečeni.

Poglejmo, kaj je vzrok temu. Oiko more dvojce stvari razločevati, namreč barvo in luč. Tam, kjer se ne opazi nobene določene barve, se razlaga halucinacija, pri kteri delujejo še svetlobo-občutni organi očesa, kot belala. Kljub temu pa imamo duhove z raznimi drugimi barvami. V telo lahko dovajamo snovi, radi kterih je možno očesa, razlikovati razne barve, precej omejena. Kdor uživa pre-več neke gotove vrste hrane, vidi vijolične duhove, kdor je prepojen alkoholom, modre, kdor je prišel v dotiko z atropinom in skopolaminom, rudeče. Tudi se je že zgodilo, da so oni, ktere je pičila kača, videli zeleno-modre duhove.

Konečno pa bode povedano, da duhov v resnici ni. Torej tudi ne moremo trdit, kakšne barve so duhovi. Kdor zatrjuje, da je videl v spanju duha, ali da se mu "prikazal," laže ali pa v onem trenutku, ko meni, da je videl duha, njegovi organi niso bili v redu. Mogoče je se oseba napila, mogoče trpi na pokvarjenih živcih, ali pa je zavzela snov, ki razgreva domišljijo ter jo napenja do brez-mejne delavnosti. Sicer pa že beseda duh znači, da duhov ni. Modroslovje neč, da se duha sploh ne more videti.

Usodno.

Imenik uradnikov

Krajevni društveni Jugoslovanske Katoliške Jednote v Zjed. državah ameriških.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn.

Matija Agnič, predsednik; Ivan Habian, tajnik; Fran Lezar, blagajnik; Štefan Banovec, zastopnik. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zboruje v stari cerkveni dvorani vsako prvo nedeljo po 20. ob 2. uri popoldne.

Društvo sv. Srca Jezusa št. 2 v Ely, Minn.

Josip Lovšin, predsednik, P. O. Box 1031; Ivan Prijatelj, tajnik, P. O. Box 120; Ivan Merhar, blagajnik in zastopnik, P. O. Box 95. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo po 20. v dvorani brata g. Josipa Skale.

Društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill.

John Obrstar, predsednik, 1053 2'd St.; Josip Spelič, tajnik 1058 2nd St.; Ivan Gričar, blagajnik, 1058 2'd St.; Josip Hribernik, zastopnik, 228 Crossett St. Vsi v La Salle, Ill.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani sv. Roka

Društvo sv. Barbare št. 4 v Federatu, Pa.

Fran Starman, predsednik, P. O. Box 38, Burdine, Pa.; Ivan Guzelj, tajnik, P. O. Box 351, Morgan, Pa.; Ivan Keržičnik, zastopnik, P. O. Box 138, Burdine, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v prostorih br. Ivan Keržičnika na Burdine, Pa.

Društvo sv. Barbare št. 5 v Soudanu, Minn.

Matija Nemanjč, predsednik, Tower, Minn.; Josip Znidaršič, tajnik, Soudan, Minn.; Martin Stukelj, blagajnik, Soudan, Minn.; Anton Stephan, zastopnik, P. O. Box 772, Soudan, Minn.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo po 20. v prostorih br. Josip Znidaršiča v Soudanu, Minn.

Društvo Marija Pomagaj št. 6 v South Lorainu, Ohio.

Fran Kristof, predsednik, 405 11th Avenue; Ivan Klemenc, tajnik, 405 11th Avenue; Josip Mramor, blagajnik, 583 10th Avenue; Mat. Vidrih, zastopnik, 508 10th Ave. Vsi v So. Lorainu, Ohio.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v dvorani br. Ivan Zalarja v South Lorainu, O.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich.

Mihael Klobučar, predsednik, 115 7th St.; Ivan D. Puhek, tajnik, 2140 Log St.; Josip Žunič, blagajnik, 312 7th St.; Ivan D. Puhek, zastopnik, 2140 Log St. Vsi v Calumetu, Mich.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v basmentu slov. cerkve na 8th St.

Društvo sv. Štefana št. 11 v Omahi, Neb.

Pavel Mihalič, predsednik, 1452 So. 18th St.; Mihael Mravinec, tajnik, 1234 South 15th St.; Fran Žitnik, blagajnik, 1108 South 22nd St.; Josip Pezdire, zastopnik, 1655 So. 28th St. Vsi v Omahi, Neb.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo ob 2. uri popoldne v češki šoli, 14 Pine St., Omaha, Neb.

Društvo sv. Jožefa št. 12 v Pittsburgu, Pa.

Fran Kresse, predsednik, 5106 Natrona Alley, Pittsburg, Pa.; Josip Muška, tajnik, 57 Villa St., Allegheny, Pa.; Ivan Arch, blagajnik, 79 High St., Allegheny, Pa.; Ferdinand Volk, zastopnik, 122 42nd St., Pittsburg, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v dvorani avstr. Nemece, Cor. High & Humboldt St. & Spring Garden Ave., Allegheny, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 13 v Baggaley, Pa.

Fran Božič, predsednik, P. O. Box 45; Ivan Arh, tajnik, P. O. Box 45; Anton Rak, blagajnik, P. O. Box 51; Ivan Arh, zastopnik, P. O. Box 45. Vsi v Baggaley, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 14 v Crockettu, Cal.

Marko Dragovan, preda.; Štefan Jakša, tajnik; Fran Velikonja, blagajnik; Jakob Judnič, zastopnik. Vsi v Crockettu, Cal.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblu, Colo.

Martin Kočvar, predsednik, 1219 Eilers Avenue; Fran Mehle, tajnik, 1206 Bohmen Avenue; Ivan Zupančič, blagajnik, 1238 Bohmen Ave.; Ivan

Jerman, zastopnik, 1200 South Santa Fé Avenue. Vsi v Pueblu, Colo.

Društvo zboruje vsaki 13. dan v mesecu v dvorani G. Jermanna, 1207 South Santa Fé Ave.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstownu, Pa.

Josip Intihar, predsednik, 519 Power St.; Gregor Hreščak, tajnik, 407 8th Avenue; Fran Slabe, blagajnik, R. F. D. 1; Fran Gabrenja, zastopnik, 1105 Virginia Avenue. Vsi v Johnstownu, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont.

Luka Zupančič, predsednik; G. R. Zobeč, tajnik, P. O. Box 65; Pavel Rigler, blagajnik, P. O. Box 102; Fr. Prešeren, zastopnik, P. O. Box 45. Vsi v Aldridge, Mont.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani cerkve Presv. Družine v Aldridge.

Društvo sv. Alojzija št. 18 v Rock Springsu, Wyo.

Anton Fortuna, predsednik, L. Box 294; Max Keržičnik, tajnik, L. Box 383; Fran Keržičnik, blagajnik, L. Box 121; Anton Justin, zastopnik, L. Box 563. Vsi v Rock Springsu, Wyo.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v dvorani g. J. Mraka ob 9:30 dop.

Društvo sv. Alojzija št. 19 v Lorainu, Ohio.

Fran Durjaja, predsednik, 539 11th Avenue; Ivan P. Palčič, tajnik, 502 11th Avenue; Ivan Svet, blagajnik, 487 13th Avenue; Alojzij Virant, zastopnik, 500 Cor. 10th Avenue & Globe St. Vsi v Lorainu, Ohio.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v prostorih slov. cerkve sv. Cirila in Metoda, vogal Globe St. & 13th Ave.

Društvo sv. Jožefa št. 20 v Sparta, Minn.

Mat. Zadnjik, predsednik, P. O. Box 314; Ivan Zalar, tajnik, P. O. Box 183; Mat. Majerle, blagajnik, P. O. Box 43; Josip Kern, zastopnik, P. O. Box 37. Vsi v Sparta, Minn.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v mestni dvorani.

Društvo sv. Jožefa št. 21 v Denveru, Colo.

Ivan Pekee, predsednik, 4545 Grant St.; Ivan Debeve, tajnik, 4645 Franklin St.; Mat. Sadar, blagajnik, 4600 Humboldt St.; Ivan Cesar, zastopnik, 5115 N. Emerson St. Vsi v Denverju, Colo.

Društvo zboruje 14. dan v mesecu v Mat. Sadarjevi dvorani, 4600 Humboldt St., Denver.

Društvo sv. Jurija št. 22 v South Chicagu, Ill.

Fran Medoš, predsednik, 9483 Ewing Avenue; Anton Motz, tajnik, 9483 Ewing Avenue; Ivan Dučić, blagajnik, 9618 Avenue N; Fran Medoš, zastopnik, 9483 Ewing Ave. Vsi v So. Chicagu, Ill.

Društvo zboruje 2. nedeljo v mesecu zvečer v Medoševi dvorani, 95. ulica in Ewing Ave.

Društvo sv. Jožefa št. 23 v San Franciscu, Cal.

Ivan Kukar, predsednik, 461 4th St.; Ivan Starha, tajnik, 2000 19th St.; Matija Vidmar, blagajnik, 607 Kansas St.; Josip Lampe, zastopnik, 2024 19th St. Vsi v San Franciscu.

Društvo zboruje vsako 3. srede v mesecu.

Društvo Sveto Ime Jezusa št. 25 v Evelethu, Minn.

Ivan Nemgar, predsednik, P. O. B. 726; Ivan Škrabec, tajnik; Alojzij Kotnik, blagajnik, P. O. Box 558; Anton Fric, zastopnik, P. O. Box 1/2 uri popoldne nad First National Banko.

Društvo zboruje vsako 4. nedeljo O. Box 728. Vsi v Evelethu, Minn.

Društvo sv. Štefana št. 26 v Pittsburgu, Pa.

Josip Leban, predsednik, 18 Lautner St.; Troy Hill, Allegheny, Pa.; Louis Zalar, tajnik No. 5142 Natron Alley, Pittsburg, Pa.; Anton Škrbec, blagajnik, 5114 Natron Alley, Pittsburg, Pa.; Louis Zalar, zastopnik, 5142 Natron Alley, Pittsburg, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v dvorani slov. cerkve na vogalu Butler in 57. ceste, Pittsburg.

Društvo sv. Mihaela Arh. št. 27 v Diamondville, Wyo.

Alojzij Penca, predsednik, P. O. B. 15; Fran Perušek, tajnik, P. O. B. 85; Josip Penca, blagajnik, P. O. B. 85; Ant. Arko, Box 172. Vsi v Diamondville, Wyo.

Društvo zboruje v dvorani Josip Gačnika vsako 2. nedeljo v mesecu ob 2. uri pop.

Društvo Marija Danica št. 28 v Oumberrlandu, Wyo.

Ivan Šefrer, predsednik, P. O. Box 64; Anton Jeran, tajnik, P. O.

Box 246, Jurij Jaklovič, blagajnik, P. O. Box 137; Josip Felician, zastopnik, P. O. Box 266. Vsi v Cumberlandu, Wyo.

Društvo sv. Jožefa št. 29 v Imperialu, Pa.

Ivan Vidrih, predsednik, P. O. B. 18; Ivan Virant, tajnik, P. O. Box 312; Josip Jankel, blagajnik, P. O. Box 152; Anton Tavželj, zastopnik, P. O. Box 62. Vsi v Imperialu, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v društveni dvorani.

Društvo sv. Jožefa št. 30 v Chisholmu, Minn.

Ivan Kočvar, predsednik, P. O. Box 118; Louis Kočvar, tajnik, P. O. Box 566; Fran Ravšel, blagajnik; Ivan Kočvar, zastopnik, Box 118. Vsi v Chisholmu, Minn.

Društvo zboruje vsako nedeljo po 20. v mesecu v Lovrene Kovačevi dvorani v Chisholmu.

Društvo sv. Alojzija št. 31 v Braddocku, Pa.

Jakob Knez, predsednik, 302 3rd St., Rankin, Pa.; Ivan A. Germ, tajnik, Box 57, Braddock, Pa.; Anton Sotler, blagajnik, Box 266, Braddock, Pa.; Alojzij Hrovat, zastopnik, Box 154, Linhart, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedelje v mesecu na 6. ulici pod italijansko cerkvo v Braddocku.

Društvo Marija Zvezda št. 32 v Black Diamondu, Wash.

Bernard Smale, predsednik, Cumberland; Gregor Porenta, tajnik, P. O. Box 701; Josip Rihter, blagajnik, Box 643; Josip Plavec, zastopnik, Box 644. Vsi trije v Black Diamondu, Wash.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v društveni dvorani ob 1. uri upoldan.

Društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa.

Fran Šifrar II., predsednik, Box 67, Trestle, Pa.; Fran Šifrar I., tajnik, Box 26, Trestle, Pa.; Jakob Vičič, blagajnik, R. F. D. No. 1, Wilkingsburg, Pa.; Gregor Oblak, zastopnik, Box 26, Trestle, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v angleški dvorani, Trestle.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydellu, Pa.

Anton Bombač, predsednik, Onalinda, Pa.; Andrej Maloverh, tajnik, Box 1; Anton Bombač, blagajnik, Box 56; Ivan Jereb, zastopnik, Box 16. Vsi trije v Lloydellu, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo pri Petru Valku v Lloydellu.

Društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaughu, Pa.

Frank Dremelj, predsednik, Box 160, John Potokar, tajnik, Box 16; Fr. Šega, blagajnik, Box 19; Josip Dremelj, zastopnik, Box 275. Vsi v Conemaughu, Pa.

Društvo zboruje v lastnej dvorani v Conemaugh vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 v Clevelandu, Ohio.

Fran Špelko, predsednik, 3504 St. Clair Ave., N. C.; John Ansec, tajnik, 3946 St. Clair Ave. N. E.; Alojzij Reber, blagajnik, 1223 St. Clair Ave., N. E.; Anton Ocepak, zastopnik, 1063 E. 61st St., N. E. Vsi v Clevelandu, O.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v Jaites dvorani, 6004 St. Clair Ave., Cor. 60th St.

Društvo "Sokol" št. 38 v Pueblu, Colo.

Fran Jančan, predsednik, 1220 Taylor Ave.; Peter Culig, tajnik, 1245 South Santa Fé Ave.; Josip Culig, blagajnik, 1219 South Santa Fé Ave. Sava Radaković, zastopnik, 1708 E. Abriendo Ave. Vsi v Pueblu, Colo.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v dvorani brata Filip Brinerja v East Mineralu.

Društvo sv. Jožefa št. 53 v Little Fallsu, N. Y.

Fran Rožanc, predsednik, 583 E. Mill St.; Fran Per, tajnik, 49 German St.; Jakob Ruparček, 585 East Mill St.; Anton Keržič, zastopnik, 39 Danube St. Vsi v Little Fallsu, N. Y.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v dvorani g. Fran Rožanca.

Društvo sv. Frančiška št. 54 v Hibbingu, Minn.

Peter Strk, predsednik, 223 Pine St.; Mihael Peskar, tajnik, Box 565; Ivan Pövsche, blagajnik, 223 Pine St.; Anton Gezin, zastopnik, Pine St. — Vsi v Hibbingu, Minn.

Društvo zboruje vsako nedeljo po 20. ob 2. uri pop.

Društvo sv. Eoka št. 55 v Uniontownu, Pa.

Anton Korbar, predsednik, Box 54 Brownfield, Pa.; Jakob Novšek, taj-

nik, Bx 65, Brownfield, Pa.; Urban Picel, blagajnik in zastopnik, Lemont Furnace, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 56 v Sujeriu, Pa.

Fran Gerčman, predsednik, Box 33; Jos. Použal, tajnik, Box 75, Breceville, Pa., R. F. D. No. 3; Tomaž Mlakar, blagajnik, Box 75; Fr. Gerčman, zastopnik, Box 33.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v dvorani Fink Laufer & Sam Duff.

Društvo sv. Alojzija št. 57 v Exportu, Pa.

Anton Martinčič, predsednik, Box 125; John Bolka, tajnik, Box 44 Ivan Turk, blagajnik, Box 67; Anton Hribar, zastopnik, Box 18. Vsi v Exportu, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v dvorani g. Ivan Češarka.

Društvo sv. Štefana št. 58 v Bear Creeku, Mont.

Ivan Kostelet, predsednik, Box 61; J. Luzar, tajnik, Box 165; I. Češarek, blagajnik, Box 16; John Janškovič, zastopnik. Vsi v Bear Creeku, Mont.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v dvorani g. Ivan Češarka.

Društvo sv. Barbare št. 60 v Chisholmu, Minn.

Josip Smrekar, predsednik, Box 277; Matija Justin, tajnik, Box 104; Mat. Justin, blagajnik, Box 104; Jurij Šubič, zastopnik, Box 213. Vsi v Oregon City, Oregon.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu pri Matev Polajnarju.

Društvo sv. Rešnega Telesa št. 7 v Goffu, Pa.

John Brandstetter, predsednik, Bx 323; Franc Jerič, tajnik, Box 272, Goff, Pa.; J. Koračin, blagajnik, Bx 494; Jos. Progar, zastopnik. Vsi v Goffu, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v prostorih Josipa Progar.

Društvo sv. Alojzija št. 78 v Salidu, Colo.

Ivan Drobnik, predsednik, Box 355; Josip Merkun, tajnik, Box 641; Louis Kastelic, blagajnik in zastopnik, Box 583. Vsi v Salidu, Colo.

Društvo zboruje vsakega 12. v mesecu v dvorani pri rudotopilnici.

Društvo sv. Barbare št. 79 v Heilwoodu, Pa.

Martin Šinkovec, predsednik, Bx 135; Alojz Kith, tajnik, Box 133; Josip Penič, blagajnik, Box 85.

Andrej Heimbring, zastopnik. Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 80 v Aquilaru, Colo.

Anton Celigo, predsednik, P. O. Box 7; Ludov. Colrado; Jakob Česnik, tajnik; Gašper Pavlovič, blagajnik in zastopnik; oba na P. O. Box 181, Aquilar, Colo.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v Salam Makaron dvorani.

Društvo sv. Jerneja št. 81 v Auroru, Illinois.

Frank Praprotnik, predsednik, 624 Aurora Ave.; Albin Praprotnik, tajnik, 586 N. Broadway; Anton Rudina, blagajnik, 312 So. River St.; R. J. Verbič, zastopnik 4 — 1st Ave. Vsi v Auroru, Ill.

Se se vsako drugo nedeljo v mesecu ob 8h zjutraj v Kolenčovi dvorani.

Društvo sv. Martina, št. 83 v Superioru, Wyo.

Anton Bogataj, predsednik, Anton Chater, tajnik, John Rapotnik, blagajnik, John Šilec, zastopnik. Vsi v Superioru, Wyo.

Društvo sv. Andreja, št. 84 v Forbesu, Colo.

Geo. Preskar, predsednik, Anton Čeligoj, tajnik, Martin Orekar, blagajnik in zastopnik. Vsi staujejo v Forbesu, Colo.

Društvo zboruje vsako nedeljo po petnajstem v mesecu v dvorani brata Martina Orekarja.

Društvo sv. Jožefa, št. 85. J. S. K. Jednote v Auroru, Minn.

Mat. Levstik, Box 121, predsednik; Štefan Pavličič, Box 121, tajnik; Maks Arko, Box 121, blagajnik; Andrej Klun, Box 124, zastopnik.

Društvo zboruje v prostorih G. M. Arkota, v Auroru, Minn.

OPOMBA. Ta imenik uradnikov krajevnih društev J. S. K. Jednote je priobčen v glasilo Jednote vsak

mesec po enkrat. in sicer okoli 15. Vsa društva, ozrema njih tajniki vsaj enkrat, da se v priobčenju, kakor mi je bilo dosega, izjavijo. Društva, ktera še niso prejela vseh zahtevanih podatkov, naj se zgodovito kmalo stori.

Društvo sv. Barbare št. 72 v Ravensdale, Wash.

Pavel Koss, preda.; Andrej Gorjup, tajnik; Josip Pinoza, blagajnik; Mihael Ferlič, zastopnik. Vsi v Ravensdale, Wash.

Društvo zboruje vsako 3. nedelje v mesecu ob 9. uri dop. v Fran Ladvigovi dvorani.

Društvo sv. Jožefa št. 74 v Tyru, Pa.

Martin Rihel, predsednik, Box 14, Tyre, Pa.; Leopold Vesel, tajnik, Box 65, Tyre, Pa.; Ferdinand Messner, blagajnik, Tyre, Pa.; Janez Razpet, zastopnik, Box 4, Tyre, Pa.

Društvo zboruje vsako 1. nedeljo ob 1. uri pop. v dvorani g. Mihael Lenarta.

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 75 v Canonsburgu, Pa.

Josip Mravinec, predsednik, Manifold, Pa.; Jurij Žalec, tajnik in zastopnik, 7 Iron St., Canonsburg, Pa.; Fran Miklič, blagajnik, Manifold, Penna.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v stanovanju tajnika Jurija Žalca.

Društvo sv. Jožefa št. 76 v Oregon Cityu, Ore.

Josip Smrekar, predsednik, Box 277; Matija Justin, tajnik, Box 104; Mat. Justin, blagajnik, Box 104; Jurij Šubič, zastopnik, Box 213. Vsi v Oregon City, Oregon.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu pri Matev Polajnarju.

Društvo sv. Jurija št. 61 v Readingu, Pa.

Anton Križe, predsednik, 231 Jefferson St.; John Matetič, tajnik, 359 N. River St.; Fran Špehar, blagajnik, 381 North River St.; Simon Luzar, zastopnik, 381 N. River St. Vsi v Readingu, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu ob 6. uri zvečer v dvorani g. Louis S. Levi.

Društvo sv. Florjana, št. 64 v So. Range, Mich.

Mike Muhvič, predsednik, Box 156; Baltie, Mich. Anton Mušič, tajnik, Box 153, Baltic, Mich.; Anton Štimac, blagajnik, Box 208, South Range, Mich.; Anton Štimac, zastopnik, Box 208, South Range, Mich.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v South Range.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 65 v Manistique, Mich.

Jakob Klobučar, predsednik; Ivan Kotzian, tajnik, Box 951; Mihael Kobetič, blagajnik in zastopnik, Box 981. Vsi v Manistique, Mich.

Društvo zboruje vsako 4. nedeljo v mesecu v dvorani Ivana Costelo.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 66 v Jolietu, Ill.

Anton Kosiček, predsednik, 1151 Mihael Vardjan, tajnik in zastopnik, 903 N. Scott St.; Anton Kostelet, blagajnik. Vsi v Jolietu, Ill.

V padiašahovej senci.

Spical Karol May; za "Glas Naroda" priredil L. P.

TRETJA KNJIGA.

IZ BAODADA V STAMBUL.

(Nadaljevanje.)

"Tvoji udarci so največja sramota za mojega vojnika; on zahteva tvojo kri!"

"Moji udarci zanj niso sramota temveč čast, ker si mu vseeno dovolil, da se bojuje ob tvoji strani. Če zahteva tvojo kri, naj pride sem in me pozove na boj!"

"In večerji nam ukradel šest naših najboljših konj. Ali je to prijateljstvo?"

"Konje sem vam vzel, ker ste nam vi naše postreljali. Vsi tvoji izgovori in očitani so krivični in brez prave podlage. Mi nimamo niti časa niti volje, da se s teboj nadalje pričakamo. Povej nam kratko, kar zahtevaš, in nato dobiš tudi od mene kratek odgovor!"

Sedaj prične šejk narekovati svoje pogoje:

"Zahtevam, da pridete k mojim vojnikom — — —"

"Naprej!" rečem.

"In nam izročite vaše konje, orožje in vse, kar imate pri sebi."

"Naprej!"

"Možu, kterega si udaril v lice, moraš dati zadoščjenje."

"Naprej! Kaj se družega?"

"In potem greste lahko, kamor hočete."

"Ali je to vse?"

"Da. Vidiš torej, da sem zelo milosten!"

"In kakšno zadoščjenje naj dam možu, ki sem ga udaril?"

"Plačati mu moraš odškodnino, ki jo določimo!"

"Motti se, šejk! Vi ne dobite ničesar. Mi bomo zahtevali odškodnino, ne vi. Sicer so va vse tvoje tirjatve skoro blazne. Kako naj plačam možu odškodnino, če mi vi prej pobereite ves denar! Svetujem vam, da nas pustite v miru, ker bo najbolje za vas! Pomislite, da si v moji oblasti!"

"Ali me hočeš umoriti?"

"In sicer takoj, ko pričnejo tvoji vojniki s napadom."

"Maščevali me bodo, kar sem ti že prej povedal."

"Ne bodo se maščevali temveč drveli v lastno pogubo. Pogled sem, šejk Gazal Gaboja! V tej puški imam petindvajset krogelj in v tej dve; vsak izmed mojih dveh revolverjev ima šest krogelj in vsaka moja pištola za pasom lahko dvakrat ustrelji; torej lahko ustrelim tridesetkrat zaporedoma, ne da bi basal. Moji tovariši imajo tudi dobro orožje, in nahajamo se na mestu, kamor more priti hkrati le posamezen sovražnik. Vsi tvoji ljudje bi v boju padli, ne da bi enega nas v pest dobili. Poslušaj moj glas in glas svojega brata: Pusti nas v miru!"

"Ali naj se mi moji vojniki smejejo in me zasramujejo? Zakaj lažeš, da imaš petindvajset krogelj v eni puški. Zakaj govoriš neresnico?"

"Jaz ne lažem. Naši orožni kovači so bolj prebrisani kot vaši. Pogledaj si puško!"

Pokažem mu napravo pri svoji brzostrelki in pri revolverjih: viden znak za čudenja opazim na šejkovem obrazu.

"Alah je mogočen!" mrmra. "Zakaj ni podelil svojim vernikom umečnosti izdelovati enake puške?"

"Ker bi zlorabili orožje. Alah je dober in moder; on podeli brzostrelke samo kristijanom, ki jih rabijo šole tedaj, ko jim poido potrebnost. Povej, ka si sklenil!"

"Gospod, videl sem tvoje orožje, ki je strašno, vendar se te ne bojim. Vendar se vas hočem usmiliti, če mi izročite, kar sedaj zahtevam."

"In kaj zahtevaš?"

"Onih šest konj, ki ste jih nam ukradli in tvojega vranca. In poleg tega mi izroči tudi svojo brzostrelko s petindvajsetimi krogeljami in oba revolverja; to je vse, kar zahtevam!"

"Konj ti ne dam, ker si ukazal naše postreliti; tudi mojega vranca ne dobiš, ker je več vreden kot tisoč vaših konj. Orožje potrubujem sam. Da se pa prepričaš, da želim mir, ti hočem izročiti ono orožje, ki sem ga odnesel iz tvojega tabora."

"Pomislite, tujec, kaj si — — —"

Šejk preneha govoriti, ker zunaj je nekdo ustrelil, dva strela, trije štirje. Takoj pokliče Angleža.

"Kaj je novega, Sir?"

"Dojaaa!" odvrne.

Ta beseda me tako elektrizira, da planem po koncu in hitim proti izhodu doline. Res, moj pes je dobil mojo sled in hotel meni nasproti. Kurdje so ga pričeli takoj loviti; žival je bila toliko pametna, da je dirjala v oku, kar ji pa ni mnogo pomagalo. Pes je bil tako slab in utrujen, da so konji Bebejev hitreje dirjali kot on. Nahajal se je v nevarnosti, da da ustrela. Takoj skočim k mojemu konju.

"Šejk Gazal Gaboja, sedaj se lahko prepričaš, kakšno orožje nosi emir iz zapadne dežele. Toda ne gani se s svojega mesta. Ti si moj ujetnik, dokler se nevrnem."

Po teh besedah pa zajaham konja.

"Kam hočeš, sidi?" zakliče Halef.

"Psa moram čuvati!"

"Jaz grem s teboj!"

"Ostani! Skrbi, da oba Bebeja ne pobegneta!"

Nato pa odjaham ven v veliko dolino ter dajem Kurdom z rokami znamenje, da pustijo psa. Opazili so pač moja znamenja, vendar žival miso nehali preganjati. Tudi pes me zapazi ter zdrinja naravnost proti meni. Pri tem pa je moral tik mimo svojih preganjalev. Na vsak način sem moral preprečiti, da Kurdje psa ne ustrelje. V trenutku zadržim konja. Pomerim in poderem na tla konja dveh Kurdov, ki sta bila pesu najbližja. Dojan ostane nepoškodovan, dočim drve Bebeji s krikom proti meni.

Pes skoči k meni na konja ter kaže na vse mogoče načine svoje veselje. Vendar mu ukažem, da skoči nazdol, ker me je nadlegoval.

"Buraža, Buraža — sem, sem!" zaslišim kričati šejka, ki je hotel uporabiti to priliko, da uide nevarnemu položaju. Kurdje začnejo njegov klic, spodbodejo konje in vhitijo orožje. Seveda sem bil jaz hitrejši kot Bebeji; baš ko pridem k vhodu, opazim šejka na tleh, in nad njim Halefa in Angleža, ki sta ga skušala zvezati. Njegov brat je pa stal mirno poleg.

"Emir, prizanesi mojim bratom!" me prosí.

"Če hočeš ti šejka čuvati!" odvrnem.

"Gotovo!"

V trenutku skočim s konja in zapovem tovarišema, da se skrijejo za skali pri vhodu.

"Streljajte samo na konje!" prosim.

"Ali tako držiš svojo besedo, emir?" jezi se Mohamed.

"Šejkov brat nas ni prevaril. Prvi strel torej oddajte na konje, narkar vidimo, kaj porečejo Bebeji."

Vse se je zvrnilo s tako naglico, da so se Bebeji že približali na strelno daljavo v naše zavetišče. Ustrelil sem že dvakrat iz medvedovke ter primem za brzostrelko. Strelji zadonijo, še enkrat in še enkrat.

"Hura, že padajo!" zakliče Anglež. "Pet, osem, devet konj! Yes!"

Anglež je klečal, zdaj se pa dvigne, da puško znova naloži. Tudi Alo, ogljar, je enkrat ustrelil. Ker ni bil previden strelec, je ranil enega izmed Bebejev; drugi so bili svojih strelkov gotovi.

Prvi strelji so naval Kurdov tako dolgo zadržali, da smo puške znova naložili; ko pa drugi ustrelimo, se Kurdje umaknejo.

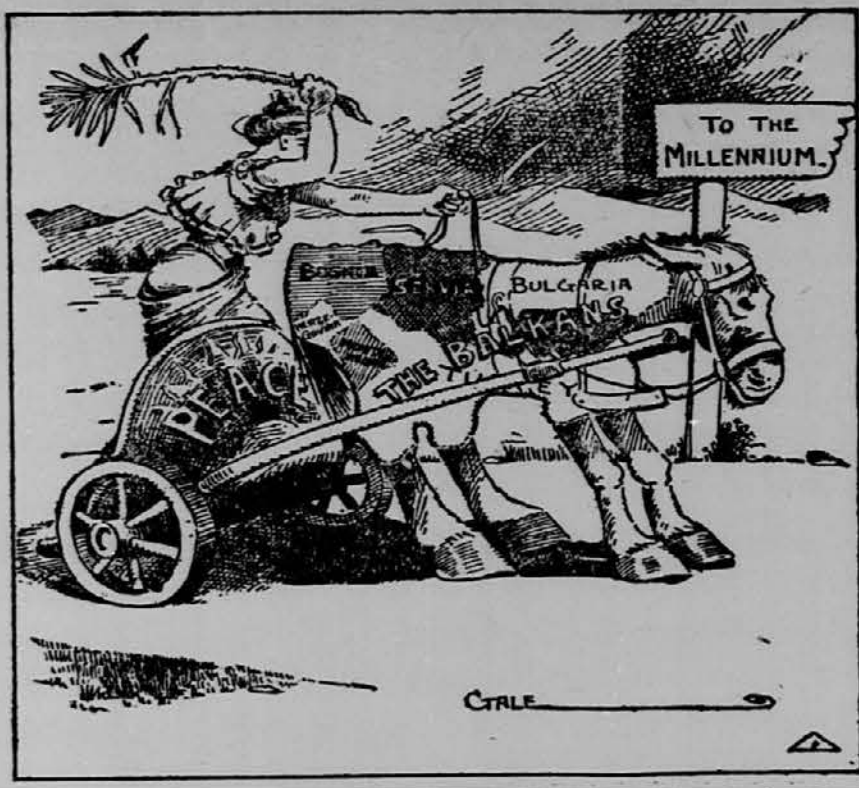
"Come on — naprej!" kriči Lindsay. "Ven, pobite pasje lovec, bijte, morite!"

Puško prime za cev in hoče res planiti nad Kurde. V zadnjem trenutku ga še obdržim.

"Kaj ste obsedeni, Sir?" mu zakličem. "Kaj hočete menda zgubiti svoj patentovani nos? Ostanite, kjer ste!"

"Zakaj? Trenutek je ugoden! Le po njih, master, le po njih!"

"Neumnost! Tu sme varni, zunaj pa ne!"

"Varni? Hm! Torej se vlezite na divan in malo zaspate, master. Neumnost, če adute pustimo pobegniti! Well!"

"Le mirni bodite! Ali ne vidite, da se umikajo. Posvetili smo jim dobro, da bodo še dolgo pomnili."

"Lepo posvetili! Saj so zgubili samo nekaj konj!"

Tu stopi k meni šejkov brat in mi poda roko.

"Emir," reče, "hvaležen sem ti! Lahko bi umoril toliko ljudi kot je sedaj mrtvih konj, vendar nisi. Kristijan si, vendar Alah te bode čuval!"

"Ali vidiš, da je naše orožje boljše kot vaše?"

"Prepričal sem se."

"Torej pojdi svojim tovarišem in povej jim!"

"Sel bom. Toda kaj se zgodi s šejkom?"

"Šejk ostane pri nas. Četrť ure ti dovolim, da se pogovoriš s svojimi tovariši. Če se do tedaj ne vrneš, tedaj obesimo šejka na prvo drevno. Nikar ne mli, da se šalim. Preneumno se mi zdi, da bi se bojeval s trdovratnim sovražnikom."

"In če prinesem mir?"

"Tedaj šejka izpustimo."

"In kaj ukreneš radi njegovih zahtev?"

"Šejk ne dobi ničesar."

"Tudi svoje puške in revolverje ne?"

"Ne. On je kriv napada, kterega smo pravkar odbili; od mene ne more pričakovati priznananja. Mi smo zmagali, ti pa naredi, kar hočeš!"

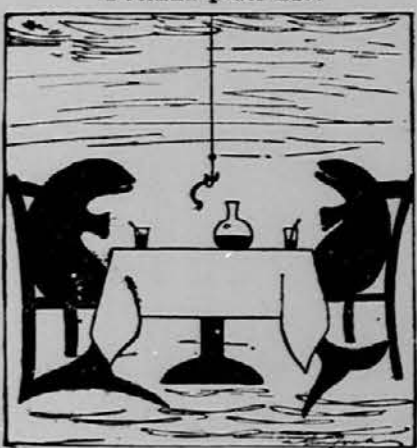
(Dalje prihodnjik.)

Učena imena:

Komar: "Kako so vendar profesorji neumni! Rekel je, da spadam k družini antitriologividalov! Mene so pa od pamtvice nazivali komarjem!"

Počasna postrežba.

"Škoda, ker ima ribič samo en trnek, ker morava predolgo čakati na prigrizek k pijanci."

Med ženskami.

"Zadnjič bi se skoro razdružila s svojim ženinom."

"Zakaj vendar?"

"Rekla sem mu, da ne maram zanj, in ko je hotel oditi, sem ga komaj prepovorila. Da sem govorila samo v šali."

IZ VOJAŠNICE.

Korporal: "Vi rekrut Zaletel, ako bi vašo neumnost natančno vpeševal, ste vi večkratni milijonar!"

Ošabnež.

Bogati Aron (ko je zvedel, da je bil prične imenovan doktorjem vsega zdravilstva): "He Rebecka, sedaj postane prine naš domači zdravnik!"

Naznanilo.

Kojakom Slovincem in Hrvatom, kteri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo

Josip Scharabon-a,

499 WEST MICHIGAN ST.

DULUTH, MINN.

Prav blizu kolodvora. Vsak rojak pri njemu najbolje postrežen

SALOON

POZOR SLOVENCIM IN HRVATIM.

Podpisani priporočam vsem potujočim rojakom v Chicagu, Ill., in okolice svoj dobro urejeni

— SALOON —

Na raspolago imam tudi lepe keg lijiče. Točim vedno sveže in dobro šalj pivo, jako dobro domače vino razne likerje ter prodajam fine smetke. Postrežba solidna.

Prodajam tudi in preskrbujem parobrodne listke za vse prekomorske črte po isvirnih cenah. Pokličim da sarje v staro domovino zanesljivim potom po dnevnem kursu. V novi sem s banko Frank Sakser v New Yorku. Svoji k svojim!

1508 Greenbay Ave., So. Chicagu, Ill. JOSIP KOMPARE.

Knjige „družbe sv. Mehorja“

ne delje v naše uredništvo in jih prične naročnikom takoj razpošiljati. Vsak naročnik dobi

6 knjig.

V zalogi pa imamo par sto izstisov teh knjig več in te prodajamo, dokler zaloga ne poide, po \$1.30 s poštnino ali ekspres-stroški vred.

Rojaki iz Clevelanda, O., in okolice dobe iste tudi pri našej podružnici v Clevelandu, O., 6104 St. Clair Ave., N. E. Naročniki na te knjige, kteri so spremenili svoj naslov, oziroma ki so se preselili, naj nam naznanijo svoj novi in stari naslov, da knjige gotovo dobe.

Upravništvo "Glasa Naroda".

PRODAJA

pozlačenih ur

50% znižanje cen. Če kupite ur, kupite tako, da se je ne sramujete. Mi ne prodajamo slabih ur, ki izgube barvo, da se jo sramujete pokazati prijateljem. Naša ura je čisto pozlačena in garantiramo, da ne bo črna — na uro ste lahko ponosni. Ura je za vaš Krasno gravirana fino ameriško kolesje, najnovjša moda. Nikdar ure še niso bile po tej ceni. Pošljimo z veritico po C. O. D. za \$5.40. Če vam ugaja, plačate, sicer vrnite na naše stroške. Če kupite šest ur za \$32.40, dobite eno uro in veritico zastonj. Če plačate vnaprej, vam uro pošljemo po pošti. Ure za ženske in moške. E. M. WALKER & CO. 209 State St. Chicago, Ill.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRTA DO HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE

Poštni parniki so:

"La Provence" na dva vikaja	14,300 ton, 30,000 konjskih moč
"La Savoie" " " "	12,000 " 25,000 " "
"La Lorraine" " " "	10,000 " 20,000 " "
"La Bretagne" " " "	8,000 " 15,000 " "
"La Gasogne" " " "	8,000 " 15,000 " "

Glavna Agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK.

corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. ur zopoludne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., N. Y.

*LA SAVOIE	19. nov. 1908	*LA PROVENCE	24. dec. 1908
*LA PROVENCE	26. nov. 1908	*LA LORRAINE	31. dec. 1908
*LA LORRAINE	3. dec. 1908	*LA TOURAINE	7. jan. 1909
*LA TOURAINE	10. dec. 1908	La Bretagne	14. jan. 1909
La Bretagne	17. dec. 1908	*LA SAVOIE	21. jan. 1909

POSEBNA PLOVITVA.

Novi parnik na dva vikaja CHICAGO odpluje 7. nov. v Havre. Parnik CALIFORNIE odpluje dne 12. dec. v Bordeaux.

Imamo drugi in tretji razred od pomola 84 N. R., vazoje sep. 44. ulice. Časa drugega razreda do Havre: \$65.00 in dalje.

Parniki s svežim sadnim vrtnim imajo po dva vikaja.

M. W. Kozminski, generalni agent za rapad. 71 Dearborn St., Chicago, Ill.

NAŠI RASTOPNIKI

kteri so pooblašteni pobrati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

San Francisco, Cal.: Ivan Stariha. Pueblo, Colo.: Peter Čulig.

Indianapolis, Ind.: Alojzij Rudman. Waukegan, Ill.: Fran Petkoviček.

Chicago, Ill.: Mohor Mladič. South Chicago, Ill.: Josip Kompare.

La Salle, Ill.: Mat. Komp. Calumet, Mich.: M. Grahek, Mat. F. Kobe in Pavel Šaltaj.

Benwood, W. Va.: R. Hoffman. South Range, Mich.: Ivan Barič.

Duluth, Minn.: Josip Scharabon. Hibbing, Minn.: Ivan Povše.

Ely, Minn.: Ivan Gouže. Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.

Kansas City, Mo.: Ivan Kovačič in Ivan Bahija.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobec. Brooklyn, N. Y.: Alojzij Čuharek.

Little Falls, N. Y.: Fran Gregorka. West Seneca, N. Y.: Jovan Milič.

Cleveland, O.: Frank Sakser Co. William Sittar in Mat. Pečjak.

Oregon City, Ore.: M. Justin. Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk.

Canonsburg, Pa.: Geo. M. Shultz. Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Greensburg, Pa.: Fran Kebe. Braddock, Pa.: Ivan Germ in Ivan Varoga.

Johnstown, Pa.: Fran Gabrenja. Forest City, Pa.: Josip Zalar.

Pittsburg, Pa.: Ignac Podvasnik. Steelton, Pa.: Marko Kofalt in Josip A. Pibernik.

Willoek, Pa.: Fran Šeme. Youngwood, Pa.: Nik I. Grba.

West Jordan, Utah: Anton Palčič. Black Diamond, Wash.: Gr. Poenta.

Thomas, W. Va.: Josip Rus. Milwanke, Wis.: Josip Tratain in Josip Cunta.

Rock Springs, Wyo.: Maks Keršič in A. Justin.

NAŠI POTNIKI:

J. A. Pibernik, John Bahorič in Joe Cuzak, kteri potujejo sedaj po državi Pennsilvaniji, Michigan in Colorado.

Vsi naši zastopniki so s nami še dalje časa v poslovni zvezi, vsled česar jih rojakom najtopleje priporočamo.

VAŽNO

ZA SLOVENSKE FARMARJE!

Vsled zahteve nekterih rojakov naročili smo zopet iz Ljubljane večje prilivo

PRAVIH DOMAČIH KOS, ktere imamo sedaj v zalogi, in sicer dolge po 70 in 85 cm.

Na raspolago imamo tudi pristane domače brusilne kamne (osle) ter klepalno orodje.

Ker je bilo letos vprašanje po tem blagu tako veliko, da nismo zamogli izvršiti vseh naročil, svetujemo vsem onim, da se še sedaj preskrbe s tem orodjem za prihodnje leto. Glede cen pišite na:

FRANK SAKSER CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

17 centov na dan kupi Oliver.

Ta čudovita ponudba — Oliver pisalni stroj novega modela št. 5. — je odprta vsakemu posvoda.

To je naš novi in popularni načrt za prodajo Oliverjevih pisalnih strojev na majhna plačila. Pisava Oliverjeva stroja je čista, krasna, se rada bere; Oliver pisalni stroj je vidni dokaz človeškega napredka.

Skoro pri vseh trgovinah in pošljih so odpravili svinčnik in pero, ki se rabita samo za podpis.

Trgovske šole in učiteljice, univerze podučujejo svoje učence v pisavi na pisalne stroje, posebno na Oliverpisalne stroje.

Ves svet se je pričel zanimati za pisalne stroje Oliver Typewriter Co. kar pomenja, kolike važnosti so isti pisalni stroji.

Največ se prodaja Oliverjevih pisalnih strojev, ker so logični stroji in odgovarjajo vsem zahtevam. Oliver pisalni stroj prvič vsem drugim!

Hranite cente in kupite

The OLIVER Typewriter

Standard vidni pisalni stroj.

Načrt prodajati Oliver pisalni stroj po 17 centov na dan je jako ugoden. Stroj dobi lahko vsakdo na svoj dom vsepovsod. Denar, ki ga izdate za to-bak, zadostuje, da kupite pisalni stroj. Klerki z malimi plačili lahko kupijo pisalni stroj. Ko se vadijo pisave na Oliverju, se lahko pripravljajo za boljše službe.

Dečki in deklice, ki hodijo v šolo, lahko kupijo Oliverjev stroj, če hranijo svoje cente.

Po tem načrtu lahko kupite Oliverjev stroj, ki stane \$100. Nekaj malega plačate takoj, potem pa hranite vsak dan 17 centov in plačate mesečno.

In kdor se nauči pisave na Oliver zasluži denar, da se mu stroj splača.

Zmožnosti delovanja.

Oliver pisalni stroj več dela — boljše in raznovrstnejše — kot vsak drug stroj. Jednostavnost, trpežnost, lahkota pri delu in vidnost so glavni temelji tega stroja.

Lagodnosti pri tem stroju so:

— the Balance Shift

— the Ruling Device

— the Double Release

— the Locomotive Base

— the Automatic Spacer

— the Automatic Tabulator

— the Disappearing Indicator

— the Adjustable Paper Fingers

— the Scientific Condensed Keyboard.

Oliver je najbolj dovršeni stroj na svetu, ker ima 100% dovršenosti.

— dopisovanju

— kartah z imeni

— tabuliranih poročilih

— Follow-up System

— Manifoldng Service

— pri naslovljanju kuvert

— ko se delajo črtane forme

— pri mimeografičnih delih.

Ali lahko zapravite 17 centov na